

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

mem." Bu, Mac'ten başkasının duymayacağı kadar kısık bir sesle daha kaba bir küfre sebep olduğunda gülümsedi.

Oyun odasından servis koridoruna çıktıklarında, Mac ipeksi bir sesle sordu: "Sizi Damian's'tan uzaklaştırdığımda, yeterince açık değil miydim Bay Digby? Maskeli balo gecelerinin bir istisna olduğunu akla getirecek bir şey söyledim mi?"

Digby homurdanarak Mac'in kolundan hızla sıyrıldı. "Birisi oğlanın elinden parasını alacaktı ve bu pekâlâ ben olabilirdim!"

"Belki ama bu Damian's'ta olmayacak." Digby'ye koridorda ilerlemesi için yol gösterirken Mac kaşlarını çatı. "Taşralı masum delikanlılara kartta hile yapma dersleri vermek kötü bir fikir değil aslında. Onlara neye karşı dikkatli olmaları gerektiğini öğretirdi. Daha zeki olanlar da keselerini daha iyi saklamayı öğrenecektir."

"Diğerleri nasıl hile yapılacağını öğrenecek," diye yakındı Digby.

"O halde dengini bulmuş olursun." Dış kapıya varmışlardı. Mac bir elini diğer adamın bileğine koydu ve onu bükü. "Bunu son bir uyarı olarak düşün. Herhangi bir kılıhta burada bir daha görünürsen, neden Ustura Mac diye çağrıldığının bir sebebi olduğunu anlarsın."

Digby kendini hızla çekip kurtardı. "Endişelenme, değerli kulübünü bir daha kirletmeyeceğim!" Dağ gelinceğine benzer yüzünü açığa vurarak maskesini çıkarttı.

"Hemfikir olmamız ne kadar hayırlı." Digby dışarı çıkana kadar kapıyı tuttu, sonra adamın arkasından kilitledi.

Şimdi Digby'nin budala kurbanıyla ilgilenme vaktiydi. Mac, genç George Beaton'ı hâlâ masada bekler durumda buldu; eli boş şampanya kadehini sıkıca kavramıştı.

Mac, Digby'nin işgal ettiği iskemleye otururken neza-ketle sordu. "Bir maskeli baloda seni bir yabancıyla bu kadar ciddi bir kumar oynamaya iten nedir? Rakibini tanıyordun bile, maskelerin ardından yüzleri düzgün bir şekilde okumak imkânsızdır, bu da kaybetmeyi kolaylaştırır."

Delikanlının yüzünün görünen kısmı kızarmıştı. "Dostça bir oyun niyetiyle başlamıştı."

Mac kıvrılmış senetleri cebinden çıkardı ve sayıları toplarken hafifçe fısıldayarak göz gezdirdi. "Uzun süre dostça kalmamış."

Delikanlının yüzünün görebildiği kısmını inceledi. "Alfred Beaton'ın oğlu musun?" Genç adam başıyla onaylayınca Mac, "Yakan zamanda öldüğünü duydum. Taziye-lerimi kabul et," dedi.

Genç Beaton teşekküklerini mırıkdandıktan sonra, Mac senet yığınına kaldırdı. "Bu yüzden seninle gurur duyar mıydı?"

Kırmızı olan yüzü beyaza döndü. Mac merhametsizce devam etti. "Bunun aile arazisini ipotek ettirmeden ödenemeyeceğini tahmin ediyorum. Senden küçük kız kardeşlerin var, değil mi? Ve yeni dul kalmış bir annen? Evlerini kumarda kaybedersen bir mezbeleda yaşamak hoşlarına gidecek mi? Kız kardeşlerinin mürebbiye olarak mutlu olmalarını umarım, çünkü senin kumar borçların onları mirastaki haklarından mahrum bırakırsa asla evlenemeyecekler."

"Ben böyle olsun istemedim."

Mac iç çekti. "Kumarbazlar bunu asla istemez. Ve ailelerini mahvettiklerinde bu asla onların suçu olmaz. Bu, kartların, zarın veya talihin suçudur."

"Ahmakça davrandım, bunu kabul ediyorum." Beaton,

Mac'ın tuttuğu senetlere uzun uzun baktı. "Bir daha böyle bir hata yapmayacağım. Senetleri bana geri verecek misiniz?"

Mac dersin pekiştirmeye ihtiyaç duyduğuna karar verdi. "Ben bunları... Üç yıllığına saklayacağım. Tekrar böyle düşüncesizce oynarsan, er ya da geç duyurum ve o zaman bu senetleri herkesin görmesi için ortaya çıkarırım. Çoktan kaybetmiş olduğun parayla kumar oynadığın için onursuz bir ahmak olarak afişe olursun."

"Bu itibarımı mahveder!"

"Sevdiğin herkesi mahvetmenin dışında mı?" Mac duyusuzca konuştu. "Kumar oynamaya son vermenin daha akıllıca olabileceği aklına gelmiyor mu hiç?"

"Herkes kumar oynuyor," dedi Beaton kendini savunurcasına. "Londra'ya her gelişinde babam Damian's'a uğradı."

"Ve asla karşılayabileceğinden fazlasını kaybetmedi." Mac bu geceki çılgınlığın, delikanlının babasını kaybetmesi ve kendine bir erkek olduğunu kanıtlamak istemesi ile ilişkili olduğunu sezdi. "Kumarın sosyal yaşam için zorunlu olduğunu hissediyorsan, kendini iflas ettirmeden nasıl oynayacağımı anlatacağım."

Beaton'ın kaşları çatıldı. "Bunu nasıl yapabilirim?"

"Bir gecelik eğlence için ne kadar harcamayı karşılayabileceğine karar ver. On pound mu? Elli mi? Kuşkusuz bundan fazlası olmaz. Bunu yanında nakit olarak taşı ve bundan fazlasına bahse girme. Kazandığın müddetçe, istediğin kadar oynamaya devam edebilirsin."

"Ancak getirdiğin meblağı kaybettiğin zaman, oyun biter. Asla senet imzalama, söz verme." Mac, Beaton'ın boş

şampanya kadehine baktı. "Ve oyun esnasında tüm gece sürse bile, ikiden fazla içki alma."

"Bu söylediklerin çok korkakça!" diye feryat etti delikanlı. "Arkadaşlarıma maskara olacağım."

"Belki de yeni arkadaşlar edinmelisin. Eğlenceleri için mahvoluşunu teşvik edenlerden söz etmeye bile değmez." Mac senetleri salladı. "Ve kendini unutup gerçekten bir servet kaybedersen, itibarını yerle bir etmekten mutlu olacağım."

"Bana şantaj yapıyorsunuz," dedi Beaton, kızgınlıktan çok hayretle.

"Hakikaten öyle," dedi Mac neşeyle. "İşe yarıyor mu?"

Beaton derin bir nefes aldı. "Ben... Sanırım, evet. Hayatım boyunca, bu gece ne kadar kaybetmiş olduğumun farkına vardığım zamanki kadar kötü hissetmedim." Yutkunduk, adem elması aşağı yukarı hareket etti. "Erkeklerin her şeylerini kaybettiklerinde kendilerini neden öldürdüklerini şimdi anlıyorum. Ama oynamaya devam ettim, çünkü düşünebildiğim tek çözüm her şeyi geri kazanmaktır."

"En iyi yöntem değildir, özellikle bir Kaptan Sharp'la karşı karşıyayken."

"Hile mi yapıyordunuz?"

Mac kartları eline aldı ve ustaca karıştırdı, birkaçının işaretlenmiş olduğunu fark etti. "Evet. Ama yapmasaydı bile, yeteneği sayesinde muhtemelen kazanırdı. Bir oyununun ne kadar iyi olduğunun hiç önemi yoktur, biri her zaman daha iyidir. Veya daha şanslı."

Beaton çarpık bir şekilde gülümsedi. "Dersinizde başırlı oldunuz. Artık kendimi, iyiliğimi istemeyen kişilerin yönlendirmesine bırakmayacağım. Sizin Damian Mackenzie olduğunuzu varsayıyorum? Beni saplandığım

çukurdan dışarı çekmek için vakit ayırdığınız ve kulağımı çektiğiniz için teşekkür ederim.”

“Mecazi anlamda tabii. Gerçekten iyi bir sebep olmadan konukları fiziksel olarak dövmek kötüdür. Git ve yemeklerin tadını çıkar. Sende kumardan daha iyi bir his bırakacak.” Mac başıyla selamladı ve uzaklaştı. Damian’s’ta her zaman devasa tutarlar kazanılır ve kaybedilirdi ama yaşı küçük ahmakların felakete sürüklenmesine izin vermezdi. En azından bu delikanlı dersini gerçekten almış olabilirdi.

Dans eden çiftleri taramak için balo salonunun kapısında durdu. Konuklarının mutlu olduğunu görmekten hoşlanırdı ve dans etmekten de. Her şey düzgün devam ederse, belki sonra bir veya iki kez dans edebilirdi.

Dansı izleyen, siyahlara bürünmüş bir şekil arkasında duraksadı. Mac içinde alevlenen, doğrudan iç organlarına giden hisle taş kesildi. *Leylak, baharat ve karşı konulmaz kadmın kokusu.*

Bilinçsizce bir kolunu bileğine doladı ve onu sertçe kendine çekti, böylece sırtı göğsüne baskı yapıyordu. Onu gizleyen kumaş katlarının altında bir panter gibi ince ve güçlüydü. Kan damarlarında şahlanmış akıyordu, kızın kulağına fısıldadı: “Sizi bu gece buraya getiren hangi haylazlık Leydi Kiri?”

Bölüm 12

Mackenzie aniden ortaya çıkıp onu sert, inatçı bedeni- ne çektiğinde Kiri kaskatı kesildi. Boynundan kuyruk sokumuna kadar sıcaklığı hissetti. Kaçıp kurtulmalı mı yoksa arkasına mı yaslanmalı bilmiyordu. İkisini de seçmeyerek uyumlu bir yumuşaklıkla konuştu: “Buraya size borcum olan elli altını iade etmeye geldim Bay Mackenzie.”

“Bu bir borç değildi Leydi Kiri,” dedi Mac, irkilmişti. “Herhangi birinin yapacağını yaptım. Geri ödemenizi ummuyordum.”

“Muhtemelen. Ama size borçlu kalmak istemedim ve elli altın azımsanmayacak bir miktar. Yoksa bir kadından para kabul etmeyecek kadar gururlu musunuz?”

“Para ile ilgili bir konuda hiç gururlu olmadım.” Kızı serbest bıraktı; kısık sesli gülüşü Kiri’nin kulağına sıcak bir nefes halinde vurdu. “Ama böyle bir miktarı alenen teslim etmemelisiniz. Çelik bir kasanın bulunduğu ofisime gidebiliriz.”

Dirseğindeki güçlü el, Kiri’yi sol taraftaki oyun salonu-

na yönlendirdi ve göze çarpmadan panelin içine oyulmuş bir kapıdan geçirdi. Diğer tarafta, küçük duvar şamdanlarıyla aydınlatılmış uzun bir koridor vardı. Kapı kapanınca, konuşma ve müzik sesleri boğuk bir uğultuya döndüştü, dolayısıyla normal bir şekilde konuşabilirlerdi.

Kiri koridorun aşağısına bakarken, "Gazlı ışıklandırma etkileyici," dedi. "Ağabeyim, Ashton Malikânesi'ne bunlardan kurdurmayı düşünüyor. Onu teşvik edeceğim."

"İşığı, mum ve kandilden daha güçlü, ayrıca sabit. Londra'da gaz lambası alan ilk sokak Pall Mall, Damian's'a kurulumunu da aynı zamanlara denk getirdim." Eli hâlâ kızın kolunda, ancak iki kişinin geçebileceği genişlikteki koridordan aşağı yöneltti. "Tek başına mı geldin?"

Kiri başını iki yana salladı. "Yanımda bir arkadaşım var ve kulüpten ayrılacağımız zaman eve dönüş için son derece güvenilir bir araca sahibiz."

Mac'in yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. "Kulübü, gelenler için güvenli bir yer yapmaya büyük çaba harcadıktan sonra, kendimi böylesine kabiliyetli genç bir hanım hakkında endişelenirken bulmam ironik."

"Benim için kaygılanmanıza hiç gerek yok," dedi keskin bir dille.

Sol taraftaki bir koridora saptılar, sonra yine sağa. Bina'nın arkasına doğru yürütürlerken Kiri, "Buradaki geçitleriniz bir labirent gibi," dedi.

Adam maskesini çekip çıkardı. "Kulüp üç ayrı binadan oluşuyor. Çok koridor, az mantık. Sağdaki şu oda benim ofisim."

İçeri girmek yerine kıza dikkatle baktı. Sonra bir elini kaldırdı ve kendi maskesini çıkardı, Kiri'nin saçlarını okşayan eli bir tüy kadar hafifti. "Ahırdayken ödülümü almış-

ım," dedi boğuk bir sesle. "Ama paramı geri ödeyeceğine göre, aldığımı iade etmek zorundayım."

Onu kollarının arasına çekti ve tutkuyla öptü.

Ah, lanet olsun! Kiri'nin ağzı istekle açılırken çaresizce düşündü. İlk tanıştıklarında olanlar şans eseri değildi. Mac'in içinde boğulmak, onunla konuşmak, gülmek istiyordu ve bu çekim fiziksel olduğu kadar zihinsel idi de.

Ama o kuşkusuz birçok kadını arzulanmış tecrübeli bir erkekti, yoksa Kiri'nin sağduyusunu eritmede böyle yetenekli olmazdı.

Kendine, oynamaya hazır evli kadınlar dahil, Londra'nın en ünlü güzellerinin adamın düzenli müşterileri olduğunu hatırlamaya zorladı. Bu düşünceler ona nefes nefese, "Öpücük tamamen geri ödendi," deme iradesini kazandı. Kollarından sıyrıldı. "Parayı geri verir vermez hesap kapanmış olacak."

Mac ofisinin kapısını açmadan önce Kiri'ye uzun, yoğun bir an boyunca baktı. Genç kız içeri girdi ve bir evrak çantasını inceleyerek masanın başında duran, koyu renk saçlı bir adam görürnce irkildi. Hızla tetikte olması gerektiğine karar verdi.

Adam kafasını kaldırıp baktı, yüz ifadesi anında dostça bir sıcaklığa geçti. Tanrı aşkına, bu ağabeyinin okul arkadaşı Lord Kirkland'dı! Varlıklı bir İskoç ve nakliyat tüccarı Kirkland, Londra'ya düzenli olarak uğradı ve şehirde olduğu zaman Adam ile Mariah'yı ziyaret ederdi. Kirkland'ı her zaman kibar, eğlenceli ve epey esrarengiz bulmuştu. Onun tehlikeli olduğunu düşünmemişti.

Kirkland zarif bir biçimde başıyla selam verdi. "Leydi Kiri. Sanırım neden burada olduğunuzu sormamalıyım." Gülümsedi, gözünün çevresindeki bronz teni kırıştı.

"Mackenzie sertüveninizin hikâyesini anlattı, şayet merak ediyorsanız."

Elini uzatırken, "Evet," diye itiraf etti Kiri. "Bir borcu ödemek için buradayım ama aynı zamanda, büyüleyici Damian's'ı da görmek istedim."

"Ziyaretinizden keyif aldığınızı umarım."

"Ah, evet. Kulüp şöhretini doğrular nitelikte."

Mackenzie, çerçevesi bir resmi yerinden oynatarak karmaşık görünümlü bir kilidi olan, duvar kasasını ortaya çıkardı. Bu esnada, "Bu gece burada olacağını düşünmüyordum Kirkland," diye belirtti.

"Seninle tartışmam gereken bir mesele gündeme geldi," diye açıkladı Kirkland. "Küçük bir iş meselesi." Kelimeleri endişesizdi ama gözlerinde ciddi bir bakış vardı.

Mackenzie kilidi açarken, "Bu genellikle bilinmez," dedi, "ama Kirkland ve ben Damian's'ta ortağız."

Kirkland omuz silkti. "Tüm işi Mac yapar. Ben can sıkıcı para sağlama işinde yardım ettim ve kulüp kârlı bir yatırım oldu."

Mackenzie sırttı. "Para meselesi sıkıcı görünebilir ama elzemdir."

Parayı hatırlatan Kiri altınların bulunduğu keseye erişebilmek için pelerininin düğmelerini açtı. Parayı teslim ederken resmi bir şekilde konuştu: "Bay Mackenzie kumarda hile yapma cesaretiniz ve istekliliğiniz için teşekkür ederim."

Mac parayı kabul ederken bir kahkaha attı ama parmakları kendininkilere sürttüncə, Kiri bir karıncalanma hissetti. Çekim sadece paylaşılmış oldukları maceranın bir sonucunu olsaydı çok daha kolay olurdu! Ama bundan fazlası vardı. Adama bir şekilde bağlanmış hissediyordu. Sesini

yumuşak tutarak sordu: "Elli altının tam olup olmadığını görmek için saymayacak mısınız?"

Mackenzie'nin kaşları kavislendi. "Az ödemektense fazla ödemiş olmanız daha olası." Keseyi dalgın bir şekilde havaya attı. "Ama para teslimatındaki geniş deneyimlerime dayanarak, burada tam elli altın olduğunu söyledim."

Mackenzie'nin sezgileri can sıkıcı biçimde kuvvetliydi. Kiri keseye daha fazla para koymayı düşünmüş ama adamın onun için yaptığına nasıl değer biçeceğini bilememişti. "İşim bittiğine göre, siz iki beyi yalnız bırakayım." Mackenzie ona eşlik etmek için hareketlendiğinde elini kaldırdı. "Gerek yok Bay Mackenzie. Dönüş yolunu bulabilirim. Arkadaşımı alıp buradan ayrılma vaktim geldi sayılır."

"Kaçırılma olayını atlatmış olmanıza memnun oldum," dedi Mac kibarca ama kızılgillerle buluşan gözleri temkinli bir özlemi belli ediyordu. En azından istenmeyen çekimden huzursuz olan tek kişi Kiri değildi.

Kiri duyma mesafesinden çıkınca hangi ciddi, erkeklerle özgü şeylerin tartışılacağını merak ederek ofisin kapısını açtı. Dışarı adımını attığı gibi sağ tarafında, koridorun sonuna doğru bir hareketlenme gözüne çarptı.

Bakmak için döndü, hemen sonra şokla nefesini içine çekti. Maskeli beş adam, daha küçük - koyu mor bir pelerin giyen - birini dışarı doğru çekiyordu.

"Mackenzie! Kirkland!" dedi sertçe. "Saldırıya uğrayan bir kadın var!"

Koridoru koşarak geçti. Koşarken pelerininin son düğmesini de gözdü ve kendini, saran kumaş katlarından kurtarmak için düşmesine izin verdi. Arkasında Mackenzie ve Kirkland'ın onu takip etmek için ofisten çıktıklarını duydu.

Saldırganlar ve kurban sağa dönen koridorda gözden kayboldu. Onları gördüğü noktaya ulaştığında Kiri, kısa bir geçidin kulübün arkasındaki ara sokağa açılan kapıda bittiğini gördü. Saldırganlar neredeyse kapıdaydı, bu mesafeden kurbanlarının önceden konuşmuş olduğu kız olduğunu teyit etti.

Mücadele eden kızın maskesi yırtılmıştı ve büyük bir el ağzının üzerine kenetlenmişti. Beş adam neden masum bir kıza kaçırırdı ki? Sarhoşken girilen bir iddia? Toplu tecavüz hırsı?

Beş erkeği kendi başına durduramayacağından, Mackenzie ve Kirkland yetişene kadarki kritik saniyelerde onları yavaşlatabilirdi. Savaşçı canlılığıyla, bir ölüm perisi çığlığı atarak saldırdı ve kıza kaçırانların kafasını karıştırdı.

Adamlar çığlığından ürkererek döndüler. Uçan bir tekmeyle ileri atıldı, binici çizmesinin topuğu gruptaki son adamın bacaklarının arasına vurdu. Adam korkunç biçimde haykırdı ve bacaklarının arasını kavrayarak yere çöktü. Binici elbisesi ve çizmeleri giymiş olduğuna şükrederek kaçakçılardan almış olduğu sade, küçük bıçağı dışarı çıkardı. En yakın adamı bıcakladığında, saldırgan uludu ve geriledi; bıçak sol kolunda çok derine gömülmüştü, öyle ki sapı Kiri'nin elinden kurtuldu.

"Dışarı, hemen!" Uzun bir adam otoriter bir sesle bağırdı. Lider oymuş gibi görünüyordu, dış kapının yanında kaçırılan kıza tutuyordu.

Diğer adamlar tutsaklarını binanın dışına çekmek üzereyken bıçağı saplı kaldığı yerden alacak zamanı yoktu. Kiri saldırganların üzerine atıldı ve kendini en iri, en korkutucu adamın taşıdığı silahın namlusuna bakarken buldu.

Koridorda saklanacak bir yer olmadığından, adam ateş

ettiğinde ıskalaması için zikzaklar çizmeye ve dua etmeye başladı. Saldırgan pis bir şekilde gülümsedi ve nişan aldı.

Bir *bom* sesi koridor boyunca yankılandı ve iri adamın yüzü ezilmiş kemik ve kanla parçalara ayrıldı. Bir kurşun tam merkeze isabet etmişti. Yere yığılırken tabancası zararsızca duvara ateş etti.

Kiri arkasına baktı ve elinde tütten bir tabancayla Kirkland'ın durduğunu gördü, silahı yeniden doldururken yüzü ifadesizdi. Mackenzie diğer saldırganlara yetişmişti ve bir boksörün gaddar profesyonelliğiyle yumruklarını kullanıyordu.

Liderleri kapı tokmağına uzandı, diğer eli kızın koluna kenetliydi. Kiri ona yetişti ve rehinesini tutan kolunu tekmeledi.

Adam küfrederek kızın kolunu bıraktı. Kiri kolunu kızın beline doladı ve onu uzağa çekti. Lider ise rehinesini geri almak için onlara doğru hamle yaptı. "Hayır, lanet olsun! Uçup gitmesine izin vermeyeceğim kadar değerli bir güvERCinsin!"

Adamlarla ilgili bir şey onun paralı ve cemiyetten olduğunu söylüyordu. Kiri sert parmaklarını onun boğazına batırdı.

Saldırgan bir öğütme sesi çıkardı. Açık renk, kızgın gözlerinde öfkeli bir yenilgi vardı; açmak için kapıya asıldı ve dışarı sendeleyerek çıktı.

Saldırganlar kaçarken Mac haykırmaktaydı. "Lanet pigler!" Onları karanlık ara sokakta takip ederken küftetti. "Bundan paçayı kurtaramayacaklar!"

Kapı arkasından çarparak kapandığında, Kiri titreyen kıza tutmaya devam ediyordu. "İyi misin?"

Kız başını olumlu anlamda salladı, kontrol etmek için

çabalamasına rağmen, gözyaşları yanaklarından aşağı süzül­dü. Çekici olmasına rağmen erkekleri deliye çevirecek olağanüstü bir güzelliği yoktu. Ve çok genç görünüyordu. "Onlar... bana zarar vermedi."

Kirkland yanlarına geldi, tabancasını yere doğrulmuştu. "En azından onları durdurduk..."

Mor pelerinli kıza dikkatle bakarken sesi afallamış bir sessizlikle bölündü. Bir dizinin üzerine çöktü, başı eğikti. "Ekselansları, Tanrı'ya şükür güvendesiniz."

Ekselansları mı? Kiri çok içinde kıza baktı ardından gerçeği kavrayınca hareketsiz kaldı.

Az önce kurtardıkları Prenses Charlotte'tı; Naip Prens'in tek meşru kızı ve İngiltere tahtının vârisi.

Bölüm 13

Yalnızca on altı yaşında olduğu ve pek korunaklı bir yaşam sürdürdüğünden, Kiri bugüne kadar Prenses Charlotte'la hiç karşılaşmamıştı. Ama Hanover'daki kraliyet sarayını şöyle bir görmüştü. Kızın ortalamanın üzerinde bir boyu, açık renk saçları vardı ve balık etliydi.

Daha önemlisi Kirkland'ın kızın kim olduğuna dair şüphesi yok gibiydi. Prenses tek başına ayakta durabilecek gibi görüldüğünden Kiri onu bıraktı ve içtenlikle reverans yaptı. "Ekselansları, davranışım görgü kurallarının dışına çıktıysa bağışlayın."

"Benim için göstermiş olduğunuz çabalardan ötürü size teşekkür borçluyum." Charlotte'mın açık mavi gözleri parlıyordu. "Bir kadının böyle dövüşebileceğinden haberi­rim yoktu!"

Kiri doğrulurken, "Eski bir Hindu dövüş sanatında eğitimliyim," diye açıkladı. Dövüş ve bu şaşırtıcı karşılaşma­dan dolayı kalbi deli gibi çarpıyordu. "Ama Lord Kirkland ve Bay Mackenzie olmasaydı, ikimiz de zor durumda kalırdık."

Presesin bakışı, Kirkland'ın vurmuş olduğu kanlı cesede kaydı. Diğer bir adam yerde yüzükoyun yatıyordu. Bilinci yerinde değildi ve etrafında kandan bir göl oluşmuştu ama hâlâ nefes alıyordu. Kiri onun kolundan bıçaklamış olduğu saldırgan olabileceğini düşündü ama bıçağının hâlâ etinde olup olmadığına bakmaya dayanamadı.

Bedenlerin görüntüsü Charlotte'ın yüzündeki rengin solmasına sebep oldu ve sendelemeye başladı. Kiri onun kolunu yakaladı. "Ekselanslarını ofise götürüyorum. Orada hiç konyak var mı?"

"Camlı dolapta. Biraz verdikten sonra, çanın ipini sertçe üç kez çek. Bu, iki korumayı oraya getirmeye yarayacak." Kirkland yaşadığı şoku hemen kontrol altına almıştı. "Preses eve güvenli bir şekilde götürülmek zorunda. Kulübe nasıl geldin Kiri?"

"Sarah Clarke-Townsend ve ben birlikte geldik, faytonu Adam'ın baş uşağı sürdü."

"Korumalardan birini Sarah'yı bulması için gönder ve onu ofise getir. Diğer koruma Murphy'nin faytonunun yerini bulur ve onu kulübün yan sokağına getirmesini sağlar. Sen ve Sarah presense evine kadar eşlik edebilirsiniz, tabii güvenlik için Murphy ve korumalarla birlikte." Kirkland düşmüş adamı acımasız bir bakışla inceledi. "Ben ortakları ve amaçları hakkında bir şey öğrenebilir miyim diye bakacağım."

Ana koridora sapmak, kan ve bedenlerin görüntüsünden sıyrıldıkları için rahatlatıcıydı. Kiri, prensesi biraz da taşıyarak ofise giden yola yönlendirdi. Düşürmüş olduğu pelerinini geri aldı, bunun rastlantısal bir saldırı olmadığını gerçeği ile buz kesmişti. O beş adam prensesi tanımış ve

planlayarak onu kaçırmaya çalışmışlardı. Ama neden? Ve onu nerede bulacaklarını nasıl öğrenmişlerdi?

Ofise girdiklerinde Presens Charlotte'ı en rahat koltuğa oturttu. "Buraya biraz macera için geldiğinizi farz ediyorum ve bu beklediğinizden fazlaydı."

Charlotte hafifçe gülümsedi. "Bir çocuk gibi muamele görüyordum ve toplum içine karışmama izin yoktu fakat Damian's'ın güvenli olduğu söyleniyordu. Warwick Sarayı'nda yaşıyorum, buraya oldukça yakın. Mürebbiyem ve ev halkının kalını yatmaya gittikten sonra, annemden ödünç aldığım pelerin ve maskeyle dışarı çıktım."

"Tek başınıza mı yürüdünüz?" Kiri sesinin dehşet içinde çıkmamasına çalıştı.

"Kimse yaklaşmadı." Presens dalgın görünüyordu. "Bir kafeste yaşamak yerine dışarıda tek başına olmak heyecan vericiydi. Damian's'a ulaştığımda güvende olacağımı düşündüm. Güzel zaman geçiriyordum. Sonra oyun salonlarından birinde bir adam, 'Ekselansları,' dediğinde, kimse bilmemesi gerektiğini unutarak etrafa bakındım. Bu adam ve diğerleri etrafında bir çember oluşturdular, dolayısıyla liderleri beni yakaladığında ve eliyle ağzımı kapattığında kimse görmedi. Beni oyun salonundan koridora çıkardılar. Mücadele ettim ama beş kişiye karşı şansım yoktu. Siz olmasaydınız..." Kız tıredi.

"İçki zamanı." Kiri bir dolabın kapağını açtı ve içkilerle bardakları buldu. Gümüş etiketinde 'Konyak' yazan bir şişeyi çekerek, cömert bir miktarını bardağa döktü ve presense uzattı. "Yavaş içerseniz iyi olur. Sert olduğuna eminim."

Charlotte tereddütle yudumladı, azıcık tıkanıp ama sonra biraz daha içti. "Haklısınız, epey canlandırıcı."

Kiri başka bir bardağa daha döktü. "İzninizle?" Cevap beklemeden bir yudum aldı, gırtlğından aşağı inerken oluşan heyecan verici yanmaya minnettardı. "Sizin gibi ben de beklediğim maceradan fazlasını aldım."

Charlotte bardağını boşalttı ve daha fazlası için uzattı. "Lütfen kendinizi ve diğer cesur kurtarıcılarımı tanıtır."

Böyle temel bir şeyi atlamış olduğı için kendine kızarak Kiri ona cevap verdi. "Ben Leydi Kiri Lawford, Ashton Dükü'nün kız kardeşiyim."

Charlotte'un bakışı keskinleşti. "Yani tıpkı onun gibi yarı Hindu'sunuz. Böylesine güzel olmanıza ve egzotik dövüş yöntemleri bilmenize şaşmamak gerek!" Gıpta eder görünüyordu.

Kiri kızardı. "Teşekkür ederim ekselansları. Diğer kurtarıcılarımızdan sizi tanımış olan Lord Kirkland'dı ve Bay Mackenzie ise Damian's'ın sahibi." Çanın ipini sertçe çekti, sonra oturdu ve konyasına yoğunlaştı. "Korumalar gelmeden önce maskenizi takmak isteyebilirsiniz."

Charlotte bunu hemen yaptı. "Bu ortaya çıkarsa müthiş bir skandal olur, değil mi?"

"Bir skandal ve sizin adınıza aleni bir hakaret olur," Kiri, prensesin kendi konumundan haberdar olmayacak kadar mı korunaklı yaşadığını merak ederek tereddüt etti. "Toplum içinde son derece sevilirsiniz ekselansları. Babanızdan çok daha fazla."

Charlotte'un yüzü aydınlandı. "Gerçekten mi?" "Gerçekten." Kızın sevilmesi ile ilgili mutluluğu Kiri'nin kalbini sızlattı. Ebeveynleri, Naip Prens ve Alman kuzeni Brunswick'li Caroline aslında hiç evlenmemeliydi. Birbirlerini sevmemişler ve Charlotte'ın doğumundan

sonra çok geçmeden ayrılmışlardı. Kavgalarının çoğunda bahtsız kızları piyon olarak kullanılmıştı.

Çabucak gelen iki koruma da uzun boylu, adaleli adamlardı; siyah smokin giymişlerdi. Kiri onların konuk odalarında şampanya servisi yapan usaklar olduklarını fark etti. Güçlü oldukları kadar zeki de görünüyorlardı. "Lord Kirkland sizlerden birinin, sürücüsünün adı Murphy olan özel bir faytonun yerini bulmasını istedi." Kiri onlara kullanmış oldukları küçük ve eski aracı tarif etti.

"Evet efendim," dedi adamlardan biri. Başıyla selamladı ve odadan ayrıldı.

Kiri eski bir boksörün hırpalanmış yüz hatlarına sahip diğer kişiye döndü. "Senin görevin konuklardan birinin yerini bulmak ve onu buraya getirmek. Minyondur, lacivert bir pelerin giyiyor ve maskesinin üzerinde parlak, altın rengi pullar var."

Adamın kaşları çatıldı. "Bir yabancıyla ayrılmak istemeyebilir."

Kiri onun haklı olduğunu fark ederek, "Mesajın Banu'dan olduğunu söyle," dedi.

Adam odadan çıktıktan sonra, Charlotte sordu, "Banu nedir?"

"Banu Begüm büyük bir Moğol hükümdarı olan Şah Cihan'ın çok sevgili karısıydı," diye açıkladı Kiri. "Çocuğunu doğururken ölümü Şah'ı mahvetmiş. Tac Mahal'i onun anısına inşa ettirmiş ve bu kesinlikle dünyadaki en güzel mezarıdır."

Charlotte'ın gözleri kocaman açılmıştı. "Ne kadar romantik bir hikâye!"

"Birlikte mutlu bir şekilde yaşlanmış olsalardı daha romantik olacağını düşünüyorum," dedi Kiri duygusuz-

ca. "Banu büyük sevgi ve bağlılığın sembolü olduğundan Bayan Clarke-Townsend için yapmış olduğum parfümde adını kullandım."

"Parfüm mü yapıyorsunuz?" Prensesin bakışı taparcasına hayranlık duymaya yaklaşıyordu. "Ne kadar ilginç şeyler yapıyorsunuz!"

"Annemin ailesindeki kadınlarda parfüm yapmak eski bir gelenektir," dedi Kiri. "Hindistan'da kokular çok kıymetlidir, bu yüzden Avrupa'nın çiçek kokularını keşfetmekten büyük zevk alıyorum."

Az kalsın parfümleri nasıl hazırladığını göstermeyi teklif edecekti ama kendini durdurdu. Charlotte'in pek fazla kişiyle görüşmesine izin verilmiyordu ve Kiri onlardan biri olmayacaktı. Bu geceden sonra prenses, babası tarafından Londra Kulesi'ne kapatılabilirdi.

Kiri'nin bardağı boşalmıştı, bir kenara itti. "Saldırganların peşinden dışarı çıkan Bay Mackenzie için endişeliyim. Güvenli bir biçimde geri dönmüş olduğunu ümit ediyorum. Sizi birkaç dakika yalnız bıraksam bir sakıncası olur mu? Seslenme mesafesinde olacağım."

Charlotte konyak bardağını yeniden uzattı. "Biraz daha konyakla iyi olurum."

Kiri içki sürahisini kaldırdı ama uyardı, "Daha fazla içerseniz, muhtemelen yarın sabah iyi hissetmeyeceksiniz!"

"Dağıtmak için ne kadar özlem duyduğumu hayal edemezsiniz!" Charlotte bunu gözlerindeki hafif bir parıltıyla ifade etmişti.

Sarah gibiydi. Soylu kızlar fazlasıyla kısıtlanırlardı ve kraliyet prensesi diğer herkesten fazla kısıtlanıyordu.

Charlotte için bardağa biraz daha konyak koyduktan

sonra ofisten çıktı ve koridordaki katliam sahnesine doğru seri bir şekilde yürüdü. Kirkland saldırganlardan birinin yanında diz çökmüştü, adamın gözlerini kapatırken yüz ifadesi sertti. Yanında yatan diğer adamın mahvolmuş suratı görünmüyordu, Kiri bundan memnundu. "Bay Mackenzie geri dönmedi mi?"

"Henüz değil, ama kaygılanma," dedi, güvence vererek. "Mac kendine göz kulak olmakta çok iyidir."

"Hakkı olduğunu umarım." Yerdeki adamdan uzağa baktı, konyak midesini bulandırıyor. "Biz ofise gittiğimizde bu adam hâlâ nefes alıyordu. Ölümcül bir şekilde mi yaralanmış?"

Kirkland'ın ifadesi karardı. "Evet ama ölmeden önce bazı şeyler öğrenmeyi başardım."

Kiri rahatsız bir halde, Kirkland'ın ondan bilgi almaya ihtiyacı olmasaydı ikinci adam yaşar mıydı, diye düşündü. Ama aslında bilmek istemiyordu. Bu gece, ağabeyinin çekici arkadaşının gaddar bir karakteri olduğu açığa çıkmıştı. Sorgulaması saldırganın ölümünün huzlandırmışsa... Şey, adam kesinlikle bunu hak etmişti.

Kirkland yerden bir bıçak aldı. "Bu onun kolundaydı. Sana mı ait?"

Kiri başını salladı. "Bunu bir kaçakçıdan aldım, bu gece bir silahın gerekebileceği ihtimaline karşı getirdim. Gerçi, pek de bir bela beklemiyordum."

Kirkland bıçağı ölü adamın ceketine dikkatlice sildi, sonra sapı önde olacak biçimde kızı uzattı. "İyi bir silah."

Bıçağı kuşkuyla baktı. "Benim yaralamam yüzünden ölmedi, değil mi?"

"Hayır," dedi güven veren bir biçimde. "Ama onu yaşlattın ve durumu lehimize çevirdin. Bıçağı bir daha

taşımak istemezsen bile, bunu cesaretinin bir anısı olarak saklamahısın. Sen olmasan, Prenses Charlotte bir iz bırakmadan ortadan kaybolacaktı.”

“Fakat neden?” Bıçağı kabul etti neyse ki temiz görünüyordu, gene de gelecekte bunu yanında taşımadan önce kaynatması gerekecekti. Kolundaki kılıfına geri koymak için elbisesinin manşetini sıyırdı.

Birkaç adım ötedeki çıkış kapısı açıldı ve Mackenzie yeniden binaya girdi. Yorgun ve çileden çıkmış görünüyor-du ama Kiri’nin çıplak kolunu görünce yüz ifadesi değişti. “Gece iyiye gitmeye başladı.”

Bunun üzerine kızaran Kiri bıçağı kılıfına yerleştirdi ve gevşek manşetini aşağı çekti. “Hainler kaçtı mı?”

Mac kaşlarını çatı ve sol üst kolunu ovuşturdu. “Bekleyen bir faytonları varmış. Beş adam ve bir kız için yeterince büyük bir tane. Neredeyse birini ele geçiriyordum ama üçe karşı teklim ve bu çok fazlaydı.”

Kirkland ciddi bir yüz ifadesiyle ayağa kalktı. “Kaçırma-ya çalıştıkları kız Prenses Charlotte’tı.”

Mackenzie bakakaldı. “Prenses Charlotte? Naip Prens’in kızı mı?”

Kirkland başıyla onayladı. “Ta kendisi. Ve şimdi sakın ol Mac. Kolun kanıyor.”

Mackenzie damlayan kana boş gözlerle baktı. “Bu... hiçbir şey.” Güçlülkle yutkundu. “Sadece bir kesik.”

Ardından bilincini kaybederek yere düştü.

Bölüm 14

“Mackenzie!” Kiri’nin yankalı, müzikal sesi. Süratlı ayak sesleri. Leylaklar ve baharat, yanında dizlerinin üzerine çökerken çıkan kumaşın hışırtısı. “Yaralanmış!”

Mac’in bilinci karanlıktan yüzeye çıkarken, bir erkek için etkilemek istediği güzel kızın önünde kendi kanının görüntüsüyle bayılmaktan daha kötü bir şey var mı, diye alayı bir şekilde düşündü.

Rezil olmanın utancını bir kenara bıraktı. Bunun için daha sonra vakti olacaktı. Sere serpe uzandığı soğuk zeminde kalkmak bir yana, gözlerini açamayacak kadar güçsüzdü. Ama duyuyor ve koku alabiliyordu. Konuşma yetisi de yakında geri gelirdi.

“Yara büyük olasılıkla ciddi değil.” Bu Kirkland’dı, sesinde endişe izi olsa da her zamanki gibi soğukkanlıydı. Mac’in diğer yanına çöktü ve işini bilir ellerle onu muayene etti.

İteleme ve dürtme ile geçen bir veya iki dakikadan sonra Kirkland, “Kolu kesilmiş, ama hepsi bu, sanırım,” dedi. Bir bandaj uydurdu ve Mac’in sol kolunu gevşekçe sar-

maya başladı. "Mackenzie, kendi kanının görüntüsüne her zaman kötü tepki verir."

Leydi Kiri gülecekti, Mac buna emindi. Tamamen bilinçsiz olmayı diledi, böylece duymak zorunda kalmazdı.

Kiri gülmek yerine dalgın bir şekilde, "Hindistan'da askeri bir cerrah bana kan görünce bayılmanın az rastlanır bir şey olmadığını anlatmıştı. Kendinden geçenler sıklıkla en iri ve güçlü erkeklermiş," dedi. Yumuşak elini Mac'in alınına koydu.

Mac konuşmaya kalkıştı ama yapabildiği hırıltılı bir fısıldamaydı. "Ne avutucu bir düşünce." Çabalayarak gözlerini açabildi. Kiri elini çekti fakat hâlâ üzerine eğiliyordu, güzel yüzü endişeliydi ama paniklemiş değildi. Tam, doğru miktarda bir endişe. Kadınsal histeri nöbetleri şu anda çok fazla olurdu.

Kadınsal... Prenses Charlotte... Tanrım! Oturur bir konuşma gelmek için uğraştı. "Veliht prenses buradaydı ve neredeyse kaçınılıyordu? Zarar görmedi ya?"

"O iyi. Birkaç dakika içinde Leydi Kiri ve Bayan Clarke-Townsend, Warwick Sarayı'na dönerken ona eşlik ediyor olacaklar," dedi Kirkland. "Onları buraya getiren faytonu kullanacaklar. Bir çift koruma onlarla birlikte gidecek."

Mac parçaları birleştirmeye çalışarak alnını ovaladı. "Lanet olsun. Şimdi kimi kaçırma ya kalktıklarını bildiğim için bir anlam kazanıyor," diye mırıldandı. "Bunun arkasında Fransızlar var ve tekrar deneyecekler."

Kirkland iyice durgunlaştı. "Burada, ölmeden önce adamlardan birinden öğrenmiş olduğumu doğruluyor bu."

Mac hızla ayağa kalktı, ne yapılması gerektiğini kestirmeye çalışırken elini bir duvara yasladı. Bakışları yerde yatan

iki bedene kaydı. Biri iri ve kaslı bir adamdı, diğeri daha kısa ve incedi. İkisi de pahalı siyah smokinler giymişti.

Ana koridordan sesler duyuldu. Kiri başını kaldırdı. "Sarah ofise gelmiş. O ve ben şimdi prensesi evine götürüreceğiz."

"Bekleyin!" Mac planı değerlendirirken kaşlarını çatı. "Muhakkak Bayan Clarke-Townsend tek başına yeterli bir şaperon olacaktır. Lütfen kalın ki konuşabilelim Leydi Kiri. Güvenli bir şekilde eve dönmeyi sağlayacağız." Bakışları yerdeki adama yöneldi. "Benden bahsetmeyin, diyelim ki ben hâlâ adamların peşindeyim."

Kirkland ona düşünceli bir şekilde baktı. "Aklında ne var?"

"Belki hiçbir şey ama bunu ikinizle konuşana kadar anlatabileceğim." Diğerleri gittikten sonra Mac ölü adamların bedenlerine kaşların çatarak baktı ve planının elzem olup olmadığını düşündü. Olmadığını umdu fakat içinde kötü bir his vardı.

Kiri ofise ulaştığında, Charlotte kaçırma teşebbüsünü dehşete kapılmış bir halde onu dinleyen Sarah'ya tasvir ediyordu. Artık tehlike geçtiğinden ve Charlotte güvende olduğundan, iki sert konyanın sayesinde keyfi yerine gelmişti. Bu muhtemelen yaşamış olduğu en büyük heyecandı. Prensesin gelecekte korumalarından kurtularak böyle bir 'eğlenceye' bir daha ulaşmamasını umdu.

Kiri ofise vardığında, "Ekselansları, yokluğunuz anlaşılmadan önce eve dönme vaktiniz geldi. Sarah, kendisine eşlik eder misin? Lord Kirkland ve benim konuşmamız lazım," dedi.

Sarah ayağa kalktı ve Kirkland'a elini uzattı. Kiri gibi,

o da Kirkland'ı Ashton Malikânesi'nde sürekli görmüştü. "Kiri olmadan ayrılmamam gerek, Lord Kirkland."

"Onu Ashton Malikânesi'ne bizzat getireceğim," diye söz verdi Kirkland.

Sarah ona bir bakış attığında Kiri, "İyi olacağım. Sen prensesi eve götür," dedi.

Kuşkuyla, "Pekâlâ," dedi Sarah. "Ama ne kadar geç olursa olsun odama gel ve döndüğünü bildir."

"Tamam," Kiri, Prensesh Charlotte'a reverans yaptı. "Bir daha görüşme fırsatı bulacağımızı umarım, ekseleâsları."

Charlotte özlem dolu bir ifadeyle baktı. "Beni daima hapis tutamazlar. Alenen görüşeceğimiz günü sabırsızlıkla bekleyeceğim Leydi Kiri."

Faytonun yerini bulabilmiş olan korumalar, Prensesh ve Sarah oradan ayrılırken eşlik ettiler. Gittikleri zaman Kiri, Kirkland'a, "Bay Mackenzie'nin planı hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

"Bir tahminde bulunabilirim ama bekleyip ne söyleyeceğini görmek en iyisi." Kirkland kapıya yöneldi. "Görülmeden ofise gelecektir."

Kirkland gittikten sonra Kiri, bitkin bir halde bir koltuğa çöktü. Saldırganlarla dövüşürken şişlik ve çürükler edinmişti, onları yeni yeni hissetmeye başlıyordu.

İki adam ofise girdiğinde, Kirkland gaddar Mackenzie ise Kiri'nin mümkün olabileceğini düşündüğünden çok daha ciddi görünüyordu. Kiri içki dolabını yeniden açtı. "İkinize de konyak mı? Yoksa başka bir şey mi istersiniz?"

"Ben İskoç viskisi alırım," dedi Mackenzie. "Kirkland sonsuz miktarda konyak tüketebilir."

Kiri, Kirkland'a bir bakış attığında, adam hafif bir biçimde gülümsedi. "Bunu inkâr etmiyorum."

Mackenzie için viski ve Kirkland için konyak koydu, Kiri kendi içinse kırmızı şarap - onun için daha fazla alkol almak akılcıca olmayacaktı. Hepsî oturduğu zaman Kiri sordu: "Kaçırılma olayı engellendiği halde neden ikiniz de çok kızgın görünüyorsunuz? Ve Bay Mackenzie, neden benimle konuşmak istediniz?"

"Daha fazlasını öğrenmemiz gerekli Leydi Kiri," diye yanıtladı adam. "Saldırganlara en yakın sizdiniz. Onları tarif edebilir misiniz?"

Kiri hatırlamaya çalışırken kaşlarını çatı. "Olay çok hızlı gerçekleşti ve hepsi maskeliydi. Lider oldukça uzundu, maskesinden azıcık dışarı çıkmış saçları açık kahverengiydi. Bana bir beyefendiymiş gibi geldi ve belki de bir parça züppe."

Mackenzie başını salladı. "Hareket tarzında tanıdık bir şey vardı. Büyük olasılıkla Damian's'ta daha önce bulunmuştur. Başka bir şey dikkatinizi çekti mi?"

"St. James'te çok pahalı bir mağaza olan Les Heures'ün bir kolonyasını sürmüştü," diye cevap verdi Kiri. "Adı Alejandro. Parfümler vücutta kaldıkça değişir ve bir daha karşılaşırsak muhtemelen onu tanırım."

Adamlar ona bakakaldılar. "Bunu yapabilir misiniz?" diye sordu Mackenzie.

Kiri başıyla onayladı. "Kolonyanın kokusunun farklı erkeklerde aynı etkiye yol açması imkânsız değil ama Alejandro bir servet değerindedir, yani yaygın bir koku değildir."

Erkekler hâlâ şüpheli bakıyor olduklarından, Kiri ayağa kalktı ve Kirkland'ın yanına gitti. "Senin kokun İmparator Suyu, konyak ve gizem." Genç kız onun tedirgin gözlerine baktı. "İmparator Suyu içeriğindeki karanfilleri vurgulamasına değişmiş."

Kirkland kızı dikkatle baktı. "Gizem ne gibi kokuyor?"

"Yoğun. Derin. Yabancı cisimlerin gizlendiği denizin dibi gibi." Gülümsedi. "İmparator Suyu dünyanın görmesini istediğin şu kaygısız beyefendi imajına katkıda bulunuyor. Kişinin yapay kokusu bir saatten bir saate, hatta bir andan diğerine değişebilir ama insanın sesi gibi ayırt edici olan, kişisel bir öz vardır ki her zaman oradadır."

"Sinir bozucusunuz Leydi Kiri," dedi Kirkland, gözleri kısılırken.

"Kirkland şimdiden yeteneğinizi nasıl kullanabileceğini düşünüyor," dedi Mackenzie.

Kiri, Mackenzie'ye dönerken bir kahkaha attı. Onun kişisel kokusunu çok yakından biliyordu ve nerede olsa tanırdı. "Bir biberiye esintisi alıyorum, sanırım sabununuzdan." Bakışları kilitlendi. Kiri adamın farklı renkli gözleri tarafından büyüleniyordu. Mavi gözü bu gece daha grimsi görünüyordu. "Biberiye, kan, viski ve bela."

"Belanın bir kokusu olduğunu bilmezdim," dedi Mac, huzursuzlukla.

"Burnu ayartan ama dili yakan acı biberler gibi kokuyor."

"Bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yok." Aralarındaki bağı kopararak derin bir nefes aldı Mac. "Elbette, bela benim göbek adımdır."

"Bu bir şaka değil," diye ilave etti Kirkland. "Damian B. Mackenzie. Bela gerçekten onun göbek adı."

Kiri gözlerini kırıştırdı. "Ne kadar ileri görüşlü ebeveynlerin var."

Mackenzie bunu duymazdan geldi. "Diğer saldırganlar hakkında ne anlatabilirsiniz?"

Kiri koltuğuna döndü ve düşünme esnasında gözle-

mini kapattı. "Biri siyah saçlıydı ve şey gibi kokuyordu... Fransız? Macar Suyu süren bir sarımsak sever. Diğerleri bir boksör gibi sertti. Banyodan pek hoşlanmayan bir işçi gibi kokuyordu." Gözlerini açarak devam etti: "Üzgünüm, daha fazlasını düşünemiyorum. Belki sonradan bir şeyler hatırlarım. Siz beyler neler öğrendiniz?"

"O işçi bir boksör gibi dövüşüyordu," dedi Mackenzie. "Sol yumruğu sağdan daha güçlü. Tekrar görürsem tarzını ayırt ederim."

"Yüzüne ateş ettiğim adam da bir boksör olabilir," dedi Kirkland. "Hareket şeklinde tanıdık bir şey vardı. İsmiini hatırlamaya çalışacağım. Başka bir şey?"

"Dışarıda diğer üçünü kovaladığımda aralarında Fransızca konuşuyorlardı," diye karşılık verdi Mackenzie. "Kaçırma girişimi tesadüfî değildi. Geniş kapsamlı bir komploğun bir parçasıydı, yine de ayrıntıları bilmiyorum. Ancak tekrar denemeyi hedefliyorlar."

"Fransızlar on altı yaşındaki bir kızdan ne isteyebilirler ki?" diye sordu Kiri.

"Bir bakıma, bu bir varsayım," diye yanıtladı Kirkland, alını kırıştırdı. "Ama Mac'in duyduklarına ve yaralı saldırganın ölmenden önce bana vermiş olduğu bilgiye dayanarak Fransızlar Prenses Charlotte'ı rehin almaya çalıştı diyebiliriz. İngiltere'nin prensesin yaşamı karşılığında Fransa ile barış yapmaya istekli olacağını ummuş olmalıdır."

Şarap Kiri'nin genzine kaçtı. "Kesinlikle boyun eğceğimizi düşünüyor olamazlar!"

"Boyun eğmek değil. Barış yapmak," dedi Kirkland. "Napolyon'un orduları bu yıl Peninsula'da bir darbe aldı. Üç yıl önceki barışı memnuniyetle karşılamışlardı. Boşa gitmiş olsa da başbakanımızla gizli görüşmeleri oldu."

"Yani Napolyon, Fransızların İspanya ve Portekiz'den tamamen çekilmesi karşılığında İngiltere ile yapacağı bir anlaşmayı hoş karşılayabilir," dedi Mackenzie, düşünceli bir biçimde. "Doğal olarak Fransa işgal etmiş olduğu diğer toprakları elinde tutacak."

"Diğer bir deyişle, Avrupa'nın büyük kısmını elinde bulunduracak." Kiri başını iki yana salladı. "Napolyon'un bunun işe yarayacağına düşünecek kadar aptal olduğuna inanmıyorum. İngiltere'nin hemfikir olduğunu varsay-sak bile, Fransa'nın diğer düşmanlarının işgali uysalca kabul etmeyeceğine eminim."

"Ama İngiltere, Napolyon'un hasımları arasında en başarılı oldu," dedi Kirkland. "Denklemden biz olmadan, Fransa diğer düşmanlarıyla pazarlık etmek veya savaşmak için daha iyi bir konumda olurdu."

"Komplo bizzat Bonaparte'a ait olmayabilir." Mackenzie düşüncelere dalmış biçimde viskisinin içine bakıyordu. "Bu iş onun usulüne benzemiyor. Tahminim şu ki hırslı bir ast, kendi konumunu yükseltmek için başarılı bir vuruş yapmayı umuyordu."

"Prensese rehlin almanın işe yaraması ihtimali var mı?" diye sordu Kiri. "Charlotte halk arasında çok sevilir, Kral ve Naip Prens'in zayıf sağlık durumlarıyla, tahtı her an devralabilir."

"Çok kişi savaşı desteklemiyor ama hükümet Napolyon'u yenmekte kararlı," dedi Kirkland yavaşça. "Genel düşünce almamakça olsa bile komplocular ciddi ve hazırlıklı görünüyordular. Gelecek sefer başarılı olabilirler."

"Veya bu süreçte prensesi kazara öldürebilirler," dedi Mackenzie.

Kiri bu hevesli, hüzünlü genç kız için böylesi bir kaderi düşününce ürperdi. "Korunmak zorunda."

Kirkland, "Prensesin yaşadığı yer olan Warwick Sarayı güvenli değil," dedi. "Ayrıca bu adamların sarayın içinden bir muhbiri olmalı. Bu kişi, Prenses Charlotte'a Damian's'taki maskeli baloya katılma fikrini vermiş olabilir. En azından saldırganlar, prenses kulübe gelmek için dışarı ne zaman çıktığını ve ne renk balo pelerini giyeceğini biliyorlardı."

"Buradan, Damian's'tan birinin de onlarla işbirliği içinde olması yüksek bir ihtimal," dedi Mackenzie, gözleri soğuktu. "Saldırganlar yalnız güvenlik görevlilerini savuşturmadılar, ayrıca hiçbir yabancıyı yapamayacağı biçimde bina içinde yönlerini bulabiliyorlardı. Bu sayede az kalsın başaracaklardı."

Kiri nefesini tuttu. "Yani kime güvенеceğinizi bilmiyorsunuz. Prensese sarayında bir hain varsa, saldırganları Warwick Sarayı'ndan içeri alabilir."

Kirkland başını salladı. "Daha güvenli bir yere taşınmak zorunda kalacak. Muhtemelen Windsor Sarayı'na, kralla kraliçenin ve halalarının yanına. Orada kalmaktan hoşlanmıyor ama orası Warwick Sarayı'ndan çok daha iyi korunuyor."

Kiri içgüdüsel olarak bıçağını kolundaki kılıftan çıkardı ve düşünürken huzursuz bir şekilde çevirmeye başladı. Kafasını kaldırmadan konuştu: "İkinizin gizli meselelerle meşgul olduğunuzdan şüpheleniyorum. Casusluk gibi?"

Kirkland baskılayıcı bir tonda, "Bazı meselelerin konuşulmaması daha iyidir," dedi.

Mackenzie başını iki yana salladı. "Leydi Kiri'ye daha fazlasını anlatmak ve merakını tatmin etmek en iyisi, yok-

sa daha fazlasını öğrenmeye çalışırken başını belaya sokabilir."

"Sezgileriniz çok kuvvetli," dedi Kiri alaycı bir şekilde. "Merakım sahiden uyandı ve bu tehlikeli bir özellik."

Kaçınılmaz olana boyun eğen Kirkland, "Bildğin gibi büyük bir ticaret filom var. Yıllar içinde gemilerim mallarla birlikte bilgi taşımaya başladı. Askeri istihbarat taşıma ve yorumlamada bir tür uzman haline geldim," dedi.

Mackenzie sözü devraldı. "Ciddi işi o yapıyor. Ben yalnızca bir haberciyim. Damian's'ı kurmamızın bir sebebi bana, Fransa'ya düzenli olarak seyahat eden kaçakçılarla ilgilenmek için bir bahane vermesiydi. Bu, Kirkland ve Avrupa'daki İngiliz ajanları arasında mesajların dönmesine imkân veriyor. Sizinle tanıştığım gece bir mesaj aldım."

"Mackenzie değerini hafife alıyor," dedi Kirkland. "Sadece mesaj geçişi için kaçakçı yolunu bulmadı, Damian's'ın diplomat ve hükümet yetkililerinin düzenli müşterileri olduğu böyle gözde bir kulüp olmasını da tertipledi. Bazen içki ve kumarın etkisi altında kalmak gerekenden fazlasını söylerler insanlara."

"Ve nazik bir ev sahibi problemleri çözmeye çalışarak, dinleyerek ve belki yararlı bilgiler işiterek her zaman kulübün civarında dolaşır," dedi Kiri memnuniyet içinde. "Dikkatli olun Bay Mackenzie. Faaliyetleriniz duyulursa çekici bir serseri yerine bir kahraman olarak itibar görebilirsiniz."

Mac rahatsız olmuş görünüyordu. "Hangisinin daha kötü olduğuna emin değilim."

Kiri bıçağı kınına geri koymaya çalışırken Mackenzie, "Bu kaçakçılardan birinden aldığınız silah değil mi? Şimdi

daha net görünce, bana daha önceden görmüş olduğum bir tanesini anımsattı. Alabilir miyim?"

Kiri kabzası önde bıçağı ona uzattı. "Bu küçük oyuncak zarif olduğu kadar tehlikeli. Türk yapımı olabilir ama bu yalnızca bir tahmin."

Mac itinayla oyulmuş kabzayı inceledi. Sonra bıçağı iki eliyle tuttu ve sertçe bükte. Hiçbir şey olmayınca ters yönde bükte ve kabza, süslü iki parçaya ayrıldı. İçerisinde, hafifçe yuvarlanmış bir kâğıt parçasının yerleştirildiği bir girinti vardı.

Kiri güçlükle soludu. "Gizli bir boşluğu olduğundan habirim yoktu."

Mackenzie kâğıdı açtı ve ufak yazıyı gözden geçirdi. "Bir Fransız şifresine benziyor. Ne düşünüyorsun Kirkland?"

Arkadaşı düzgün harf sıralarını inceledi. "Haklısın ve bu daha önce üzerinde çalıştığım bir şifre. Neşeli kaçakçı çeten pek meşgulmüş. Bana bir dakika ver, belki bir kısmını çözebilirim."

Mackenzie kabzanın girintisini kokladı. "Burada bir koku izi var. Bunu tanımlayabilir misiniz Leydi Kiri?" Silahın iki parçasını da ona uzattı.

Kiri kokuya yoğunlaşmak için gözlerini kapattı. "Çok hafif. Kâğıttan daha fazlasını söyleyebilirim."

Kirkland mesajı teslim etti. Kiri bunu sıkıca yuvarladı ve kokladı. Gözleri aniden açıldı. "Alejandro ve koku saldırganların liderlerinininkiyle tam olarak aynı."

Mackenzie alçak sesle bir ıslık çaldı. "Tazi burnunuz haklıysa, Hawk'ın çetesini saldırganlar da kullanıyor demektir. Biz oradayken liderin mağarada olduğunu düşünüyor musunuz?"

Kiri kaçırıldığı geceyi yeniden düşündü. Duvara zincirli olduğu süre boyunca kaçakçıları dikkatle incelenmişti, gerçi çoğu koklayabileceği kadar yakınına gelmemişti. Bunu istediğinden değil, çünkü balık gibi kokuyorlardı. "Bu mümkün, ama lider gibi kokan veya hareket eden birini görmedim veya kokusunu almadım. Karşılaştığım, bir beyefendi gibi kokan tek erkek sizdiniz."

"Herif muhtemelen orada değildi," dedi Mac. "Kaçakçılardan hangisinin onun habercisi olduğunu merak ediyorum. Çoğu sadık İngilizler ama bazıları para için her şeyi yapar."

Kirkland mesajı geri istedi ve yakından dikkatle inceledi, sonra küfretti. "Kullandığım dil için özür dilerim Leydi Kiri. Bu fark etmiş olduğumuzdan daha kapsamlı bir komplo. Yalnızca Prenses Charlotte'ı kaçırmak istemiyorlar, ayrıca Naip Prens'e ve erkek kardeşine de suikast düzenlemeyi hedefliyorlar."

Kiri güçlükle soludu. "Bu İngiltere'yi kaosa sürükler!"

Mackenzie de Kiri'nin hissettiği kadar şaşkın görünüyordu. "Kral deli, Naip Prens ve kraliyet dükleri ölü, tahtın varisi Fransa'da bir tutsak... Bu hayal edilemez."

"Komplocular hedeflerine ulaşırlarsa olabilecekleri tahmin edemiyorum," dedi Kirkland gaddarca. "Ama kaos olacaktır. Krallığa bağlı hükümeti devirmeyi umuyor olabilirler. Meclis savaşı her zaman daha az destekler olmuştur."

Mackenzie donuk bir biçimde, "Ahmaklar," dedi. "Kraliyet ailesine suikastta başarılı olurlarsa, İngiltere'deki herkes Fransa'ya saldırmak için ayaklanacak. Küçük çocuklar taş ve büyükanneler baston ve tavarlarıyla savaşa koşacaktır."

Paris düşene ve Napolyon zincire vurulana dek savaş bitemeyecektir."

"İngiliz inadını anlamıyorlar," dedi Kirkland. "Ama politikalarında ahmakça davranıyor olmaları, Naip Prens ve kraliyet düklerinin bazıları öldüremeyecekleri anlamına gelmiyor. Durdurulmaları şart."

"Sahip olduğun her adamı komplocuların peşine yol-laman gerekecek," diyerek Mac iç çekti. "Sanırım ölmek en iyisi olacak."

Bölüm 15

Kiri, Mac'e bakakaldı. "Umarım gerçek anlamda bunu kastetmiyorsunuzdur."

"Hayır ama dünyanın bu gece burada öldürüldüğümü düşünmesi iyi olur." Suratını buruşturdu. "Bu sebeple sizinle konuşana dek gözlerden uzak kaldım. Yüzünden vurulan adam neredeyse benim boyunda ve vücut yapında, dahası benle benzer biçimde giyinmiş. Onu ben olarak teşhis edersen Kirkland, kimse bundan şüphe etmeyecektir."

Kaşlarını çatan Kirkland, "Büyük olasılıkla etmezler," diye ona katıldı. "Ama neden ölmüş numarası yapıyor-sun?"

"Saldırganlara düşünmeden Fransızca küftettim, bu yüzden Prenses Charlotte'ı başka bir sefer ele geçirmek ile ilgili konuştuklarını duyduğumu anlamış olmalılar. Öldüğümü düşünürlerse daha güvende hissederler. Vurulduğumu inanılır kılmaya yetecek kadar ateş edildi."

"Ama ölmüş olan adamı arayacaklardır," diye belirtti

Kiri. "Ölenin sen değil, kendi adamları olduğunu anlamazlar mı?"

"Tahminimce boksörler Londra batakhanelerinde izlerini kaybettirecekler ve liderleri, kimin ölmüş kimin kaçmış olduğunu umursamayacaktır," diye açıkladı Mackenzie. "Kimliğimi değiştirirsem, Damian Mackenzie'nin kolayca fark edilebileceği yerlere de gidebileceğim."

Kiri aynı fikirdeydi. "Londra'da tanınmış bir şahsiyetsiniz." Onun numaradan bile ölü olması fikrinden hoşlanmamıştı. "Gözleriniz anında kimliğinizi belli ediyor."

"Annem bir aktrist ve ben de kılık değiştirme işinde iyiyimdir." Mackenzie bardağına biraz daha viski ilave etti. "Saldırganların liderleri bir beyefendiye ve kumarbaz benzeyordu. Ayrıca adamlarından en azından biri profesyonel boksör olabilir. Onları kumar salonlarında, boks maçlarında veya diğer spor müsabakalarında bulmak makul bir olasılık."

Kiri, Mac'i oradaki herhangi bir adamı devirmeye hazır kasla kastla yürütürken hayal edebiliyordu ama adamları bulma konusunda bir şans olduğundan şüpheliydi. Onları yeterince görmemişti.

Büyüleyici olduğu kadar endişe verici bir fikir Kiri'nin aklına geliverdi. Bunu derinlemesine düşünerek zihninde evirip çevirdi. Evet, bunu yapmak istiyordu. "Yardıma ihtiyacımız var. Bu adamları dış görünüşlerine göre teşhis edebileceğiniz gibi durmuyor çünkü maskelilerde ve onları kısa bir süre için gördünüz. Ben onları daha iyi gördüm ve kokularından daha rahat tanıyabilirim, bu yüzden sizinle gelmem şart."

Mac ona gözlerini dikti, dehşete düşmüş bir ifadesi vardı. "Benim araştıracağım yerlere gelebilmeniz mümkün değil."

Kiri, tepkisi hoşuna giderek sordu: "Neden olmasın?"
"Çünkü bir hanımefendisiniz!" diye karşılık verdi Mac.
"Araştırmaya gideceğim yerlerin çoğu ne güvenli ne de uygun."

Kiri mantıklı olmaya çalışarak, "Kendi başımın çaresine bakmada beceriksiz olmadığımı muhakkak fark etmişsinizdir," dedi. "Bir arada olursak, yalnız başımıza olacağımızdan daha güvende oluruz."

Mackenzie daha fazla itiraz edemeden, Kirkland dalgın bir şekilde, "Yeteneği faydalı olabilir. Şu anda elimizde çok az şey var," dedi.

"Ailesi buna engel olacaktır!" diye itiraz etti Mackenzie. "Hem Ashton, hem de General Stillwell çok koruyucudur."

Görüntüye göre Mackenzie de öyleydi. Kiri, "Ben reşidim," diye belirtti. "Onaylamayabilirler ama beni durduramazlar."

"Kümesin içindeki bir kuğu gibi görüneceksiniz," dedi Mackenzie.

Kiri şefkatle generalin başçavuşunu, Çavuş O'Neill'i düşündü. Ondan çok fazla şey öğrenmişti. Ayrıca her ordunun etrafında bulunan malum tipleri de gözlemlemişti. Duruşunu bir hanımefendininkinden bir sürütüğünkine çevirmek yalnız bir anımı aldı; sırtının pozisyonu ve dizlerinin gevşekliliği, bayağı ve kaba bir hava vermişti. "İrlandalı bir eksik etek gibi görünemeyeceğimi mi sanıyorsunuz?" dedi kusursuz bir İrlandalı aksanıyla.

Mac ona bakakaldı. "Dublinli bir fahişe gibi davranmayı ve konuşmayı nereden öğrendiniz?"

"Hindistan'da bir askeri karargâhta büyüdüğümü unutmayın ve birçok asker İrlandalıydı." Günahkârca sırıttı.

"Siyah saçlarım ve yeşil gözlerimden hoşlanırlardı. İrlandalı kızlara özgü olduğumu söylerlerdi. Gönüllü askerlerle hayli zaman geçirdim ve birçok ilginç şey öğrendim."

"Ve General Stillwell buna izin mi verdi?" Kirkland bütülenerek sordu.

Kiri yeniden masum bir genç hanım olarak kendine çekti düzen verdi. "Babam çok meşgul bir adamdı. Her zaman nerede olduğumu bilmesi nasıl mümkün olabilirdi ki?"

"Sağduyusu olsaydı sizi yirmi beş yaşınıza gelene kadar odamıza kilitlerdi," diye homurdandı Mackenzie. "Hatta elli."

"Bunu yapmış olsaydı Leydi Kiri ilginç hiçbir şey öğrenememiş olacaktı." Kirkland, Kiri'ye gözlerinde tarafsız bir ifadeyle baktı. "Saldırganları teşhis etmede senin veya benim sahip olduğumuzdan daha fazla şansı var, Mac."

Mackenzie bıkkın bir iç çekişle parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Teoride belki mantıklı ama Leydi Kiri'yi her gece farklı bir batakhaneye giderken bana eşlik etmek için Ashton Malikânesi'nden dışarı çıkarken hayal edemiyorum."

"Adam ve Mariah yakında taşradaki konutlarına geçecek ve ebeveynlerim onlarla birlikte gidecek," dedi Kiri. "Londra'da kalabilirim ve nerede olduğumla ilgilenen biri, diğer herkesle birlikte Ralston Abbey'ye gittiğimi varsayacaktır."

"Exeter Caddesi'nde Covent Garden'a yakın bir evim var, sakın bir sığınma ihtiyacı duyan dostlarım için elverişlidir," dedi Kirkland. "Aynı zamanda gizlenmek için bir yere ihtiyacımız olduğundan ikiniz de orada kalabilirsiniz Mac."

Mackenzie, Kiri'ye daha fazla dehşete kapılmış olarak

gözlerini dikti. "Aynı çatı altında kalmamız mümkün değil! Bu duyulursa Leydi Kiri ebediyen mahvolur."

"İtibarım hakkında benden daha fazla endişelisiniz," dedi Kiri, iğneleyici bir şekilde. "İngiltere'nin ve kraliyet ailesinin kaderleri kuşkusuz bundan daha önemli."

Kirkland, "Evde yalnız olmayacaksınız," diye ilave etti. "Evle ilgilenen çiftin yanı sıra, Cassandra da orada kalıyor. Ondan Londra'da kalmasını ve compocuların yerini belirlemede yardımcı olmasını isteyeceğim. Böylece Leydi Kiri'nin layıkıyla bir şaperonu olacak."

"Cassandra hayret verici bir casus ama... bir şaperon olarak?" Mackenzie, Kiri'nin anında kadınla tanışmak istemesine yol açan bir tavırla konuşmuştu.

"Durum duyulursa onun varlığı tüm görgü kurallarıyla ilgili kuşkuları yatıştıracaktır," dedi Kirkland. "Ve Kiri'nin korunmasını sağlayacaktır."

Mackenzie'nin homurtusu bu konudaki fikrini kanıtlıyordu. Kiri'nin bakışını yakalayıp hararetili bir şekilde konuştu. "Tehlikeli bir soruşturma olacak Leydi Kiri. Bu bir oyun veya macera değil. Çok şeyi tehlikeye atıyorsunuz ve buna yaşamınız da dahil. Gerçekten bu hainlerin yakalanmasında yardımınız olacağını düşünmüyorsanız, uzak durmalısınız. Kirkland, ben ve diğerleri sizi korumaya çalışacağız, bu da aldığımız riski artıracak. Bizden bunu istediğinizden emin misiniz?"

Kiri'nin memnuniyeti uçup gitmişti. Mackenzie'nin onu korurken öldürülmesi düşüncesi kalbini sıkıştırdı. Ama bu, niyetini değiştirmek yerine öfkesini uyandırdı. "Neden çoğunluğun iyiliği için risk almasına izin verilen yalnızca erkekler oluyor? Bir rafa yerleştirilip unutulacak

porselen bir bebek değilim! Yardım edebilirim ve siz beylerin alabileceğiniz her yardıma ihtiyacı olacak."

"Hakkı," dedi Kirkland. "Hızlı ve çok çalışmıyız. Leydi Kiri güzel ve asil ama aynı zamanda bir savaşçının kalbine ve çok değerli bir yeteneğe sahip."

Bir iç çekişle Mackenzie teslim oldu. "Sanırım haklısınız fakat bundan hoşlanmak zorunda değilim." Kiri'ye bir bakış atarak ayağa kalktı. "İçtenlikle General Stillwell'in sizi odanıza kilitlemesini umuyorum ama sanırım bu gerçekleşmeyecek. En azından bunu ailenizle konuşacak mısınız? Belki içlerinden biri benim olduğumdan daha ikna edicidir."

"Elbette bunu onlarla konuşacağım." Gerçi fikrini değiştirmeyeceklerti.

"O halde, bir an önce kaçıyorum. Kirkland, Will'in ölüm ilanlarına inanmaması gerektiğini iletir misin? İspanya'da hizmet veren bir subayın dikkati dağılmamalı."

"Ona temkinli bir not yollarım," diye taahhüt etti Kirkland. "Düzmece ölümün için planların neler?"

"Bedenleri dışarı, binanın arkasındaki ara sokağa taşıyacağım," dedi Mackenzie. "Sonra birbirlerini öldürmüş gibi görünmelerini sağlayacağım."

"Bunu yaptıktan sonra hızla gidip saklanman gerekiyor." Kirkland iç cebinden bir anahtar çıkardı. "Ev nerede biliyorsun. İşte anahtarı."

Mackenzie gülümsedi. "Exeter Caddesi'ndeki evde daha önce kalmışım. Bir yedek anahtarım yok mu sanıyordun?"

Kirkland bir kahkaha attı ve anahtarı cebine geri yerleştirdi. "Nasıl da gözden kaçırmışım."

Bu geceki macera sona ermişti ve Kiri bitkin olduğu-

nu fark etti. "Şimdilik şaşırma sınıırma ulaştığını sanıyorum." Esnemesini gizledi. "Bir an önce eve gidebilir miyim? Kralın, prensesin ve ülkenin bana muhtaç olduğuna ailemi ikna edebilmek için tüm gücüme ihtiyaç duyacağım."

"Her zaman itaatkâr bir evlat olsaydınız, bu akşam burada olmazdınız," dedi Mackenzie duygusuzca.

"Doğru." Kiri haylazca gülümsedi. "Ama onları zorunlu olandan fazla telaşlandırmamaya çalışıyorum."

"Hemen bir fayton çağırıyorum." Kirkland da ayağa kalkmıştı. "Mac seninle Exeter Caddesi'nde görüşürüz. Cassandra'yı gördüğünde ona olanları anlat. Mesele ile ilgili faydalı fikirleri olabilir."

"Her zaman fikirleri vardır." Kirkland ofisten ayrıldıktan sonra Mackenzie, birkaç saat önce koyduğu elli altınını almak için gizli kasasını açtı. Kiri'ye dönerek, "İzninizle, gitmek ve cesetlerin yerlerini düzenlemek zorundayım," dedi.

Kiri ayağa kalkarken yüzünü ekşitti. "Tüyler ürperdici. Siz iyi olacaktasınız?"

"Yeniden bayılıp bayılmayacağımı mı soruyorsunuz?" Dudaklarını çarpıttı. "Bundan keyif almayacağım ama diğer insanların kanı benimkiyle karşılaştırıldığında rahatsız etmekten uzak."

Bakışları Kiri'de hâlâ oyalanıyordu. Tabanları yağlamak ve kızı öpmek arasında kalmış gibi görünüyordu. Kiri öpücüğü hoş karşıladı, gerçi bu çekimi cesaretlendirmek inanılmaz ahmakça olurdu, özellikle de bir süreliğine aynı çatı altında kalma ihtimalleri varken.

"İkimizi birden sıkıntıya sokmadan gidiyorum. Kirkland sizi bilgilendirmeyi sürdürecektir."

"Kendinize iyi bakın." Kiri elini uzattı. "Şimdi olduğunuzdan daha ölü olmanızdan hiç hoşlanmazdım."

Kızın elini ellerinin arasına aldı, tutuşu sıcak ve koruyucuydu. "Günahsız yere ölmenin zor olduğunu defalarca kanıtladım."

"Günahkârların sadece bir şansı vardır Bay Mackenzie."

"Gerçekten kendine özgü birisiniz Leydi Kiri," dedi Mac, alaycı bir şekilde. "Bu gece benim için endişelenmenize gerek yok. Yan binada yaşıyorum ve kimliğimi değiştirmek için ihtiyaç duyduğum her şeyi bulunduran odaya özel bir girişi var. Exeter Caddesi'ne gidene kadar, beni ancak çok iyi tanıyan biri fark edebilir."

Kiri, "Kokunuzu değiştirmeszeniz, kim olduğunuzu anlarım," dedi, gözleri parlayarak.

"Sizinkiyle kıyaslayabileceğim tek burun tazılarda bulunmakta." Mac gülümsedi. "Ve sizin burnunuz çok daha hoş."

Genç kız dudağını ısırды, kontrolünü kaybetmeye tehlikeli bir şekilde yakındı. "Gitseniz iyi olur. Burada kaldığınız müddetçe görülme olasılığınız artıyor."

Doğru. Git. Şimdi. Elleri onunkileri buldu. "Olmaması gereken bir şeyi yapmadan önce. Evet. Artık gidiyorum."

Kiri titreyerek, "Bay Mackenzie. Hâlâ elimi tutuyorsunuz," dedi.

"Tutuyorum." Bırakmak yerine, elini kaldırdı ve dudaklarını parmaklarının arkasına bastırdı. Gönüllüce kızı bırakarak, "Bir sonraki karşılaşmamızın daha az dramatik olmasını umarım. Kendine dikkat et, benim savaşçı güzelim," dedi.

Kapıyı arkasından yavaşça kapattı ve gitmişti.

Bölüm 16

Kiri, Mac'in dudaklarının verdiği hissi tutabilirmiş gibi elini bir yumruk haline getirdi. Kirkland geri geldiğinde gözleri kapıya dikili duruyordu. "Arabamız hazır, Leydi Kiri."

Çok yorgun hissederek pelerini ald ve ofisten dışarı çıkıp Kirkland'ı takip etti. Kiri'yi, kapının dışında beklemekte olan bir faytonun olduğu yan girişe yönlendirdi. Araçta Damian'ın becerikli siyah kıyafetli adamlarından biri vardı.

Kirkland onun arabaya binmesine yardım ederken Kiri, "Bana bizzat eşlik etmenize lüzum yok Lord Kirkland. Beni eve bırakmada sürücünüze güvenilebileceğinden eminim ve bu gece kulüpte sizi meşgul edecek çok şey olduğunu farz ediyorum," dedi.

Adam arabaya atladı ve Kiri'nin karşısındaki koltuğa oturdu. "Bayan Clarke-Townsend'e sizi eve bizzat bırakacağıma dair söz verdim." Ve o sözünü tutmayacak bir adam değildi. "Ne yapacağımızla ilgili ailenizle konuşurken orada bulunmamı ister misiniz?"

"Bir müttefik mi?" dedi Kiri, alaycı bir tonda. "Birine ihtiyacım olacak, evet. Eğer müsaitse Adam'la kahvaltıda konuşacağım. Varlığınız konuşmaya ağırbaşlı bir hava kattı."

"Madem öyle ziyarete gelirim."

Hareket eden faytonun tekerlekleri tıngırdarken, genç kız loş ışıkta Kirkland'ı inceledi. Dikkat çekici derecede yakışıklı bir adamdı ve fark etmiş olduğundan daha ilgi çekici hatları vardı. Yine de Kirkland ona dokunduğunda, sanki erkek kardeşi gibi hissettirmişti. Beynini fokurdayan bir bulamaca çeviren Mackenzie'ydi.

Sessiz bir iç çekişle, deri koltuğuna yaslandı. O ve Kirkland birbirlerine âşık olsa hayat kolay olurdu. Kirkland zengindi, asıldı ve ağabeyinin en yakın arkadaşlarından biriydi. Aralarındaki bir evlilik herkes tarafından memnuniyetle karşılanırdı.

Düzenlenmiş evliliklerin yararına söylenebilecek çok şey vardı, bunu kavramıştı. Çekim ve aşkı temel alması işleri daha karmaşık yapıyordu. Böylesi, kadınların kendine uygun olmayan adamlara özlem duymasına yol açardı. Toplum tarafından önemsenecek bir şeyi olmayan adamlara; zeki, nüktedan, büyüleyici, çekici...

Dalıp gitmiş zihninin dizginlerini sıkı sıkıya ele geçirerek konuştu: "Saldırganları kraliyet ailesine suikast düzenlemeden önce durdurabileceğimizi düşünüyor musunuz? Kraliyet düklerinin çoğu masraflı oldukları kadar faydasızlardır ama Prenses Charlotte gelecek için umut vaat ediyor."

"Prenses Windsor'a giderse güvende olacağını sanıyorum," dedi Kirkland. "Babası ve amcaları, şehrin dışında ve civarında olduklarından daha fazla tehlikede. Ayrıca

inatçı bir topluluklar ve tehlikede olduklarına inanmayı reddedebilirler. Tüm yapabileceğimiz elimizden gelenin en iyisi."

Kiri, Kirkland'ın sert ifadesini çözmeye çalıştı. "Casusluk işine nasıl girdiniz? Büyük zekâlara meydan okuma hevesi mi? Yardımcı olmak istediği mi?"

"Hepsi sanırım." İçini çekti adam. "Bu işi biri yapmalı."

"Ama neden siz?"

Uzun bir sessizlikten sonra, "Çoğunlukla tesadüftü. Ashton veya başka bir Westerfield öğrencisinin Wyndham'dan bahsettiğini duyduunuz mu?" dedi Kirkland.

"Amiens Barışı bitiminde kaybolan kişi mi? Hiçbirinin aklından çıkmıyormuş."

Kirkland'ın yüzüne zavallı, keyifsiz bir gülümseme yayıldı. "O ölmüş olabilir ya da olmayabilir. Wyndham hayat dolu ve sempatik biriydi. Deli doluydu ama içinde kötülük yoktu. Fransa'ya gitmeden önce Westerfield mezunları için bir toplantı organize etmişti. Leydi Agnes'in yanından ayrıldıktan sonra hepimiz farklı yönlere gitmiştik ve tekrar bir araya gelmeyi dört gözle bekliyorduk. Okul çok küçük olduğundan ve hepimiz birbirimizi tanıdığımızdan iki yıl altımızdaki sınıflar da davetliydi."

Kiri yumuşak bir şekilde, "Ama Wyndham asla geri gelmedi," dedi.

"Barış bittiğinde Fransa kaostaydı." Adam tereddüt etti ve Kiri ona ne kadarını anlatacağına karar verdiğini tahmin etti.

Kirkland devam etti: "Ailemin nakliyat bağlantıları sebebiyle, Fransa'da Wyndham'ın izini sürebilir miyim, diye

araştırmalar yaptım. Başarılı olmama rağmen, dışışleri bakanlığının ilgisini çekebilecek başka bilgiler buldum."

"Ve bir şey diğerine sürüklledi," diye mırıldandı Kiri.

"Öğrenmiş olduğumu ilettikten sonra, bilgi sağlama-ya devam edersem ülkem için yararlı olacağım söylendi." Omuz silkti, karanlıkta görmekten ziyade hissedilen bir hareketi. "Böyle tesadüflerle hayatlar değişti."

"Ama Wyndham'ın akıbetini hiç öğrenemediniz."

"Hayır." Uzun bir sessizlikten sonra ekledi. "Bir gün belki."

Kiri, sesinde arkadaşına ne olduğunu çözebileceğine inanmadığını sezdi ama yine de asla pes etmeyecekti.

Kirkland'ın düşman olarak değil de dost olarak kalmasını tercih edeceğine karar verdi.

Kiri, Ashton Malikânesi'ne tüy gibi adımlarla girdi, açıklamalar için çok yorgun olduğundan ev halkının uyuyor oluşundan memnundu. Ama Sarah'yı geri dönüşünden haberdar etmeye söz vermişti, bu yüzden arkadaşının kapısını tıklattı.

Sarah kapıyı neredeyse anında açtı. Kıyafetlerini çıkarmış ama uyumuş gibi görünmüyordu. Yüz ifadesi rahatlayarak Kiri'ye girmesini işaret etti. "Tanrı'ya şükür buradasın! Seni arkamda bıraktığım için kendime çok kızıyordum."

"Hakikaten tehlike yoktu," dedi Kiri kapıyı arkasından kapatarak. "Lord Kirkland, saldırganlara dair gözlemlediğim her şeyi öğrenmek istemişti. Bir kargaşa olmadan Prenses Charlotte'ı geri götürebildiniz mi?"

Sarah başıyla onayladı. "Warwick Sarayı'na giriş ve çıkış için pratik bir gizli yol varmış. Prensesin pencerelerinin

Carlton Sarayı'na baktığını biliyor muydun? Babası, eğer isterse ona oradan kızgın bakışlar atabilir."

"Dikkat çekmeden yatağına dönmüşse bile kaçırılma olayı hayatını değiştirecek." Eve dönüş yolunda Sarah'ya ne kadarını anlatması gerektiğini düşünmüştü. Kaçırılma olayını açıklamak yeterliydi ama daha fazlasına lüzum yoktu. "Kirkland'ın prensesi rehin alma girişiminin arkasında Fransızların olduğunu düşünmekte hakkı var. Ve tekrar deneyecekler."

Sarah güçlükle soludu. "Ne kadar korkunç! Prensese daha güvenli bir yere taşınacak mı?"

"Muhtemelen. Windsor Sarayı'na, yani büyük ihtimalle. Orada güvende olacaktır."

"Öyle umarım. Onunla tanıştım ve ondan hoşlanıyorum. Zorlu yetiştirilme şekline rağmen iyi huylu ve iyi kalpli."

"Aynı zamanda akıllı başında biri olduğunu umarım, çünkü bir gün kraliçe olabilir." Kiri esnemesini bastırdı. "Artık yatmaya gidiyorum."

"Şimdi evde güvende olduğuna göre ben de." Sarah burnunu kıstırdı. "Bu macera bana yeter de artar bile."

Kiri içinse macera yeni başlıyordu.

Mac, iki bedeni arka sokakta ustaca yerleştirdi; geniş olanın merhum Damian Mackenzie gibi görünmesi için elinden gelenin en iyisini yaptı. Sonra ara sokaktan, evinin duvarla çevrili arka bahçesindeki girişe çıkan kısa yolu yürüdü.

Ev ve bahçe arasındaki temel bağlantı, binanın merkezindeki bir çift kanatlı Fransız kapıydı ama arka duvarın sağ köşesine yakın, dikkat çekmeyen bir giriş daha vardı.

Esasen alet edevat ve depolama için tasarlanmış bir odaya açılıyordu. Çünkü buraya hem evden, hem de bahçeden girilebiliyordu, Mac iki kapısına da çok sağlam kilitler yerleştirmişti ve odayı gizli faaliyetleri için karargahına çevirmişti.

Mac, oyuncu olan annesini görünümünü değiştirirken seyretmekten keyif alırdı ve bir çocukken en sevdiği oyun, başka birine benzemek için kılık değiştirmekti. Belki de bu can sıkıcı kimliğinden kaçmak için bir yoldu.

Aslında asıl kimliği ile kendini daha rahat hissetse de Kirkland ile olan işi, Londra çevresinde tanınmadan hareket etmesini gerektiriyorsa bazen bir işçi, bir denizci ya da bir sürtücü kılığna bürünüyordu. Dış görünüşünün bir züppeden bir eskiciye kadar herhangi birine değiştirmek için her tür giysi ve aksesuara sahipti.

Ortalama boy ve vücut yapısında olsaydı daha iyi olurdu. Ama yine de boyunu ve yapısını daha az dikkat çekici kılmak için birkaç numara öğrenmişti. İlkı dolgulu bir atlet giymekti, bu onu daha kısa ve hantal gösterirdi. Saçları vasat kahverenginin hatırlanmayacak bir tonundaydı neyse ki. Bu gece için iş gördürdü ama rengi daha koyu ve donuk yapabilmek için bir kese boya istifledi.

Sonra kahverengi gözünü bir kumaş parçasıyla örttü. Göz bantları yaygındı ve az dikkat çekerdı ve bant, dikkat çekici iki renkli gözlerini gizlemişti. Açık olan gözünün rengi değişkendi, ne giydiğine bağlı olarak maviden griye ve hatta yeşile dönerdi. Bir bukailemun için yararlı bir özellikti.

Rahat ve işinde saygın bir adam olduğunu sergilemeye yetecek kalitede düzgün kıyafetler giyindi. Çizmeleri de

rahattı ama tabanlarını, yürüyüşünü zarif bir şekilde başkalaştırarak biçimde şekillendirmişti.

Tüm ceketleri gibi bu kıyafetinin de içinde ve dışında bir sürü cebi vardı. Leydi Kiri tarafından geri ödenen elli altına bir tomar kâğıt para ekledi. Gerçi gerekli olursa ulaşabileceği sahte isimle bir banka hesabı vardı ama rüşvet veya beladan kurtulmak için hiçbir şey nakit parayla yaşamazdı.

Üzerine çeşitli silahları sakladı ve diğer gerekli şeyler için bir çanta hazırladıktan sonra gitmeye hazırıldı. El altında birden fazla kimliği vardı ve Daniel'da karar kıldı, Damian'a yeterince benzeyen bir isme cevap vermek daha kolay olacaktı.

Kapıyı ve bahçe çıkışı arkasından kilitleirken, Leydi Kiri onu tanıyacak mı diye merak etti. Muhtemelen, çünkü kokusunu değiştirmek için kendini kolonyaya bulandırmıştı.

Karanlığın içinden yol alırken düşünceleri alaycıydı. Vazifesi kraliyet ailesini korumak olsa bile, Prenses Charlotte ve Kiri Lawford'u kurtarmak arada bir seçim yapması gerekirse kral, prenses ve ülke bekleyebilirdi.

"Tanrım! Hemen gelmelisiniz." Siyah giyimli uşak Kirkland'a seslenirken rengi soluktu. "Binanın arkasında iki tane ölü adam var ve sanırım kulüpten çıkmışlar."

"Kahretsin!" Kirkland masasını iterek uzaklaştı ve ayağı kalktı. Leydi Kiri'yi eve bıraktıktan sonra birinin cesetleri bulmasını beklemek için kulüpteki ofise dönmüştü. Bulan adamın Borden adında düzenli bir çalışan olduğunu fark etti. "Onları nasıl buldun?"

"Balo salonundan kısa bir mola için ayrılmıştım. Arka

sokağın birkaç dakikalığına rahatlamak için iyi bir yer olduğunu düşündüm." Borden tirek bir nefes aldı. "Onları... buldum."

"Çok fena." Kirkland uşak yanında koridoru uzun adımlarla aştı. "Mackenzie'ye haber verdin mi? Cesetler düzenli müşterilere aitse onları tanıyabilir."

"Efendim..." Uşak bayılmanın eşliğinde bir solgunlukta görünüyordu. "Korkarım... Bay Mackenzie..." Güçlkle yutkundu. "Ofisi kontrol etmenin iyi olacağını düşündüm ve sizi buldum."

Canlı bir şekilde, "Acele et o zaman," dedi Kirkland. İki adamın arasında nerede ölmüş olduklarını belli edecek hiçbir kan izi görmedi. Mac koridoru temizlemede iyi iş çıkarmıştı.

Borden arka kapıda bir fener bırakmıştı, arka sokakta yollarını aydınlatması için bunu aldı. Cesetler sadece birkaç adım uzaklıktaydı. Biri bir silah tutuyordu; diğeri silahını yanına döşürmüştü.

"Birbirlerini öldürmüşler gibi duruyor," dedi Kirkland. "Belki kartlar hakkında bir kavgaya tutuştular ve bunu resmi bir düello yerine doğrudan çözmeye karar verdiler. Kim olduklarına dair bir fikir var mı?"

"Efendim..." diye fısıldadı Borden. "İri olana daha yakından bakın."

Kirkland itaat etti, tam olarak sahne beklenmedikmiş gibi davranmaya çalışıyordu. Baş onlardan ters tarafa dönmük, parçalanmış suratlı iri adama yaklaştı. Adamın boy ve rengi dışında saçlarının kahverengi tonu da Mac'inkine benziyordu.

Borden feneri alçalttı ve ışık ölü adamın sol elinde altından bir şeyin aniden parlamasını sağladı. Kirkland baktı ve kalbi şokla sıkıştı. "Yüce Tanrım!"

Hayır. Bu mümkün değildi. Mac'i bir saatten az bir süre önce canlı olarak görmüştü!

Düğümlenen midesiyle cesedin yanında diz çöktü. Silahı kavrayan ölü el Mac'inkine benziyordu ve oymalı yüzük...

Altın oymalı aile armasını incelemek için gevşek eli kaldırdı. Çaprazlama kesen siyah oniks şerit tasarımı, Masterson armasını tamamlıyordu. Şerit, gayri meşruluğun geleneksel işaretiydi.

"Bu Mackenzie'nin yüzüğü," dedi, boğazı sıkışmıştı. "Ağabeyi Lord Masterson'ın bir hediyesi." Will Masterson'dan geldiği için Mac piçliğinin açık ilanından hoşlanmıştı. İkisi de yüzüğe kahkahalarla gılmıştı.

"Ben... yanlışlığı umuyordum," dedi Borden, sesinden ağlamanın kıyısında olduğu belliydi. "Bay Mackenzie benim hayatımı kurtarmıştı efendim. Beni aldığı anda ve bana bir iş verdiğinde başım dertteydi ve gemiyle Botany Bay'e gönderilmek üzereydim. Öldüğüne inanamıyorum."

Borden'in sözleri Kirkland'ın uyusukluğunu bozdu. Elbette Mac yüzüğün mükemmel bir kimlik saptama yolu olduğunu bilecekti. Kirkland'ın arkadaşının öldüğüne inandığı acı veren o an, aynı zamanda ikna edici bir tepkiye yol açmıştı.

"Baptiste'i ve birkaç adamı daha getir, yanına cesetleri örtmek için bir çift battaniye de al. Ve birini sulh yargıcına yolla." Mac'in yüzüğü geri isteyeceğini bilerek bunu soğuk elden çekip çıkardı. "Lord Masterson bunu isteyecektir."

Borden tekrar içeri girdi, olay yerinden uzaklaştığına memnun olduğu açıktı. Bitkin bir halde Kirkland ayağa kalktı. Mac hayattaydı ve şimdilik sağlıklıydı, yakında nor-

mal hayatına geri dönecekti. Ama lanetli kaderlerine onun tarafından yollanan başkaları da vardı ve bu bilgi böyle bir gecede kalbine bir taş gibi oturuyordu.

Arkadaşı Wyndham onlardan biriydi.

Beş dakika içinde Baptiste hızlı binadan çıktı, yanında arkadaşı Lord Fendall ve battaniye taşıyan iki güçlü adam vardı. "Kirkland! Bana bunun doğru olmadığını söyle!" Baptiste çalgına dönmüş bir biçimde bağardı.

"Korkarım doğru." Kirkland yüzüğü göstermek için elini açtı. "Mackenzie yüzünden vurulmuş ve... kolayca tanınacak halde değil. Ama bunu parmağından çıkardım."

Baptiste yüzüğe dehşetle gözlerini dikti. "Hayır... Hayır! Mackenzie ölmüş olamaz!" Üzerine bir battaniyeyle örterken bakışı geniş, güçlü bedende gezindi. Kulüp işletmecisi boğulur gibi bir ses çıkardı ve titreyen elini duvara sabitleyerek kusmak için başka yöne döndü.

Fendall, Kirkland'a yaklaştı. Ölüler rahatsız olabiliormuş gibi, "Ne oldu?" diye sordu kısık sesle.

"Tahminimce bir soyguna müdahale etti ve adamı durdurmaya çalışırken öldürüldü." Kirkland başını iki yana salladı. "Büyük olasılıkla asla emin olamayacağız."

"Ne kadar yazık," dedi Fendall üzüntüyle. Cesetlerden uzaklaştı. "Yargıcı bekleyecek misin?"

Kirkland başıyla onayladı. "Yetkililer gelene kadar hiçbir şeyi kımıldatmamak gerektiğini düşünüyorum."

Baptiste toparlandı ve ağzını bir mendille sildi. Hâlâ solgundu ama kendini toplamayı başarmıştı. "Mac'in ölmesi imkânsız. O... yıkılmaz görünürdü."

Kirkland başını salladı, kendi sınırları de hâlâ sağlam değildi.

"Kulüp," dedi Baptiste tereddütle. "Damian's. Ona ne

olacak? Will Masterson, yani asker ağabeyi miras mı alacak?"

Hayat devam ediyordu. Baptiste arkadaşı ve patronunun kayından üzgün olabiliirdi fakat anlaşılır biçimde iş için endişeleniyordu.

"Hayır, Mackenzie ve ben hayatta kalma şartıyla ortaklık. İçimizden biri ölürse kulüp miras olarak diğerine kalır." Kirkland boş gözlerle battaniyeyle örtülü bedene bakıyordu, bunun gerçekten Mackenzie olabileceğini düşünüyordu. "Hiçbirimiz... bunu beklemiyordu."

Baptiste kederli bir şekilde başını iki yana salladı. "Onu sıradan bir soyguncunun öldürdüğünü düşünmek! Peşindeyken öleceğine hırsızın kaçmasına izin vermeliydi."

"Geleceği öngöremememiz çok yazık," diyor Kirkland ona katıldı. "Şimdilik yapacak bir şey yok. Her zamanki gibi kulübü yönetmeye devam et." Başını iki yana salladı. "Ama Damian's Mac olmadan aynı olmayacak."

Baptiste sessiz bir onay ile başını salladı. "Asla. Fakat... burayı satmaya karar verersen, satın almak için bana bir şans verir misin?"

Kirkland başıyla onayladı. "Bu hakkı kazandın ama şimdilik işine devam et."

Takip eden sessizlikte Kirkland, Mac'in kendi mekânına geri dönmeden önce ne kadar süre geçeceğini merak etti.

Bölüm 17

Kiri yatmaya gitmiş ama durmadan çalışan zihni uykusuna mani olmuştu. Alt kattaki kahvaltı odasına indiğinde esniyordu. Ağabeyi Adam hâlihazırda oradaydı, yemeğini bitirirken bir gazeteye göz atıyordu.

Genç kız içeri girdiğinde yüzünde bir gülümsemeyle ayağa kalktı. "Günaydın Kiri. Rahatsız bir gece geçirmiş gibisin."

Kiri ona kardeşçe bir öpücük verdi. "Öyleydi. Mariah geç mi kalkıyor? Genellikle bu saatte dehşete düşürecek kadar uyanık olurdu."

"Yatakta kahvaltı etmek için nazik durumunu kullanmaya karar verdi. Sarah da ona eşlik ediyor." Adam gülmüseddi. "Oradan ayrılırken kıkırdamalar duydum, bu yüzden ikisinden birinin yakın zamanda aşağı inmesini beklemiyorum."

Adam yerine tekrar otururken Kiri, "Yakında enerjiyle dolup taşacak. En azından, Leydi Julia böyle söylüyor. Mariah'nın en yakın arkadaşının bir ebe olması çok uygun," dedi. Gülmüş demlikten kendine bir fincan sıcak

kahve aldı, zira bu sabah çaydan daha sert bir şeye ihtiyacı vardı. "Eşlik etmemden sıkılıp beni Mayfair sokaklarına atacaksın diye korkuyla yaşıyorum."

"Asla," dedi gülererek ağabeyi. "Aile reisi konumuna geç ulaştım ve yakın zamanda bundan bıkmaya niyetim yok. Gelecek hafta herkesi Ralston Malikânesi'nde ağırlamayı sabırsızlıkla bekliyorum." Kendine biraz daha çay koydu Adam. "General Stillwell dün bir not yolladı. Ralston'a yakın bir arazinin satışa çıkarılacağını öğrenmiş. Bildiğin gibi taşrada bir yer almayı düşündürüyordu. Bu ziyaretinde de Blythe Malikânesi'ni gözden geçirecekmiş. Kesinlikle neşeli bir ismi var! Konumu da harika. Yakında olacağız ama ayakaltında değil. Dünyanın karşıt uçlarında olduğumuz kayıp zamanı telafi edebileceğiz." Gümüş kaplardan kaşıklı balıklı pilav ve yumurta alırken, bunun ağabeyine ailenin geri kalam ile Ralston'a gitmeyeceğini söylemek için iyi bir zaman olup olmadığını düşündü.

Karar veremeden, kahvaltı salonunun kapısı ebeveynlerini kabul etmek için açıldı. Lakshmi İngiliz tarzında giyinmişti, minyon, esmer ve baş döndürücüydü. General ise tam olarak olduğu gibi görünüyordu; bir kumandan havasında, gerekirse tüm gün at sürebilecek kadar formda uzun boylu, yakışıklı bir adam.

Tabağını bir kenara bırakarak Kiri hızla odanın diğer ucuna koştu ve onu son gördüğünden beri ne kadar çok şeyin olup bittiğini düşünerek kendini annesinin kollarına bıraktı. "Ah, anne, tutsaklığından kurtulman ne kadar güzel!"

"Seni son gördüğümünden beri neredeyse bir ay geçti. Haddinden fazla uzun." Her ne kadar bu unvanı hiç kullanmasa da dul Ashton Düşesi Lakshmi Lawford Stillwell,

yeşil gözlere sahipti ve yetişkin çocukların annesi olmak için fazla genç görünüyordu. Aynı zamanda dünyanın en akıllı, seven annesi olması da oldukça mümkündü ve ona sarılmak Kiri'ye her zaman kendini daha iyi hissettirirdi.

"Benim sıram," dedi Adam. "Onu ben de bir aydır görmüyorum."

Ağabeyi Lakshmi'ye sarılırken Kiri generale doğru döndü. "Nihayet karantinadan kurtulduğunuz için mutluyum," dedi Adam. "Lucy ve Thomas sizinle mi?"

"Kızamığı atlattılar ama kolayca yoruluyorlar. Evde kalmalarının daha iyi olacağını düşündüm," diye yanıtladı Lakshmi tatlı sesiyle. "İstersen onları ziyaret edebilirsin."

"İsterim tabii." Adam, generalin elini sıktı. "Kahvaltı için mi geldiniz?"

General, "Yemiştik," dedi Kiri'yi kucaklarken, "ama, çaya ve şu tarçınlı çöreklerden bir-iki taneye hayır demedim."

Adam, annesi ve üvey babasını oturturken Kiri çaylarını servis etti ve tarçınlı çörekleri tabaklarına koydu. Ashton Malikânesi'nde hizmetçi eksikliği yoktu ama Kiri kahvaltı odasında sadece ailenin bulunmasının verdiği yuva hissinde hoşlanıyordu.

Kendi yemeğine dönen Kiri, diğerleri sohbet ederken sessizce yedi. Ağabeyi ve ebeveynlerinin gelmesiyle, herkesle bir kerede konuşmak için mükemmel bir zamandı.

Tabii konuşmayı şu sözlerle nasıl bölebilirdi ki? "Bu arada, dün gece kötü şöhretli bir kütübe gitmek için gizlice kaçtım ve bir kraliyet üyesinin kaçırılmasını engellemeye yardımcı oldum. Ayrıca kötü muhitteki bir eve taşınmaya

niyetliyim, böylece bir fahişe gibi giyinebilir ve batakhanelere gidebilirim. Ahh bir de Fransız suikastçıları bulmak için adamları koklamak durumundayım”

Başlangıç yapması kolay bir konuşma olmayacaktı.

Kapı yeniden açıldığında doğru sözcükleri bulmaya çalışıyordu, bu kez yoğun geçen geceye rağmen sakin görünen Lord Kirkland gelmişti. Adam, arkadaşının bir gülümseme ve uzatılmış bir el ile karşıladı. “Kahvaltı odam Londra’nın en gözde buluşma yeri haline mi geliyor?”

“Belli ki öyle.” Kirkland odaya söyle bir baktı, bakışları kısa bir süre için Kiri’nin üzerinde durdu. “Leydi Kiri, Leydi Stillwell, General Stillwell.”

Kiri yaklaşan tartışmada Kirkland’ın desteğine sahip olacağı için korkakça bir rahatlama hissetti. Kirkland kendine çay koyduktan sonra masada general ve Lakshmi’nin karşısına oturdu. “Hepinizin burada olmasına memnunuz, çünkü Leydi Kiri’yi ilgilendiren önemli bir konuda konuşmak istiyordum.”

General şaşırmış ama memnun görünüyordu. “Küçük kızımla evlenmek mi istiyorsunuz? Ele avuca sığmaz biridir ama pişman olmayacaksınız.”

Lakshmi ve Adam da şaşırmış görünüyordular ama Kirkland’ın yüzündeki şaşkın ifadeyle karşılaştırılınca bunlar hiçbir şeydi. “Yüce Tanrım, hayır,” diye feryat etti.

Bunun ne kadar ayıp olduğunu fark ettiğinde ise çok geçti, çabucak konuşmaya devam etti: “Leydi Kiri güzel, çekici, yetenekli ve becerikli ama ona karşı romantik bir niyet beslemiyorum. Yetenekleri sayesinde ona ihtiyaç duyan Britanya’dır.” Bakışları hızla Kiri’ye kaydı. “Onlara tüm hikâyeyi anlatmak ister misiniz?”

Tüm gözler ona dönmüşken Kiri kendini topladı, ko-

nuşurken sesinin soğukkanlı çıkmasına memnundu. “Maceralı bir hafta geçirdim,” dedi ebeveynlerine. “Ne olup bittiğini yazmaktan ziyade bizzat anlatana kadar beklemeyi tercih ettim.”

Elbette, kaçakçılarla ilgili bir şey söylememeyi tercih ederdi ama kaçırılması doğrudan Damian’la ilgili olduğu için bu artık mümkün değildi. Kusaca çeyizi hakkındaki konuşmaya kulak misafiri olduktan sonra Grimes Malikânesi’nden nasıl ayrıldığını anlattı. Kimi kısımlarını anlatmamış olmasına rağmen annesinin ifadesindeki bir gölge, Lakshmi’nin söylenmeyenlerin bir kısmını anladığına işaret ediyordu.

Beklenildiği üzere Kiri kaçakçılar tarafından esir alındığını söyleyince, general içgüdüsel olarak - neyse ki - taşımadığı silahlara davranarak ayağa fırladı. Lakshmi bir elini eşinin koluna koyarken Kiri hemen, “Gördüğünüz gibi buradayım ve zarar görmedim. Lütfen, izin verin devam edeyim.”

Adam ırkıldı. “Dahası mı var?”

“Korkarım var.” Kirkland’ın gerekenden fazlasını söylememe prensibine uyarak Damian’s’ı ziyaretini anlatmayı kısa ve öz tuttu. Sarah’ın lafını hiç etmedi. Ağabeyi ve ebeveynleri, Prenses Charlotte’ın adı geçince şaşkınlık ve onaylamamanın çeşitlenen derecelerini sergilediler. “Saldırganların kokusunu alma fırsatım olduğu için, Lord Kirkland büyük bir zarar vermeden önce komplocuları bulmada yardımının değerli olacağını söylüyor.”

Kiri, Adam’ın ifadesinden, onun arkadaşının gizli faaliyetlerinden haberdar olduğunu tahmin etti. Ağabeyi tedbirli bir biçimde sordu: “Bu yardım ne şekilde olacak?”

“Ralston Malikânesi’ne gitmek yerine, Londra’da kalıp

komploların bulunabilecekleri yerleri yoklayacağımı," dedi, bunun ağzından nasıl da normal bir şeymiş gibi çıktığına şaşırdı. "Saldırganların yerini belirleme girişiminde kokuları tanıma yeteneğimi kullanacağım. Bulunurlarsa bizi ortaklarına götürebilirler."

Daha fazla konuşmadan general ayağa fırladı ve çay fincanlarını zangırdatarak elini masaya vurdu. "Kumarhaneler ve kenar mahalleler mi? Bunu yasaklıyorum!"

Ellerini kenetleyen Kiri, "Ben reşidim efendim. Bana engel olmazsınız," dedi.

"Seni Ralston Malikânesi"ne götürüp keşiş odalarından birine kilitleyebilirim!" Öfkesinin altında Kiri korkuyu da gördü.

Adam daha sakın ama keskin bir sesle konuştu: "Komploların yerini belirlemek için kuşkusuz başka yöntemlerin vardır Kirkland. Kız kardeşim böyle tehlikeli bir işi yapmak zorunda olmamak."

"Kokuları tanıma yeteneği eşsiz," diye yanıtladı Kirkland. "İyi korunacağına yemin ederim. Birden fazla eğitilmiş casusu barındıran evlerimden birinde kalacak ve şüpheli hiçbir yere yanında koruma olmadan gitmeyecek."

"Orada kaç tane koruma olduğunun bir önemi yok, güvenliğine garanti edemezsin," diye çıkıştı general. "Zarar görmese bile itibarı ne olacak?"

İlk kez Lakshmi konuşmaya dahil oldu: "Kimden bahsettiğini unutuyorsun John. Kiri kırılğan bir kar çiçeği değil. O bir savaşçı ve savaşçıların kanından, bir karargâhta yetişti, ona görev ve onur nedir öğretilti. Ona ihtiyaç duyuluyorsa, nasıl reddedebilir?"

General şaşkın görünüyordu. "Kendini tehlikeye atarsa neler olabileceği hakkında endişelenmeyecek misin?"

"Elbette endişeleneceğim ama yaşam zaten tehlikelerle dolu," dedi Lakshmi usulca. "Kızamık daha şiddetli olsaydı Lucy veya Thomas'ı ya da ikisini birden kaybetmiş olabirdik. Kiri bizimle taşıraya gelebilir ve ata binerken boynunu kırabilir." Kiri'yi işaret etti. "Ona bak. Başka kimsenin yapamayacağı bu işi yapmaya ne kadar istekli, hem hizmet etmek hem de kendini büyük önem taşıyan bir meselede unamak için. Onu bu fırsattan yoksun mu bırakacaksın? Yapamazsın." Hafifçe gülümsedi.

Oda bir dakika boyunca bütünüyle sessizdi. Kiri ışıltılı bir ifadeyle, "Şimdi *bu* hallolduğuna göre, daha fazla çay isteyen var mı?" diyerek sessizliği bozdu.

Diğerleri gerilimi yatıştırıncasına kahlkahalarla güldüler. Tabii Kiri'yi düşünceli bir ifadeyle izleyen general hariç.

"Babacığım," dedi Kiri yumuşak bir sesle, kasten ona çocukken kullandığı hitabı seçmişti. "Bir keresinde papazların olduğu bir aileden gelen bir delikanlı hakkında konuşulduğunu duymuştum. Çok zekiymiş ve ailesinin onun için büyük planları varmış. Oxford, iyi bir yaşam, belki bir gün piskopos bile olabilmiş."

"Ama delikanlı asker olmak için çıldırıyormuş ve kendi iyiliği için yapılan tüm yönlendirme girişimlerine direnmiş. Civardaki genç erkekleri asker olmaları için hazırlamış ve onları savaşa göndermiş. Yaşlı atıyla süvari manevraları denemiş. Sezar'ın savaş yorumlarını orijinal dilinde okumak için Latince'de uzmanlaşmış. Ebeveynlerini üzerek hiçbir zaman piskopos olmamış. Ama çok iyi ve onurlu bir general olmuş, değil mi?"

Üvey babası soluğunu zorlukla bıraktı. "Pekâlâ hayatım, teslim oluyorum. İnsanın çocuğunu doğasına karşı gelmeye zorlamaya çalışması doğru değil. Günlerini na-

kış ve suluboya ile geçirmek için doğmadın. Ama bu işi yapmak zorundaysan dikkatli ol! İçine daldığın bu sular tehlikeli.”

Ayağa kalktı ve üvey babasına sarılmak için masanın çevresinden dolaştı. “Gerçekten çok dikkatli olacağım, babacığım. Ve beni güvende tutmakta kararlı insanlarla çevrili olacağım.”

“Efendim,” dedi Adam, “Kirkland’ın bu meselelerde bir hayli deneyimi olduğuna sizi temin ederim ve hükümetin yüksek kesimlerinde epey saygı görür. Ayrıca onunla çalışan yetenekli insanlara sahip. Kiri’yi bir insanın yapabileceği en iyi şekilde güvende tutacağına güveniyorum.” Soğuk bakışı ima doluydu; Kiri güvende tutulmalıydı yoksa...

General sordu: “Kiri bu işe ne zaman başlayacak?”

“Mümkün olduğu kadar yakında,” diye cevapladı Kirkland. “Hatta bugün.”

Lakshmi iç geçirdi. “Görevine başlamadan önce, erkek ve kız kardeşlerini görmek için eve gelecek misin?”

Kiri’nin kalbi beklentiyle hopladı. “Elbette. Onları görmek istiyorum ve aynı zamanda yanıma almam gereken bazı şeyler de var.”

Kirkland temkinli göründü. “Çok fazla giysi olmaz. Sahip olduğunuz her şey, kalacağınız yerde dikkat çekecektir.”

“Bunu anlıyorum. Ama parfüm yapma malzemelerimden bazılarını getirmek istiyorum, faydalı olabilirler.”

Kirkland nasıl diye sormak istiyor gibi göründü ama kendini tuttu. “Bu akşamüzeri saat dörtte sizi ailenizin evinden mi alayım?”

Çabuk bir hesaplama sonra Kiri başıyla onayladı. Ebeveynlerine, “Hazırsanız, eve şimdi gidebilirim,” dedi.

Anlaşmaya varmış oldular, bir hizmetçi, Kiri’nin eşyalarını topladı. Kiri, Mariah ve Sarah’ya veda ettikten sonra, Ashton Malikânesi’nden ailesiyle birlikte ayrıldı.

Tehlike ve heyecan karışımı tuhaf, rahatsız edici bir his yüreğine oturmıştı. Hayatta kalabileceğine inanıyordu. Ama görevinin hayatında bir dönüm noktası olduğunu iliklerine kadar biliyordu.

Herkes gittikten sonra oluşan sessizlikte Kirkland, Ashton’a, “Ben de gitmek zorundayım. Yapacak çok işim var,” dedi.

“Tahmin edebilirim,” Ashton can sıkıcı bir ifadeyle onu izlemekteydi. “Kız kardeşimi bu işe dahil etmek gerçekten tek seçenek miydi?”

“Hayır. Ama en iyi seçeneği,” dedi dürüstçe Kirkland. “Çok becerikli ve bu suikast komplosunu durdurmada başarı ve yenilgi arasındaki farkı o yaratabilir.”

“Rob Carmicheal’ı da ekibinin parçası olarak göreve dahil ediyor musun?”

“Elbette.”

“Bu iyi işte. O en iyisidir.” Ashton, göz attığı gazetesini kaldırırken her hücresi güçlü bir dük gibi görünüyordu. Koyu harflerle yazılı bir ilanı gördü:

TANINMIŞ KULÜP SAHİBİ BİR SOYGUN GİRİŞİMİNDE ÖLDÜRÜLDÜ.

Diğer gazetelerde de benzer başlıklar vardı. Birçok evde, bu kadar tanınan birinin öldürülmesinden hararetle bahsedilecekti.

Ashton devam etti: “Mackenzie’nin senin komplocularının kurbanı olması çok üzücü.” Sesinde soran bir ifade vardı.

Kirkland gizlilik konusunda tereddüt etti ama sonra kararını verdi; karşısındaki eski ve en güvenilir arkadaşlarından biri olan Ashton'dı. "Gazetelerde okuduklarına her zaman inanmamalısın."

Sonra arkasını döndü, hiçbir şeyin ters gitmemesi ve ona güvenenlerin incinmemesi için dua ederek Ashton Malikânesi'nden ayrıldı.

Bölüm 18

Kasım'da gece erken çöküyordu ve alalade kiralık fayton, Exeter Caddesi 11 numaraya yol alırken neredeyse tamamen karanlıktı. Sokaklar daha dar ve sefil hale gelirken Kiri pencereden dışarıyı seyre dalmıştı. Kirkland, "Fikrini-zi değiştirmek için çok geç değil Leydi Kiri," dedi.

Genç kız ona döndü ve merakla sordu: "Eve dönmeye karar verirsem, komplocuları yakalamak için ne yapacaksınız?"

"Şimdi yaptığımızın aynısını, ancak daha düşük başarı olasılığıyla. Benim mesleğimde elinizde olanla çalışırsınız. Sorun üzerinde çalışan yeterince hünerli insan varsa er ya da geç bir ilerleme olur." Uzun bir duraklamadan sonra, alçak sesle ekledi: "Bazen bu çok geç gerçekleşir."

Bir asker olmak bir casus olmaktan daha kolay, diye karar verdi Kiri. Daha dolambaçsız. "Evinizde başka kimlerin kalıyor olacağını söyleyebilir misiniz? Mackenzie dışında, tabii ki. Ev ile ilgilenen bir çiftten bahsetmişsiniz?"

"Evet, Bay ve Bayan Powell. Çok beceriklidirler ve ta-

mamen ketumdurlar. Bir şeye ihtiyacınız olursa birinden isteyin."

"Peki ya şaperonum Cassandra?"

Kirkland buna hafifçe güldü. "Onu bir şaperon olarak düşünmem. En iyi casuslarımdan biridir ve Fransa'dan kısa süre önce döndü. Londra'dayken, Exeter Caddesi'nde kalır. Bundan fazlasını öğrenmenizi dilerse size anlatacaktır."

Kiralık fayton oldukça büyük bir evin önünde durdu. "Burası beklediğimden daha geniş," diye gözlemlledi Kiri.

"Bir zamanlar burası kibar bir muhitti. Sonra *sosyete* batıya taşındı ama güzel yapılmış binalar aynen kaldı. Çoğu kiralamak için katlara ve odalara ayrıldı." Kirkland kapıyı açtı ve aşağı indi, sonra kıza elini uzatmak için döndü. "Bu özel göreve katılma cesaretiniz yüzünden pişmanlık duymamanızı umarım."

"Duyacağımдан kuşkuluyum." Kiri adamın elini kabul etti ve arabadan indi. Dokunuşu hâlâ kardeşçe hissettiriyordu ve bunda yanlış bir şey yoktu. "Çoğunlukla arkama bakmam. Budalaca kararlar verdiğim zaman, sonuçları öğrenilmiş dersler olarak saklarım ve kendime bir daha aynı aptallığı yapma diye salık veririm."

Kirkland bir kahkaha attı. "Dikkat çekecek derecede bilge bir genç kadınsınız."

"Büyükanнем olgun bir ruh olduğumu söylerdi ama yanlış. Gerçekten olgun bir ruh olsaydım, ilk seferde bu kadar çok hata yapmazdım," dedi Kiri içtenlikle.

İnançla, "Bir dükkün kıızı olmasaydınız, sizi bir parmak şıklatmasıyla casus olarak işe alırdım," dedi. "Şimdi içeri gelin ve yoldaşlarımızla tanışın. Kendi adınızı kullanma-

manız iyi olur. Mackenzie, kaçakçılara kendinizi Carrie Ford olarak tanıttığımızı söyledi. Bu iş görür mü?"

"Kulağa hoş bir şekilde sıradan geliyor." Merdivenlerden çıkarken dalgın bir şekilde, "Kiri Lawford olmamak ilginç olacak."

"Belki ama bu görev tamamlanınca, ona dönmekten memnun olacaksınız." Kirkland kapıyı bir anahtarla açtı.

Kiri'ye, ön salona giderken yol gösterdi. Masa ve iki yanındaki sandalyeler sadeydi, üzerlerindeki resim Thames'in sıradan bir suluboyasıydı ama etraf tertemizdi. Peşlerinde bir hizmetliye benzeyen hantal bir adam ile orta yaşlı başka bir adam ve kadın belirdi. Kirkland, "Bayan Ford, Bay ve Bayan Powell ile tanışın. Bayan Powell ve kocası size iyi bakacaklar," dedi.

Bayan Powell uyanık mavi bakışları ve vakur ifadesiyle kısa, tombul bir kadındı. "Hoş geldiniz," dedi Bayan Powell, "misafirlerimiz çoğunlukla kendileriyle ilgilenirler ama ben haftada bir odaları temizlerim ve lord hazretleri yemeklerinizi burada yemenizi ayarladı. Ayrıca mutfakta ne zaman çay yapmak isterseniz, hoş karşılanacaksınız."

"Çok rahat edeceğimi biliyorum Bayan Powell." Bay Powell'a bakıp sordu Kiri: "Çavuş Powell olabilir misiniz?"

Adam gülümsedi. "Bu açık değil mi Bayan Ford?"

Gülümseyişine karşılık vererek, "Şanslı bir tahmin," dedi Kiri.

Bayan Powell, "Daniels, Bayan Ford'un bavulunu içeri getir ve onu ikinci kattaki arka odaya çıkar," dedi.

Hizmetli başını eğdi ve kapıya yöneldi. Kiri'nin yanından geçerken, genç kız kokusunu yakaladı. Tedirgin bir

andan sonra döndü ve, "İyi akşamlar Bay Daniels. Daha önce karşılaşmış mıydık?" diye sordu.

Adam bir göz bandı takıyordu ama diğer göz zevkle parlıyordu. Bu daha yaşlı ve geniş görünen ama bir kulüp sahibine hiç benzemeyen Mackenzie'ydi. "Bundan şüpheliyim, bayan," dedi, kendi alışıldık konuşmasından farklı bir sesle konuşuyordu. "Sizin gibi zarif bir hanımı kesinlikle hatırlardım." Bavulu almak için ayaklarını sürüyerek dışarı çıkmadan önce açık olan gözü hafif bir kırpmayla kapandı.

Kiri sırtırken, Kirkland elini uzattı. "Bu evin tüm sakınlarına güvenebilirsiniz Bayan Ford. İyi şanslar."

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım." Kafasını kaldırıp omuzlarını dikleştirdi. "Şimdi ben resmi bir İngiliz casusu muyum?"

"Sahiden öylesiniz." Kirkland'ın bakışı ciddiydi. "Dikkatli olun. Başınıza bir şey gelirse ağabeyinizle karşı karşıya kalmak istemem."

"Sizi bundan esirgemeye çalışacağım."

Sonra Kirkland gitti, Kiri artık kendi başmaydı. Bir generalin kızı veya Hindu kraliyet kanından olduğu ya da bir İngiliz dükkünün kızı olduğu için değil, kendi hünerleriyle başarılı olacak yahut yenilecekti. Bu... kesinlikle keyif vericiydi.

Mackenzie, Kiri'nin bavullarının çoğunu önceden odasına bırakmıştı, böylece genç kız içindekileri yerleştirmeye başladı. Oda sade ama zevkliydi: Orta boyda, çok temiz, konforlu bir yatak ve zeminde yıpranmış ama güzel bir halı vardı.

Giysileri elbise dolabına yerleştirirken, evin ne kadar

üzümlü tasarlanmış olduğunu kavradı. Fakir bir mahallede dikkat çekebilecek bir görkemi yoktu.

Ama mütevazı mobilyalar iyi yapılmıştı ve kögede bir paravan, bir yüz yıkama kabı, bir masa ve yazı gereçleri dahil olmak üzere, bir konunun ihtiyaç duyabileceği her şeyi içeriyordu. Hatta biri İncil'in İngilizce çevirisi, iki tane kitap bile vardı. Kirkland işten yorulmuş veya duygusal olarak yıpranmış olabilecek casuslar için bir sığınak yaratmıştı. Ev sıcak bir karşılama sunuyordu.

Kapıdan bir tıklama sesi geldiğinde Kiri'nin kalbi tekleledi. Gelen son bavuluyla birlikte Mackenzie miydi? Ama kapıyı açtığında karşısında, kaybolmak için bir kalabalığa ihtiyaç duymayacak denli renksiz görünümü bir kadın buldu.

Yeni gelen Kiri'den birkaç yaş büyük görünüyordu, bundan emin olmak zor olsa da muhtemelen otuzdan küçüktü. Orta boylarda kalıverengi saçlar, ten rengi tonlarında iyice eskimiş basma bir elbise, dikkat çekmeyen mavi gözler. Bir casus için kusursuz bir görüntü.

Yeni gelenin kim olduğunu tahmin eden Kiri, "Cassandra olmalısınız. Mütevazı odama hoş geldiniz," dedi.

"Bana Cassie de." Hiç ses çıkarmadan odada ilerledi. "Sen Carrie olarak bilinen Kiri olmalısın, sana rehberlik etmekle ve seni ciddi sorunlardan uzak tutmaya çalışmakla yükümlüyüm."

Birbirlerini bir çift kedi gibi süzdüler. "Cassie ve Carrie," diye dikkat çekti Kiri. "Bu karmaşık olacak. Testi geçtim mi?"

Diğer kadın iç geçirdi. "Bu tarz bir işi yapamazsın. Basit kesimli bir elbise giyiyor olabilirsin ama tavrın aristokrat ve zengin olduğunu söylüyor."

Kiri daha yakından baktı ve Cassandra'nın gözlerinin sıradan olmadığını fark etti. Mavi derinlikler doğrudan cehenneme uzanıyordu. Bu teşhisle aklı başına gelen Kiri, "Hâlâ Leydi Kiri'yim ama daha iyisini yapabilirim," dedi.

"Öyle umarım," dedi Cassie karamsarlıkla. "Fakir bir Londra'lı gibi davranabilir misin?"

Kiri bir anda East End aksanına kayd. "Hay hay, elbette yapabilirim. Bu çevrede yeni giysiler alabileceğim bir eski-ci dükkân var mı?"

Cassie'nin kaşları kalktı. "Aksanın güzel," diye itiraf etti, "fakat bu yeterli değil. Güzel, kendine güvenen ve bir odaya girdiğinde tüm gözlerin üzerine döneceğini bilen bir kadın gibi hareket ediyorsun. Bunlar Leydi Kiri için çok iyi ama bu çevrede mandıradaki bir at gibi durursun."

Kiri bu tavır geliştirmek için sıkı çalışmıştı, çünkü bir generelle yaşamak ona kendine güvenin değerini öğretmişti. Korku dolu ve güçsüz görünmek, Londra'nın konuk odaları dahil bazı konumlarda çakalları su yüzüne çıkartırdı. İngiltere'ye ilk kez geldiğinde, küstahlıktan dolayı hor görülmenin güçsüzlükten daha iyi olduğuna karar vermişti.

Gözlerini kapattı, bir aristokrat ve bir generalin kızı olduğu gerçeğini bastırdı. Bunun yerine, Leydi Norland'ın karışık kanını küçümsemesi gibi anları hayalinde canlandırdı. Kiri'nin annesi bir prenses ve bir Brahman, babası ve ağabeyi İngiliz dükkân olabiliirdi ama Carrie Ford hiçbir yere ait olmayan bir meleddi.

Onun doğuştan gelen pratik bir zekâsı, bir erkeğin bakışını çekebilecek güzelliği ve çetin bir dünyada hayatta kalmak için ateşli bir kararlılığı vardı. Çekici olup da elde edilebilir görünmemeyi, çakalları uzak tutabilmek için

kendine güvenirmiş gibi davranmayı erkenden öğrenmiş-
ti.

Ve Carrie de Kiri kadar gerçekt. Gözlerini açarak ve duruşunu yumuşatarak konuştu: "Benim gibi bir kızın güzel bir elbisesi olamayacağını kim demiş? Bir eskiciden altı şiline aldım, kan lekelerini çıkardım ve üzerime uydurdum. Beni zengin ve soylu gösterdiğini düşünmene sevindim. Belki de fiyatımı arttırmalıyım." İş arayan bir sürtük gibi kalçalarını salladı. "İyi bir fiyat alacak kadar körpeyken elinde olanı kullanacak bir kız."

Bir hayret anından sonra Cassie kahkaha attı. "Beklenmedik meziyetlerin var. Mackenzie'nin başına bir amatör sarmayacağını bilmeliydim. Ama farklı giysilere ihtiyacın var. Çok yorgun değilsen bakınmak için yan sokakta hâlâ açık bir dükkân var."

"Hiç yorgun değilim." Kiri komplocular yakalanana dek güvende olmayacak kırılğan prensesi düşündü. "Ne kadar erken başlarsam o kadar iyi."

Kapıda başka bir tıklama sesi geldi. Bu kez gelen, deri kaplı küçük bir bavul taşıyan Mackenzie'ydi. Yorgun bir hizmetlinin bitkin havasına sahipti. Deneme olsun diye Kiri, sesini belirsiz tutmaya çalıştı: "Lütfen masanın üzerine bırak Daniels."

Mackenzie sırttı ve duruşu eski bir subayınkine dö-nüştü. "Carmicheal ile saldırganlar hakkında bildiğimiz az şeye dayanarak, en olası kumarhane ve genelevlerin listesini yapıyorduk."

Carrie'nin kaşları çatıldı. "Bu geniş çaplı bir iş."

"Bu yüzden olasılıkları azaltıyoruz." Bavulu masaya koydu.

"Listeniz Les Heures parfümeriyi de kapsıyor mu?" Boş

ifadesini görünce Kiri ekledi: "Bu saldırganların liderinin kullandığı kolonyayı üreten, St. James'teki dükkân. Bildiğimiz bir şey olduğuna göre başlamak için uygun bir yer."

"Pahalı bir mağaza ve ürünlerini kimlerin aldığını ifşa etmez," diye uyardı Mackenzie.

"Belki etmez ama denemeye değer. Yarın sabah." Genç kız gülmüsedti. "Vefalı uşağım olarak giyinmiş olarak gel."

Mac bir çiftlik işçisi gibi el pençe divan durdu. "Evet, leydim."

"Carrie veya Kiri ama 'leydim' demek yok."

"Haklı," dedi Cassandra. "Sen daha iyi bilirsin Mac. Sergilediğimiz rolleri yaşamak zorundayız."

"Yamıldığımı kabul ediyorum." İçeri getirdiği deri kutyaya hafifçe vurdu. "İçinde ne var Carrie? Şingirdiyordu. Taşınabilir bir likör dolabı mı? Böyle bir aşırılık için fazla geçsin."

"Fazla genç ve daha akıllı," diye yanıtladı Kiri, kapağı açarken. "Bu benim seyahat parfüm çantam." Kapağı kaldırdı, düzgün bir şekilde raflara ayrılarak paketlenmiş ufak şişe sıralarını ortaya çıkardı. "Dünyanın yumurtası çatladığından beri annemin ailesi parfümcü olmuştur. Evdeki çalışma odamızda çok daha fazla malzeme ve donanım var ama yanımda kolayca taşınabilir bir şey istedim."

"Bunu neden buraya getirdin?" diye sordu Cassie, alnı kırışmıştı.

"İyi eğitilmiş burnum sayesinde buradayım ve bunun yaralı olabileceğini düşündüm. Olmazsa bile... parfümlerimle oynamayı seviyorum."

Mackenzie önceden söylemiş olduğuna kaş çatıyordu. "Dünyanın yumurtası nedir?"

"Bir Hindu yaratılış efsanesi," diye açıkladı Kiri. "Annemin ailesi çok uzun zamana işaret etmek için 'dünyanın yumurtası çatladığından beri' der."

Kiri, Adam'ın bu deyişi kullanmadığını hatırladı. Ama Kiri hayatının büyük kısmını Hindistan'da geçirmişti ve Hindu kimliğiyle barıştı. Adam, ne kadar İngiliz olabildiğini kanıtlaması gereken çok genç bir dük olarak, kendi tarihinin yarısını inkâr etmişti. Kalıtımının iki yönünü dengede tutmayı hâlâ öğreniyordu.

Cassie ufak şişeleri ilgiyle inceliyordu. "Bir şişenin kapağını açabilir miyim?"

"Tabii ki." Kiri üstteki sırayı işaret etti. "Bunlar ana karışımlar, parfümün temel notası olması için geliştirdim. Bu grup ise temel notaya eklenebilecek esansları içeriyor." Orta sırayı işaret etti. "Burada ise bilhassa hoşlandığım parfümler var. Elinde tuttuğunun adı Bahar Çiçekleri."

Cassie tıkacı dikkatle açtı ve yavaşça kokladı, sonra onu daha genç gösteren tatlı bir memnuniyetle gülmüsedti. "Bu gerçekten bahar zamanındaki bir bahçe gibi!" Şişeyi dikkatle kapattı ve üst sıradan başka bir tane seçti. Kokladıktan sonra, burun delikleri genişledi. "Bu çok yoğun. Misk kokulu."

"Çünkü bir ana karışımı kokladın. Henüz tamamlanmış bir parfüm değil," diye açıkladı Kiri. "Birçok parfümcü, yoğunlaştırmak için benzer kokuları birleştirir. Ben daha karmaşık kokulardan hoşlanıyorum. Benim uzmanlığım bir kadının kişiliğine uyan özgün parfümleri harmanlamak. Elbette, kadının üzerinde de güzel durmalı, bu yüzden deneme yapmak şarttır. Daha çok, doğru notaları bulmak için bir kemani akort etmek gibi."

Cassie gül kokulu bir şişe seçti, onu kokladıktan sonra

özlemle soluk verdi. "Sadece benim için bir parfüm yapabilir miydin?"

"Bundan mutlu olurum ama seni daha iyi tanımam gerekecek." Kiri dalgın bir şekilde diğer kadını inceledi. "Birçok sırrın var, karakterinin birçok katmanı. Bunun sizin meslekte yaygın olduğunu tahmin ediyorum. Senin için doğru parfüm bunu yansıttacaktır."

Cassie'nin yüz ifadesi anlamsızlaştı ve gül kokusunun tükacını kapattı. "Daha fazlasını öğrenmeye çabalamaman senin yararına. Haydi, seni eskici dükkânına götürüyem."

"Ben de geleceğim," dedi Mackenzie. "Satın aldıklarınızı eve taşımak için, tıpkı bir uşağın yapacağı gibi."

"Bu kadar yardıma ihtiyacım olması uzak ihtimal," diye dikkat çekti Kiri. "En temel giysileri alacağım."

"Belki burası ve mağaza arasında korumaya ihtiyacım olur."

Cassie homurdandı. "Hünerlerime kasten hakaret ettiğini düşünseydim Mac, bu lafın bedelini öderdin."

Oynak yüz hatları bir korku maskesine büründü. "Hayır, hayır! Hakaret amacım yoktu!" Yüzü bir gülümsemeye gevşedi. "Daha çok sakıldığım için gelmek istedim."

"Bu anlayabileceğim bir sebep," dedi Kiri.

"Pekâlâ," diye katıldı Cassie. "Bizimle gel ama yaramazlıktan uzak dur."

Mackenzie hızlı incinmiş bir ifadeye büründü. "Belaya mı neden olurum?"

"Bela senin göbek adı!" Kiri ve Cassie kelimeleri ahenkle söylediler, sonra birbirlerine bakıp kahkahalarla güldüler.

Mackenzie, onlara dışarıda eşlik ederken, "Belki de gö-

bek adımı değiştirim," dedi. "B belki de beyefendi anlamında. Ya da buyurgan. Yahut başarılı."

"Bela en uygunu," dedi Kiri, gözleri keyifle gülmüyordu. Mackenzie'nin varlığına bu gece ihtiyaç yoktu. Ama adamın onlarla birlikte olmasından günahkâr bir haz duydu.

Eskici dükkânı küçüktü ve loştu ama ikinci el giysilerle nika basa doluydu. Kiri karışıklığa bir anlam vermeye çalışırken, Cassie seslendi: "Müşteriler geldi Bayan B! Size neredeyse her gelen ihtiyacı olan bir kız getirdim."

Geriden gelen hırıltılı bir ses, dişleri arasında yanmayan bir pipo olan sırım gibi yaşlı bir hanımın ortaya çıkışını haber verdi. "Bu sen misin Cassie? Evet, bu senin kız olmalı." Kiri'nin yanında durdu, üzerindeki elbisenin kumaşını baş ve işaret parmağı arasında sürüttü. "Çok güzel. Bunu takas mı etmek istiyorsun? Karşılığında sana en az iki elbise veririm, ne seçtiğine bağlı olarak belki de daha fazla."

Kiri kendini şartlara uyum sağlayabilen biri olarak düşünürdü ama dükkândan şu yıkanmamış giysilerden biriyle çıkma fikri kasılmasına neden oldu. "Önce neyin varmış bakalım. Anneciğim bu elbiseyi ölmeden kısa süre önce yaptı ve pek düşkünümdür."

Yaşlı kadının ağzındaki pipo seğirdi. "Yaptığı başka bir şeyi satmak ister misin?"

Kiri, Cassie'nin gözlerinde neşeli bir parlıltı gördü. Kibar dünya dışında yaşamın ve problemlerin üstesinden nasıl geldiğini görmek istediğini kavradı. "Annemin yaptığı başka bir şeyim yok. Benim heriften sırtımdaki kuyafetlerle yeni kaçtım. Bu yüzden buradayım." Cebine uzandı ve bir altın çıkardı. "Harcamak için elimde bu var. Bir altın parayla neler alabilirim?"

Dükkân sahibesinin gözleri parladığı sırada, Mackenzie yeşil saten bir elbiseyi gösterdi. "Bunu dene. İçinde güzel gözlukeceksin."

"Başka bir erkek aradığımı düşünüyorsan elbette Daniels," dedi Kiri cıvık bir şekilde. "Benim günlük giysilere ihtiyacım var, değersiz süslü elbiselere değil."

"Devam et," dedi Mac, tatlı bir dille. "Yeşil renk sana çok yakışır. Seni bir tiyatroya götürürüm."

Kiri numardan alaycı bir gönlüsüzlikle, "Madem ısrar ediyorsun," dedi. Fakir Londralı tavırlarında flört ediyorlardı, bu da aralarında güvenli bir mesafe bırakıyordu. Carrie Ford, Kiri Lawford'un sergilemeyeceği davranışlarda bulunabilirdi. Bu kesinlikle ilginç olacaktı.

"Bunu deneyebileceğim bir yer var mı Bayan B? Bunu önünde denersem Danny denen bu çocuk fikirlerle kapılabilir." Yeşil elbiseyi alırken Mackenzie'ye bakarak kirpiklerini titreştirdi, parmak uçları adamın bileğinin üzerinde gezindi. Mac elini yakalamaya çalıştı ama kız, "Cassie bana yardım eder misin?" diyerek kayarcasına uzaklaştı.

"Arkada deneyebilirsiniz." Bayan B, onu eski perdelerle oluşturulmuş küçük bir bölmeye götürdü. İçine azıcık ışık sızıyordu, ancak Kiri ve Cassie'yi alacak kadar bir alan vardı.

"Nasıl gidiyorum?" Cassie ona elbisesini çıkarmasına yardım ederken Kiri fısıltıyla sordu.

"Yeterince iyi ama daha beş dakika oldu." Cassie büyük bir hızla çalışıyordu. "Bayan B'nin iyi bir stoku vardır fakat seni uyarmam, kadın zorlu bir pazarlıktır."

"Çok kolay bir hedef olmamaya gayret ederim." Yeşil ipek elbiseyi giymişti, Kiri çıplak dekoltesine doğru bir ba-

kaş attı. "Kesimi biraz daha düşük olsaydı göbeğim görünürdü."

Cassie kıkırdadı. "Bu, kumarhaneyi ziyaret ettiğinde oyun oynayan erkeklere yaklaşmanı sağlayacak olan elbise. İffetini savunmada ne kadar iyisin?"

Kiri yeni bir sorunun farkına vararak kaşlarını çatı. "Çok iyi. Dikkatli olmazsam kemikleri karabilirim. Belki azgın erkekleri yıldırmak için daha uysal yöntemler öğretilirsin."

Cassie önce şaşırmış göründü, merakı uyanmıştı. "Bunu daha sonra konuşuruz." Kendi gösterişsiz kılıfına bir göz attı. "İffetim için, senin yapmak zorunda kalacağın kadar şiddetli bir şekilde savaşmak zorunda kalmadım. Ama şimdi senin hevesli talibini bulma ve onun gözlerini kamaştırma zamanı."

Dünyanın yumurtası çatladığından beri ailesinin kadınlarında olan başka bir nitelik de cazibelerini canlandırıp söndürebiliyor olmalarıydı. Kiri, yapmayı bildiği kadar kıskırtıcı görünürek dükkânın ana bölümüne geri döndü.

Mackenzie bakışlarını ona dikti ve çenesindeki bir kas seğirdi. "Bunu satın almazsan senin için ben alırım."

Tatlı bir şekilde gülümsedi, tepkisinin ne kadarının gerçek ne kadarının oynadıkları oyunun bir parçası olduğunu merak ediyordu. "Ve sana minnettar olacağımı mı sanıyorsun? O kadar aptal değilim!" Eteklerini düzeltti. Dikişinden çıkmış birkaç iplik parçası ve bir de leke vardı ama kesinlikle etkileyici bir elbiseydi. Ona yakışmıştı, hem de ahlaksız bir biçimde. "Başka tür elbiselere buna olduğundan daha çok ihtiyacım var."

Mackenzie kederli görünüyordu. "Fikrini değiştirirsin belki."

Belki değiştirirdi. Ama şimdilik Mackenzie ile oynamak daha eğlenceliydi.

Sonunda Kiri, dükükândan yeşil ipek elbise, daha az alıksız altın rengi bir gece elbisesi, bir gündüz elbisesi ve çeşitli başka kıyafetlerle ayrııldı. Pazarlık yapma yeteneği Mackenzie ve Cassie'yi şaşkınlıktan ağzı bir karış açık halde bırakmıştı.

Kiri altın parası dışında, son kuruşuna kadar harcamıştı, aldıklarını Mac'in kollarına yığdı. "Bir işe yara Danny, yoksa o yeşil ipek elbiseyi bir daha üzerimde göremezsin."

"Evet, Bayan Ford," dedi uysalca ama göz bandı takılı olmayan gözü eğlenceyle parlıyordu.

Üçü birlikte evin yarı yoluna geldiğinde, Cassie sordu: "Böyle pazarlık yapmayı nereden öğrendin? Onunla işini bitirmeden Bayan B'nin ağlayacağını düşündüm."

"Bundan benim kadar keyif aldı," Kiri sırıttı. "Nerede öğrendiğime gelince, Doğu pazarı kadar eğitici bir yer daha yok."

Diğerleri kahlkahayla güldü ve Kiri, Cassie'nin bu işi yapmadaki yeteneği konusunda daha az kuşkulu olduğunu hissetti. İlk testini geçmişti.

Bölüm 19

Mac, Kiri'nin, Les Heures keşif gezileri için yeşil ipek elbiseyi giyeceğinden şüpheliydi ama bir erkek her zaman umut edebilirdi... Siyahlar içinde merdivenlerden aşağı süzülürken Mac'in ilk tepkisi hayal kırıklığı oldu.

İkinci tepkisi donakalmaktı. Kiri, yanında getirmiş olduğu zarif siyah bir yas elbisesini giymişti. Mac sade olmak amacıyla boynuna bir fular bağlamış olmasını bekliyordu. Ama öyle bir şey yoktu, nefes alan her erkeğin onu arzulaması ve sonra bundan suçluluk duymasını sağlayacak şekilde bedenini sergiliyordu.

Kalın yas bonesinin, saçının ve omuzlarının etrafında toplanan upuzun siyah bir tül vardı. Tül yüz hatlarını bulanıklaştırıyordu ve Kiri'yi tanımayı zorlaştırırken, yüzünde hüzünlü, tekinsiz bir güzellik yaratıyordu. *Nefes al, Mackenzie, nefes al.*

Beyni yeniden çalışmaya başladığında, "Az önce bir Gotik romandan fırlamış gibi görünüyorsun," dedi.

"Harika!" Siyah dantel yelpazesini kaldırdı ve nazikçe

salladı. "Kederli ama çekici bir dul olmayı hedefliyordum, acıma ve şelvet düşkünlüğünün bir birleşiminin biraz bilgisi toplamada yardımcı olacağını umuyorum."

"Les Heures'deki zavallı adamağızların hiç şansı yok," dedi Mac.

"Öyle umarım," Kiri, el çantasından siyah bir kumaş çıkardı ve bunu Mac'ın kolunun çevresine doladı. "Hizmetlilerim de yasta olmaılar, elbette. Gerçek yüksek ücretli bir uşak göz bandı takmazdı ama gri üniformana uyum sağlayan hoş bir rötuş olmuş."

"Pudralı peruklardan hiç hoşlanmam ama başka biriymiş gibi numara yaparken farka yaratan ayrıntılardır." Kiri'yi dışarıda bekleyen faytona doğru götürdü.

Kirkland şehirde birden fazla fayton bulunduruldu. Bir tanesinin kapılarına dikkat çekici biçimde arması oyulmuştu, bir diğeri kimliğini gizlemek istendiğinde kullandığı harap bir kiralık faytondu. Mackenzie'nin bugün ödünç aldığı araç pahalı ama hatırlatıcı işaretleri olmayan türdendi. Gözde St. James'te yakışksız durmayacak.

Mac, Kirkland'ın adamlarından biri olan sürücüye bir baş işareti verdi ve Kiri'nin arabaya binmesine yardımcı oldu. Merdivenleri yukarı kaldırıp kapıyı kapatıktan sonra, aracın arka basamaktaki yerini aldı. İçinde birlikte yolculuk etmek çok daha eğlenceli olurdu ama o bir uşaktı. Aralarındaki sosyal mesafenin gerçek dünyada hatırlatılmasına ihtiyacı vardı, çünkü genç kadının etrafında zihni düzgün çalışmıyordu.

Les Heures'e vardıklarında, Kiri'nin arabadan inmesine yardımcı oldu. Genç kadın ona katlı bir kâğıt parçası uzattı ve fısıltıyla, "Not almaya hazırlıklı ol," dedi.

Not mu? İtaatkâr bir şekilde, "Evet, leydim," dedi.

En resmi tavrıyla, mağaza kapısını açık tuttu ve Kiri içeri sızıldı, gittiği yere uşak tarafından takip edileceğinden emin, asil bir leydiydi. Siyah duvağının altında buyurgan ve kırılğan görünüyordu ve gerçek yaşından çok daha olgun.

Les Heures buram buram kokulu ve oldukça lüksü. Tezgâhın arkasında orta yaşlarda, iyi giyimli bir adam duruyordu. Kiri peşinde Mac ile içeri girdiğinde, anında canlandı.

Sıcak bir sesle Kiri satıcıya, "İyi günler bayım. Bana, Londra'daki en iyi kokuları sizin sattığınız söylendi?" dedi.

"Kesinlikle öyle. Ben Bay Woodhull. Ve siz de..."

Kiri onu susturmak için elini salladı. "Lütfen, isimlere gerek yok Bay Woodhull, gerçi şüphesiz beni tanımışsınızdır. Sevgili kocam mezarında soğumamışken, parfüm gibi ciddiyetsiz bir şeyin alışverişinde olmak benim için tam olarak uygun değil."

Mac ses tonundaki tuzağa hayran kaldı: Sızlanan, yıkılmış dul.

Kiri devam etti: "Güzel kokuların melankoliyi uzak tutmaya yardımcı olduğuna inanırım."

Yaltaklanırcasına, "Yalnız değilsiniz, leydim," dedi Woodhull. "Başkaları da bana tam olarak aynı şeyi söylemişti. Böyle zor bir zamanda gücünüzü korumanıza yardımcı dokunacak her şeyi kullanmak sizin göreviniz."

"Çok doğru," dedi Kiri, sıcak bir minnetle. "En güzel parfümünüzün hangisi olduğunu düşünüyorsunuz?"

Adam dudaklarını düşünceli bir şekilde büzdü. "Sizin için, leydim Kraliyet Menekşeleri'ni öneririm." Camdan bir kutunun kilidini açtı ve içinden, varaklı yaprak motif

oymalı etkileyici küçük bir şişe çıkardı. "Bu İmparatoriçe Josephine'in kullandığı parfümün aynısıdır."

Kiri keyifle inledi. "Güzelmış. Deneyeyim." Siyah eldiveniyle gösterişli bir zatlaktaki kaymak gibi tenini ortaya çıkararak sol eldivenini yavaşça sıyırdı.

Bay Woodhull büyülenerek onu izledi. Mac de aynı şekilde büyülenmiş ve ayrıca eğlenmişti. Eldiveni çıkarmak Kiri'nin bir dul olarak konumunu destekleyen altın evlilik yüzüğünü ortaya sermişti. Kişisel ayrıntıların önemini o da anlıyordu.

Kiri avcu yukarıda, zarif bir biçimde elini Bay Woodhull'a uzattı. "Tam nabzın üzerine Kraliyet Menekşeleri'nden bir parça sürer misiniz?"

Adam güçlükle yutkunarak itaat etti. Kiri bileğini kaldırdı ve duvağının arkasından iftice kokladı. "Ne kadar hoş. Ama yalnız menekşelerden oluşmuyor sanırım. Karanfil ve zannedersem inci çiçeği kokusu da var?"

Adamın kaşları kalktı. "Leydi cenaplarının üstün bir algısı var."

Kiri'nin duvağa rağmen kolaylıkla görünür, uzun siyah kirpikleri alçakgönüllülükle titreşti. "Birkaç farklı koku da denemek isterim, lütfen."

Bay Woodhull istekliydi. Kilitli kutudan başka şişeler çıkarıldı, Kiri'nin ön kolunda değişik yerlere sürüldü, sonra tartışıldı. Kiri sadece parfümler hakkındaki bilgisini sergilemekle kalmıyor, ayrıca adamı arzuyla terletiyordu. Mac de eşit şekilde büyülenmemiş olsa buna kahkahalarla gülerdi.

Kiri sonunda bir parfüm seçti, hatırı sayılır bir meblağ ödedi. Kiri, Bay Woodhull'a doğru eğilip genizden gelen bir sesle konuşmaya başladığında, Mac bu yaptıklarının

komplocuların liderini bulmada nasıl yardımı olacağını merak ediyordu. "Ele almak istediğim bir mesele daha var. Alejandro adındaki kolonyayı sizin ürettiğinizi sanıyorum?"

"Evet. Erkek için yapılmış en güzel kokudur, herhalde." Adam, Kiri'nin dekoltesinden ziyade gözlerine bakmak için yoğun çaba sarf etti. "Yasını tuttuğunuz rahmetli eşinizin mi tercihiydi?"

"Çok yaygın olan başka bir kolonyayı tercih ederdi." Üzüntülü görünüyordu. "Kokunun hatırladığım gibi olup olmadığına bakmak için Alejandro'yu deneyebilir miyim?"

"Elbette, leydim." Satıcı farklı bir kutu açtı ve bir şişeyi dışarı çıkardı. Kiri zayıf bileğini tekrar uzattı ve adam koldan bir parça sürdü.

Kiri bileğini yuları kaldırıp kokuyu saygılı bir şekilde içine çekerken gözlerini kapattı. "Ah, evet, bu hatırladığım koku. Bir şişe alacağım."

"Elbette, leydim." Bay Woodhull genç kadının Kraliyet Menekşeleri'nin şişesi için ödemiş olduğundan fazla bir fiyat çıkardı. Kolonyayı yavaşça bir parşömene sararken, "Bu hediye mi?" diye sordu.

"Bunu... açıklaması zor." Kiri paketlenmiş şişeyi el çantasında Kraliyet Menekşeleri'nin yanına koyarken, mahcup bir şekilde gözlerini devirdi. "Hayli farklı koşullar altında bir beyefendiyle tanıştım. Kederli zamanımda bana karşı çok nazikti. Onu bulmak ve nezaketi için teşekkür etmek istiyordum ama ben adım öğrenmeden iletişimimiz sekteye uğradı. Alejandro kullandığını düşünüyordum ve şimdi bu kanıtlandı."

"Alejandro olduğuna emin misiniz?" diye sordu Bay Woodhull.

Kiri'nin kaşları zarifçe çatıldı. "Kokular hakkında yanlışım, bayım."

"Hayır, hayır, tabii ki yanlışmazsınız," dedi adam aceleyle. "Kokuları ayırt etme yeteneğiniz uzman bir parfüm-cününkine denk. Kolonyayı nezaketi için mi alıyorsunuz? Kokuların hafıza üzerinde etkisi çok güçlüdür."

"Aslında, beyefendinin yerini bulmayı umuyorum. Alejandro çok az rastlanır ve pahalı olduğundan, kuşkusuz yalnız bir avuç düzenli alıcınız vardır. Kimler olduklarını söylemenizin bir mahsuru yoktur umarım." Baş döndürücü bir biçimde gülümsedi.

Bay Woodfull kaşlarını çatı; profesyonel ketumluk ve güzel müşterisini memnun etme arasında kalmıştı. "Müşterilerimin adını ifşa etmemin benim için uygun olup olmayacağını bilmiyorum."

"Bir erkeğin kullandığı kolonya nasıl uygunsuz olabilir ki?" diye dikkat çekti Kiri.

"Bu doğru," dedi adam kararsızca. "Ama müşterilerimin sayısı, hepsini listelemeyi zorlaştıracak kadar geniş. Beyefendiyi tarif edebilir misiniz?"

"Oldukça uzun." Kiri eylele belli bir uzunluğu işaret etti. "Geniş omuzları ve ince cıssesiyle sıırım gibi. Orta yaşlarının başında, sanırım biraz seyrelemiş kahverengi saçları var."

Bay Woodhull, "Bu seçenekleri bir parça daraltıyor," diye kabul etti. Gönlüslüzdü ama Kiri'nin umutlu gözlerine karşı koyamayan adam, çekmeceден bir dosyayı çıkardı. Mac odanın diğer ucundan güçlükle "Alejandro" kelimesini çıkarabildi.

Kiri yer değiştirdi, Bay Woodhull onun tarafına baktığı için Mac genç kızın ona vermiş olduğu kâğıt ve kalemi

çıkardı. Bay Woodhull kayıt defterinin sayfalarını çevirdi. "Bakalım tarifinize kimler uyuyor? Belki Lord Hargreave. Veya Bay Sheraton. Veya Kaptan Hawley. Veya belki de..."

Adam isimleri sıralarken, Kiri dikkatle dinledi ve Mac onları hızla not etti. Bir düzine kadar isimden sonra parfümcü defteri kapattı. "Liste bu, leydim. Deddiğiniz gibi, Alejandro kullanan yalnız bir avuç erkek var ve aradığınız beyefendi olabilecekler bunlar."

"Son derece nazik davrandınız!" Kiri ileri doğru eğildi ve duvağının ardından adamın yanağına hafif bir öpücük kondardı. "En derin minnettarlığımıza sahipsiniz."

Bay Woodhull'un yüzü sevinçle parladı ama gözlerinde hüznünlü bir ışık vardı. Bir parfümcü hızlı bir öpücükten memnun olmahydı ama güzel dulun aradığı kişinin, onun payına düşen minnettarlıktan daha fazlasını alacağına emindi. "Yardımcı olabildiğime sevindim, leydim."

Kiri son bir defa coşkuyla gülümsedikten sonra dükkânın kapısına yöneldi. Mac kapıyı açık tuttu ve sonra, tepeden tırnağa bir uşak gibi davranarak onu sokağa çıkarırken takip etti.

Kirkland'ın faytonu az ileride bekliyordu. Yanına geldiklerinde Mac, Kiri'nin araca binmesine yardım etti. Süriçtiye, "Exeter Caddesi, lütfen," dedikten sonra tüm tavrı yok oldu ve genç kadının karşısına oturmak için faytona bindi.

Kiri duvağı yüzünden geri atarken ona gülümsedi. "Oldukça iyi gitti. Ama arabanın dışında olman gerekmiyor muydu?"

"Birkaç saatimi o halde geçirdikten sonra, her zamanki davranışma dönme ihtiyacı duydum." Ona bu denli yakın mesafeden bakmaktan korkarak pencereden dışarı göz

attı. Ne yazık ki ona bakmamak Mac'i, genç kızın etrafında adeta bir anaför gibi dönen eşsiz kokulardan kurtarmıyordu. Derin ve yavaş bir nefes aldı. "Bu parfümler neden öyle delicesine pahalıydı?"

Kiri, "İçerik çok masraflı, ayrıca kirayı ödemeleri için parfümcülerin iyi bir kâr sağlamaları kaçınılmaz," diye cevap verdi. "Les Heures, pahalı bir parfümün daha iyi olmak zorunda olduğunu düşünen insanların ihtiyacını karşılıyor. Alejandro fena değil ama Kraliyet Menekşeleri oldukça boğucu. Daha iyi yapmak için üzerinde oynaya-
cağım."

"Onları neden satın aldın?" Konuşma esnasında dışarı bakmak fazla dikkat çekiciydi, bu yüzden Mac ona bakmadan bakışlarını onun tarafına çevirdi. "Tabii çok para harcamanın dükkân sahibini mutlu ettiğini bir kenara bırakırsak."

"Bu ava dahil olan herkesin Alejandro'nun nasıl koktuğunu öğrenme fırsatı olmasının yararlı olacağını düşündüm." El çantasını karıştırdı ve şişeyi çıkarttı, ardından ona uzattı. "Farklı kullananlardaki ince değişimleri fark edemeseler bile çoğu insanın tanıyabileceği kadar ayırt edilebilir bir koku."

Mac şişeyi açtı ve bir nefes çekti. "Misk ve keskin bir şeyin karışımına benziyor. Beğendiğimi söyleyemem." Tıpayı yerine soktu ve şişeyi geri verdi.

"İyi bir burnun var." Şişeyi çantasına yerleştirdi. "Ama bunun keskin, erkeksi ve pahalı kokuyor olması bazı erkekleri memnun ediyor. Satıcının saydığı isimlerden biri tanıdık geldi mi?"

"Çoğu Damian's'a arada sırada uğrar." Kaşlarını çattı. "Saldırganı daha yakından görmüş olmayı dilerdim. Genel

tarifini onaylayacak kadar gördüm ama müşterilerimden hangisi olduğunu anlamaya yetmez."

"Belki listeyi gördüğünde Kirkland'ın aklına bir şeyler gelir." Sesindeki neşe belirgindi. "Neden bana bakmıyorsun? Baştan çıkarıcılığım yüzünden dehşete mi kapıldın? Neticede bilgi toplamak benim görevim."

Mac dişlerini gıcırdatıyormuş gibi hissetti. "Neredeyse Woodhull'u tezgâhın arkasına aşağı çekmeni ve asla unutmaya-
cağı bir deneyim yaşatmanı bekledim."

"Sonuçları olmadan flört etmekten oldukça eğlendim," dedi Kiri dalgınca.

"Sonuçları olmadan mı?" Mac kendine ona bakmak için izin verdi, karanlık bir şekilde büyüleyici tıpkı dişi bir şeytan gibi, lezzetli bedeninin her bir milimi günaha teşvik ediyordu. İki pencerenin de gölgeliklerini aniden çekti, ardından ateşli, şehvetli bir öpücük için Kiri'ye yaklaştı.

Kızın dudaklarının kıskırtıcı tadına ve yumuşak baskısına hazırlanmıştı. Ona karışık verirken kollarının arasında istekle kıvrılmasına ise kesinlikle hazırlıksızdı. Kiri'nin ağzı davetkarca açılmış ve kolları Mac'in boynuna dolanmıştı. Mac'in nabızı, tüm mantıklı düşüncelerini kovarak hızla atmaya başladı.

Her nasılsa Kiri bir anda kucağındaydı. Sarmaş dolaş oldular, bedenleri de ağızları kadar ısrarcıydı. Sağduyu artık uzak bir hatıra bile değildi. Tüm düşünebildiği Kiri'ydi. Cesur ve karşı konulmaz, 'birazcık' yaramaz olmaktan fazlasıyla uzak olan güzel Kiri.

Eli kızın eteğinin altından poposunun kusursuz yuvarekliliğini kavradı ve sol bacağından yukarı kayd. "Yüce Tanrım," diye inledi Mac. "Kiri..."

Zevk ve çılgınlığın korkutucu farkındalığıyla sarsılırken

Kiri'yi kollarında eziyordu. *Yüce Tanırım!* Tutuşunu kızın nefes almasına yetecek kadar gevşetti ve yüzünü onun ipeksi saçlarına gömdü. Siyah bonesi ve saç tokaları düşmüştü. Mac'ın pudralı peruğu da bir noktada kafasından kaymış olmalıydı.

Kiri kesik kesik nefes alarak, "Benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?" diye sordu.

Mac kendini toplamak için çaba sarf etti. "Korkarım öyle. En içten özürlerimi kabul edin Leydi Kiri, bir delikanlı olduğumdan beri böyle uygunsuz davranmamıştım."

"Benim üzgün olduğumun yarısı kadar bile değil!" Çılgın gibi bakarak başını kaldırdı ve Mac'in omzunu ısırdı. Sertçe. "Beni delirtiyorsun Mackenzie!"

"Bu kesinlikle karşılıklı." Kiri'nin ateşli yüz ifadesi en az onun kadar uyarılmış olduğuna gösteriyordu ve bu, yapmamış olması gereken bir şeyi başlattığı için Mac'in hatasıydı. "Telafi etmeme izin ver."

Kızın omuzlarını tutarak, onu yanındaki koltuğa kaydırды. Mac'in eli, baldırının kıvrımına ve daha yukarılara kayarken başka bir öpüşme için eğildi. Kiri hevesle karşılık verdi, davet edercesine dizleri aralandı. Nefes alış düzen-sizleşirken Mac daha yukarıları okşamada acele etmedi. Tatlı, ipeksi, nemli ve sıcak, ona derinlemesine ilk kez dokunduğunda nefesi kesildi...

Onu zirveye yalnız birkaç nazik okşayışla taşıdığına attığı çığlık Mac'in ağzının içinde kayboldu. Bedeni sakinleşirken onu kendine daha da yakın tuttu Mac, böyle onursuz bir budala olduğu için sessizce kendine küfrediyordu.

Birbirlerine sıkıca sarıldılar, bedenleri nemli ve birbiri-

ne karışmıştı. Şehrin sesleri dışında, faytonun içinde gide-rek yavaşlayan soluklar dışında sessizlik hakimdi.

Kiri'nin kollarının arasında olması, şimdiye kadar hayal etmiş olduğu her şeyden daha büyük bir mutluluktı. Şimdi, onun herkesin parfüm ve ter katmanlarının altında bile kendine has kokusu olduğu yönündeki sözlerini anlıyordu, Kiri'nin gelecekte asla unutmayacağı öz kokusunun farkındaydı. Güçlü, neşeli ve yaramaz kokuyordu.

Yine de mutluluk ve keder arasında bölünmüştü. Aralarında böyle bir yakınlığa asla müsaade etmemeliydi. Acı bir şekilde zaten çok fazla almış olduğunun farkında olsa da bu, daha fazlasına özlem duymasına neden olmuştu.

Boğuk bir sesle Kiri fısıldadı: "Neden bu kadar doğru hissettiren bir şeyin yanlış sanıldığını bana açıklamalısın."

"Tutku doğru ve yanlışın ötesindedir. İnsan ırkının devamı için vardır." İç çekti ve parmaklarını neredeyse beline düşen siyah saçlarının şelalesinin arasından geçirdi. "Ama tutkuyu özgürce hoş görmemekte toplumun da sebepleri var. İyi sebepler, çoğu kadın ve çocukların korunmasıyla ilgili. Toplum içinde yaşadığımızdan bu kurallar görmez-den gelinemez."

"Ve bu noktada, her zaman kuralları bozduğunu düşünüyorum," dedi Kiri, alaycı bir biçimde.

"Bazı kuralları. Diğer insanlara zarar verecek olanları değil." Kiri'nin saçlarını, yanağının zarif kıvrımını meydana çıkararak geriye doğru çekti. "Özellikle de değer verdiklerime."

"Bana değer veriyor musun?"

Bu naif soru Mac'in kalbine ulaştı. "Nasıl değer vermem? Güzel olduğun kadar olağanüstüsün de." Dudakları çarpıldı. "Bu kadar değer vermeseydim, çok daha onurlu davranırdım."

"Öyle yapmadığım için mutluyum." Kafasını adamın omzundan kaldırdı ve loş arabada dahi Mac gözlerindeki yeşil kıvılcımı görebiliyordu. "Sosyal kuralları yok saymanın tehlikeli olduğu konusunda haklısın. Ama ikimiz de kendi yaşamlarımızın dışındayken şu ana sahibiz ve bundan faydalanmaya niyetliyim." Gözleri haylaz bir hâl aldı. "Ve tabii senden de."

Kiri'nin gerçekçilik ve saflığının karşısından mest olarak bir kahkaha attı. Bir ordunun ortasında büyümek ve meraklı bir zihne sahip olmak ona, çoğu genç hanımdan daha fazla tecrübe kazandırmış olmalıydı. Henüz adaletsizlik ve pişmanlığın söndürmediği gençliğin saf ateşine sahipti.

Ayrıca toplum kurallarını çiğnerse sonuçlarının neler olacağına dair fikri de vardı. İşte bu... sorunlara sebep olabiliirdi. İki farklı dünyalardan geliyorlardı.

Kiri perdeleri kaldırdı. "Tanrım, ikimiz de utanç verici bir haldeyiz. Tam olarak yapmış olduğumuz şeyi yapıyor-muşuz gibi görünüyoruz. Saç tokalarından biri yerde olabilir mi görüyor musun?"

Kesinlikle muhteşem görünüyordu, utanç verici değil ama Exeter Caddesi'nin başıbozuk dünyasında bile bir takım görgü kurallarına uymaları gerekiyordu. Mac etrafına bakındı ve birkaç saç tokası buldu. "Bu yeterli mi? Daha fazla vardı biliyorum ama onları bulamadım."

"Bunlar yetecektir." Uсталıkla saçlarını tekrar tutturdu, kırışmış elbisesini düzeltti, sonra bonesini taktı ve duvağı yüzünün üzerine çekti. Birinin dağınıklığının izlerini görmesi için yakından bakması gerekirdi.

Mac de bir duvağı olmasını dileyerek yerden pudralı peruğunu aldı ve kafasına yerleştirdi. "Düzgün bir uşak

gibi görünüyor muyum yoksa eski moda giyinen çakırke-yif bir beyefendi gibi miyim?"

"Üniformanın eski moda olduğu gerçeğine yapılabilecek pek bir şey yok. Ama peruk ayarlanabilir." Aracın karşı tarafına uzandı ve peruğu titizlikle düzeltti. Yüzü ondan yalnız birkaç santim uzaklıktaydı. "İşte. Daha iyi."

Bakışları buluştu. Mac nazikçe ileri doğru eğildi ve tatlı, pişman bir öpücükle dudaklarını onunkilere değdirdi. Genç kızın sıcaklığı ve hassasiyetinin tadını alırken, "Hiç karşılaşmamış olsak daha iyi olurdu," diye mırıldandı. "Ama bencilce olsa da bunun için pişman değilim."

"Ben de değilim." Kiri iç çekişle yerine yerleşti. "Senin aksine, kendi bencilliğinden pişmanlık duymuyorum. Bazen bencilik tam olarak yapılması gereken şeydir."

Mac gözlerini kırıştırdı, sonra kahkahaya boğuldu. "Ağabeyim Will, Ashton'ın hem Hristiyan hem de Hindu olduğunu söyler ama sen benim savaşçı güzelim, tam bir pagansın."

Kiri ona ağır, hınzır bir gülümseme sundu. "Ve bu, çok daha iyi."

Bölüm 20

Exeter Caddesi'ne vardıklarında, Mackenzie kendini ifadesiz ve dört dörtlük bir uşağa döntüştürdü. Kiri'nin arabadan çıkmasına yardım edip eve eşlik ederken, genç kadın da aynı şekilde iyi rol yapıyor olduğunu umdu.

Eve girer girmez, Mackenzie pudralı peruğuyla birlikte resmiyeti de üzerinden attı. "Bu şeyden nefret ediyorum. Tıpkı kafamın üzerinde ölü bir hayvan taşımak gibi."

Kiri'nin gerginliği bir gülünsemeye yok oldu. "Bir tavşan? Veya belki bir dağ gelinciği?"

"Daha çok porsuk gibi. İri." Mac ciddileşerek, "Şimdi bu isimleri elde ettiğimize göre Kirkland'a bir not göndereceğim. O ve Cassie'yle bir toplantı düzenlemeliyiz," dedi.

Kiri, ona bakmamak için bonesini çıkarma işine odaklanmıştı. Her zaman çekiciydi ve daha yakınlaştıklarından, onu artık daha da karşı konulmaz buluyordu. "Bunda Cassie'nin rolü ne?"

"O yarı Fransız ve zamanının çoğunu Fransa'da geçirir,

bu yüzden Fransız siyasi göçmenlerinin ihtiyaçlarını karşılayan kulüp ve tavernaları ziyaret edecek."

"Yalnız başına mı gidecek?" Kiri batakhanelere gitmeye istekliydi ama dövüş yeteneklerine rağmen, öyle yerlere bir ölüm kalım meselesi olması dışında tek başına gidemezdi.

"Bir erkek refakatçisi olacak, muhtemelen Rob Carmichael. Esasen Rob bir Bow Caddesi dedektifidir ama aynı zamanda Kirkland'la çalışır ve Fransızcası kusursuzdur."

"Kuşkusuz, Westerfield Akademi'den başka bir öğrenci."

Kiri bu yorumu espri olarak yapmıştı; Mac kıkırdadı. "Doğrusu evet. Çok geniş bir grubuz. Okuldayken çok iyi arkadaş olmasak bile, Leydi Agnes'in Kayıp Lordları arasında bir güven vardır."

Kiri merdivenlere doğru ilerledi. "Ve bu özel görevde güven hayati bir önem arz ediyor."

"Her zamankinden bile fazla." Kaşlarını çatı. "Başka koşullar altında kulüp işletmecim Baptiste, siyasi göçmenler arasındaki bağlantıları ve gerçek bir Fransız oluşu sebebiyle Cassie için iyi bir refakatçi olurdu. Ona isimde yıllardır güvenirim. Ama kaçırma girişimi yüzünden Damian's'ta çalışan kimseye güvenmeyi göze alamam."

"Baptiste'i maskeli baloda gördüm." Kiri, Mackenzie'yi ararken başarısız olmuştu ama tetikte, gözünü hareketlilikten ayırmayan iyi giyimli müdürü seçmek çok kolaydı. "Ölümüne çok üzülmüş olmalı."

"Kirkland fenalaşacak kadar şaşırıldığını anlattı." Mackenzie'nin yüzü güldü. "Düzelmeye başladığı anda, Kirkland'a kulübün satılık olup olmadığını sormuş ve bir teklif sunmak için şans istemiş. Fransızlar iş bitirici bir ırk."

Kiri, eli alçak basamakların tırabzanında duraksadı. "Saldırganlara yardım eden gizli bir Bonaparte yanlısı olabilir mi?"

"Bunu düşündüm," dedi Mackenzie yavaşça. "Ama öyleyse Londra'daki en iyi oyuncularından biri demektir. Devrimi ve imparatoru her zaman hor görmüştür. Ailesinin yarısı onun döneminde öldü ve o kul payı canlı olarak kaçtı."

Genç kızın alnı kıvrıştı. "Damian's'ı bilgi toplamak için verimli buluyorsan, o da buluyor olabilir."

Mackenzie düşünürken kaşlarını çatı. Kiri, önemsiz bir kadınımsı gibi geri çevirmesi yerine, söylediğini değerlendiren olmasından hoşlandı. "Teoride evet ama Baptiste'i çok iyi tanıyorum. Bonaparte'dan bahsedildiğinde, beliren nefreti son derece içgüdüsel. Bunu bedeninde görebilirsin."

Adamı tanıyan kişi kendisi olmadığından, Kiri fikrini kabul etti. Mac'in işinde olan biri, insanlar hakkında belirgin bir yargıya sahip olmalıydı. "Strateji toplantısının zamanı hakkında beni haberdar et. İsim listesini verisen kopyalarını oluştururum."

"İyi fikir." Kalemi ve üzerine yazmış olduğu kağıdı iade etti. Kiri ona tekrar bakmayı reddederek üst kata yöneldi. Bakmış olsa ayrılmak istemeyecekti.

Odasına yaklaşırken, çekingen görüntüslü tekir bir kedi tarafından takip edildiğini gördü. Kedi pırl pırl ve besiliydi, mutfak kedisi olmalıydı. Kiri kedilerden hoşlanırdı, böylece kapıyı açık tuttu ve geride durdu.

Kiri'yi tedbirli bir şekilde izleyen kedi, onu geçerek yataklar odasına girdi, sonra yatağın üzerine atladı ve ayakucuna kurulmadan önce birkaç kez kendi etrafında dönmeye

devam etti. "Yalnız uyumak zorunda kalmayacağımı görüyorum," dedi Kiri. "Bunun için teşekkürler pisicik."

Yeşil gözler donuk bakışlarla açıldı ve sonra yine kapandı. Kiri, kedinin odanın müdavimi olduğu izlenimine kapıldı, sanki bir insanın alışkanlığını bozmasına izin vermeye niyeti yoktu.

Sabahki olaylardan bitkin olan Kiri, ahşap sandalyeye oturdu. Mackenzie'nin kollarında hissettiklerini düşünmek istemiyordu ama başka bir şey düşünemiyordu. Dokunuşu, sıcaklığı, gücü. Bir dalgalanma, bilgece davranma kararlılığını yıkarak onu baştan sona yaktı.

Mackenzie tutkunun sosyal kurallardan bağımsız oluşunda haklıydı. Asi bir tavı vardı ama ailesi kuşkulu bir itibara sahip bir kumarbazı hoş karşılamazdı. Özellikle general, ordudan ihraç edilmiş bir adamla konuşmuş için bile dehşete düşerdi.

Ailesine uygun olmayan bir adamı savunmaya gönüllü olabiliirdi ama onlara kötü yansınması olacak bir şey yapamazdı. Bilhassa genç, utangaç kız kardeşinin seçeneklerini azaltacak bir şeyi. O ve Lucia sürekli birbirlerine takılırlardı ve çok yakınlardı. Kiri kız kardeşine doğduğu günden itibaren tapardı. Thomas'a da tapardı, gerçi böyle bir şeyi yüksek sesle söyleyerek onları hiç utandırmamıştı.

Lucia ve Thomas, ikisi de birer Stilwell'dı; makul ve pratiklerdi. Ama Adam onun öz ağabeyiydi ve dünyanın zıt taraflarında yetiştirilmiş olsalar bile, Ashton Dükü olmuş babalarından geçmiş olması muhtemel romantik karakterleri vardı. En azından Adam'ın teorisi bu yöndeydi.

Sonuçlarından dolayı acı çekecek tek kişi kendisi olsaydı, kendini doğrudan Mackenzie'nin kollarına atardı. Ki bu faytonda tam olarak yapmış olduğu şey de buydu. Eğer

bir zerre sağduyu göstermiş olsaydı, öpüşmekten ileri gitmeyeceklerdi.

Ama Mac için olan açlığı onu alt etmişti ve onları bağışlığın daha derin bir seviyesine taşımıştı. Kendisi dışında düşünmesi gereken başkalarının olması ne kadar kötüydü.

Ama sevdiği ve utandırmak istemediği bir ailesi vardı. Her şeye rağmen durum zordu. Mackenzie'nin evlenecek türde biri gibi görünmemesi duruma pek yardımcı olmuyordu. Tabii kendisine değer verdiğine inanıyordu. Ama aynı zamanda, ömrü boyunca birçok kadına değer vermiş olduğuna da inanıyordu. Gerçi onlardan biriyle evlenmek istemiş olduğunu ifade etmemişti, yoksa çoktan evlenmiş olurdu değil mi?

Damian Mackenzie gibi bir adam için evlilik yalnızca istenmeyen ve gereksiz değil, dikkat dağıtıcı da olurdu. Bir kadın istediğinde, aralarında seçim yapmakta sıkıntı yaşamadığına emindi. Bir eş olsa bile, muhtemelen kendi gibi göz alıcı olan ama saygıdeğer olmayan birini seçerdi.

Neyse ki birkaç gün veya hafta için ortak bir görevde yan yana olacaklardı ve aynı çatı altında yaşıyorlardı. Birkaç kural daha yıkılsa çok da ileri gitmiş olmazdı.

Eğer elinde sadece birkaç haftası varsa bundan mümkün mertebe yararlanacaktı.

"Kirkland geç kalabileceğini söyledi, yemeye onsuz başlayabiliriz." Mackenzie, Kiri, Cassie ve Bow Caddesi dedektifi Rob Carmicheal'ı bilgilendirdi. Dedektif uzun boylu, zayıf ve suskundu, biraz Kirkland'a benziyordu ama daha belirgin hatları vardı. Kiri, karanlık bir ara so-

lakta karşılaşmış olsalardı onun kendi safında olmasını isteyeceğine karar verdi.

Strateji toplantısı, Bayan Powell tarafından hazırlanan bol miktarda balık, sebze güveci ve taze ekmekten oluşan akşam yemeğinden sonra gerçekleşti. Fikir birliğiyle iş konuşmaktan çok yemeğe odaklandılar. Öğleden sonraki odasında geçirmiş olan Kiri'nin iştahı yerindeydi ve Kirkland geldiğinde ikinci tabak güvecini bitirmişti.

Kirkland onları kısaca selamladı. "Ben iştahınızı kaçırmadan önce yeme fırsatı bulduğunuza sevindim. Bu akşamüzeri Naip Prens'e bir suikast girişimi oldu."

Kiri'nin nefesi kesildi. Naip Prens rahatına düşkün ve savurgan olabilirdi ama yine de İngiltere'nin başıydı. "Prens yaralandı mı yoksa öldürüldü mü?"

"Zarar görmemiş olarak kurtuldu, tabii anlaşılabilir biçimde moralsiz. Bu komployu artık daha ciddiye alıyor." Kirkland kasvetli göründü. "Ama adamlarımdan biri prensi korurken kötü yaralandı."

"Kim?" Carmicheal sertçe sordu. "Ve ne kadar kötü?"

"Edmund Stevenson. Doktor kolunun kurtarılabileceğini düşünüyor."

"Zavalı adamcağız," diye söylendi Carmicheal. "Orada bulunması iyi olmuş."

Mackenzie, "Suikastçiyi yakaladınız mı?" diye sordu.

"Üç kişilerdi. İkisi kaçtı ama üçüncüsü Stevenson tarafından vuruldu. Görünüşe göre adam bir Fransız."

"Cesede benim bakmamı ister misin?" diye sordu Cassie. "Onu tanıyabilirim."

"Tanımanı umarım." Kirkland kaşlarını çatı. "Senden bunu istiyor olmaktan nefret ediyorum Kiri ama yemek-

ten sonra, kulüpte gördüğün saldırganlardan biri mi diye bakmak için Cassie ve benimle gelir misin?"

Cassie ölü bedenleri teşhis edebiliyorsa Kiri de yapabildi. "Tabii ki."

"Yemeyi bitirdiysen hemen gidebiliriz," dedi Kirkland.

Cassie ona delici bir bakış attı. "Otur ve ye Kirkland. Açlıktan kıvrınmak beynini daha iyi çalıştırmaz."

Kirkland itiraz etmeye yeltendi ve ardından yorgun bir halde gülümsedi. "Haklısın." Cassie'nin onun için servis ettiği güveç tabağını kabul etti.

Kirkland çok fazla öğünü atlamış bir adam gibi yemeğe girişirken Mackenzie, "Başka işlerimiz de var," dedi.

Kiri'ye sıcak, özel bir gülümseme sundu. "Leydi Kiri'nin saldırganların liderinin sürdürdüğü kolonyayı nasıl belirlediğini hatırlıyor musun? Bu sabah onu üreten mağazaya gittik, Leydi Kiri sahibini kokuyu kullanan ve avımızın genel tarifine uyan müşterilerin listesini vermesi için kandırdı."

Kirkland kafasını yemeğinden takdir eden bir bakışla kaldırdı. "Bir casus olarak doğmuşsun Kiri."

Genç kız buna güldü. "Sorum çıkaran özelliklerimin işe yaradığını bilmek güzel." Her birinde bir çift Alejandro damlası bulunan ufak şişeleri verdi. "Adamımızın her an bunu kullanacağını garantiyi yok ama tanımak için ilave bir unsur."

Diğerleri koku şişelerini koklarken Kirkland, "Sana verdiği isimleri görmek istiyorum," dedi.

"Akşamtizeri listenin kopyalarını çıkardım." Kiri her birine kâğıtları uzattı. "Bu adamların çoğuyla toplum içinde tanıştım ama haklarında fazla bir şey söyleyemem."

"En azından aralarından beşi Fransız veya siyasi göçmen topluluğuyla sıkı bağları var," diye ekledi Cassie.

Kirkland listeye şöyle bir baktı. "Meritt bahardan beri Karayip Adaları'nda. Palmer donanmada ve İngiltere'ye nadiren gelir. Lord Wellston, İrlanda Denizi'ni seyrek geçen bir İrlandalı soyludur." Bir kurşun kalem çıkardı ve isimlerin yanına notlar düştü.

"Bu adamların çoğu Damian's'a onları tanımama yetecek kadar sık gelirler," dedi Mackenzie. "İlk kimden şüphelenmem gerektiğini biliyorum ama bu elbette bir tahmin olacak."

"Kumarhane işleten bir adam tahmin etmede diğerlerine nazaran daha başarılı olacaktır," dedi Kirkland. "İçlerinden en fazla öne çıkan, bu adamlardan hangisi?"

Mackenzie, sonraki yarım saat boyunca listedeki her kişi hakkında sahip olduğu bilgi ve görüşleri paylaştı. Konuşmanın sonuna geldiklerinde liste altı adama immişti.

Sör Wilbur Wilks. George Burdett. Jacques Masson. Lord Fendall. Comte Vasseur. Paul Clement. Kiri listesindeki isimlerin yanına küçük yıldızlar çizdi. "Elbette içlerinden hiçbirini suçlu olmayabilir," diye mırıldandı.

"Soruşturmalar bu şekilde yapılır. Parça parça, bir bütün oluşmaya başlayana kadar." Carmicheal gülümsedi. "Sabırsız insanlara göre bir meslek değildir."

Kirkland sandalyesini masadan uzaklaştırdı. "Yapbozun sıradaki parçası yası tutulmayan merhum suikastçı. Hazır mısın Kiri?"

"Önden buyurun Lord Kirkland." Kiri yüz ifadesini sabit tuttu. Onun hassas duyarlılıkları hakkında endişelenmeleri centilmenceydi ama Cassie'yle aynı kategoride olmayı tercih ederdi: Her şeye hazırlıklı ve sağlam.

Ölü suikastçı, nehir kenarında soğuk bir odadaki kirli bir masanın üzerinde yatıyordu. Kiri burnundan nefes almamak için elinden geleni yaptı, bu sayede burnu eski binadaki kokular tarafından istila edilmeyecekti. Cesede bakmak için kötü aydınlatılmış odanın diğer tarafına giderlerken Mackenzie, "Sakin ol," diye mırıldandı.

Adamın belindeki sıcak eline minnettardı ve diğerlerinin gerginliğinin farkında olmadıklarını umdu. Kendine bunu yapabileceğini söyledi; Cassie adama doğru giderken masanın karşı tarafına geçti.

Ceset boynuna kadar çekilmiş bir battaniyeyle huzurlu görünüyordu. Adam ortalama boyda veya bunun biraz altındaydı. Zayıftı. Hatta bir deri bir kemik haldeydi.

Mackenzie işğın suikastçının yüzüne düşmesi için feneri yukarı kaldırdı. "Onu tanıdın mı?"

Yüzünün bir kısmını maskeli olarak hayal etmeye çalışarak adama baktı. Yaşı kırk civarlarında gibiydi ama zor bir hayat yaşamışsa eğer yaşı da gözüküyor olabilirdi. Birden kaşlarını çatı. "Kültüpteki adamın sol yanağında buradan buraya devam eden bir yara izi vardı." Parmağıyla işaret etti. "Ancak bunu hatırladım."

"Sende ne var Cassie?" diye sordu Kirkland.

"Onu tanıdım." Cassie masanın diğer kenarına oturdu, bakışı dikkatliydi. "Onu Fransız tavernalarından birinde gördüm. Adı Hervé. Londra'daki siyasi göçmen topluluğunun sinsice dolaşan haysiyetsiz tiplerinden biri. Bir zamanlar Napolyon'un ordusunda olduğunu duymuştum."

"Başka bir deyişle, Hervé suikast gibi suç teşkil eden faaliyetler için kiralanabilecek bir tipti," dedi Kirkland.

"Kesinlikle. Bazı araştırmalar yapacağım." Cassie umursamazca omuz silkti. "Bize bir fikir verebilir."

"Kimsenin diyecek bir şeyi yoksa..." Kirkland battaniyeyi Hervé'nin başının üzerine çekti. "Hanımlar ve beyler, bizim için avlanma zamanı geldi."

Bölüm 21

Kendini sönük bir fahişe olarak düşünerek, Kiri Londra'nın karanlık mekânlarına gitmek üzere Mackenzie'yle buluşmak için merdivenlerden aşağı süzül-
dü. Bir eli tirabzanda kayarken, diğeri yeşil ipekten elbise-
sinin eteğini tutuyordu. Alçak yakasından ilgiyi dağıtmak
için bir miktar ucuz mücevher takmıştı - ve kendi kişisel
parfüm karışımlarından birini sürmüştü. Leylaklı olanı
değil de daha az masum bir parfüm tercih etmişti.

Yanında açılıp kapanabilen bir yelpaze de taşıyordu.
Cassie, kendini savunması gerekirse diye ona bir yelpaze-
nin küstah erkeklerin nerelerine saplanabileceğini göster-
mişti.

Mac merdivenlerin dibinde bekliyordu, bakışları Kiri'ye
sabitlenmişti. Lancashire aksıyla, "İlk batakhane için
hazır mısın Cassie?" diye sormadan önce, Kiri onun zor-
lukla yutkunduğunu gördü.

Mackenzie'yi incelerken, "Kesinlikle Danny," dedi Kiri,
İrlandalı kıvraklığıyla. Züppece bir bayağılıkta giyinmişti,
teni güneşin altında çok fazla vakit geçiren bir adamınki

gibi bronzdu. Göz bandı rengiyle uyumlu olması için kah-
verengi gözünü açıkta bırakarak mavi gözünü örtmüştü.
Saçlarında griler ve onu daha kaba göstermesi için belinin
etrafında dolgu malzemesi vardı. Yakın bir dostu bile onu
tanımakta zorlanırdı.

Rollerine önceden çalışmışlardı. Mac, iş ve eğlence için
Londra'ya gelen, Manchester yakınında kazançlı bir ima-
lathanesi olan Daniel Mackey adında biriydi. Kiri ise onun
metresi Carrie Ford'du. Mac bir taşralıydı ama açık-göz bi-
riydi. Kiri dikkati dağınık, kıkırdayan bir fahişeydi. Bunu
çok başarılı bir şekilde canlandırabilirdi.

Yelpazesiyle fingerdek bir şekilde Mac'in koluna vurdu.
"Bu benim Londra'da ilk seferim ve sen tecrübeli bir er-
keksin, yani bana iyi vakit geçirtmeni bekliyorum."

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım." Pelerinini giy-
mesine yardım etti Mac. "Bir gece kuşu olduğunu uma-
rım, çünkü ziyaret edeceğimiz yerler gece yarısına veya
sonrasına kadar canlanmaz."

"Bir tarla kuşundan ziyade bir baykuşa benzerim." Ada-
mın kolunu tuttu ve evden ayrıldılar. Dışarıda sisle çevrili
külüstür bir fayton bekliyordu. Mackenzie binmesine yar-
dım ederken sürücü bölmesine bir göz attı.

Mac, "Kirkland'ın adamlarından biri," diye belirtti. "Ke-
sinlikle güvenilir ve sorun çıkarsa iyi bir destek kuvvet."

Mac yanına yerleşip araç hareket edince Kiri konuştu:
"Saman yığnında iğne arıyoruz gibi hissediyorum. Ve iğne
orada olmayabilir. Ya adammız kumar havasında değilse
ya da eğlence için fazla meşgulse veya müşteri olarak farklı
kumarhanelere gidiyorsa? Yahut Alejandro'sunu bitirmiş
ve yeni bir şişe için küçük bir servet ödemek istememiş-
se?"

"Tüm çabalarımız boşa gidebilir," dedi Mackenzie, sesi alışılmışın dışında ağırbaşlıydı. "Bu tür bir görevde, sarf edilen çaba olasılıkları azaltmadan önemlidir." Kiri'nin elini tuttu. "Şanslı değilsek bile... hâlâ telafi yolları var."

Kiri parmaklarını onunkilere dolarken yumuşakça güldü. "Sahiden var."

Araç Strand Caddesi'ne dönerken Mac, "Aklımda başka bir ihtimal daha var. Bıçağı aldığın kaçakçıyı tanıyabilir misin?"

Kiri kapkaranlık mağaradaki çarpışmayı aklına getirdi. Bir bedenlin, bozuk balık gibi bir kokunun, kulak tırmalayıcı bir sesin anısı. "Emin değilim. Çok hızlı oldu ve balık gibi koktuğundan adamı tanımlayacak bir şey yoktu. Geri dönmen güvenli olur mu? Oradan ayrılıştınız seni zor durumda bırakmıştır."

Mac güldü. "Oldukça zarif bir şekilde açıkladın. Londra'ya dönüşümün ertesi günü Hawk'a mektup yazdım. Verdiğin yanıtın genel hatlarında kaçakçıların çoğunun hengâmeden keyif aldığından, senin için fazladan ödeme yapmaman hoşlandıklarından ve benim değerli bir müşteri olduğumdan bahsediliyordu. Askeri birlikleri onların saklanması yerlerine götürmene engel olmak adına verdiğim sözü tuttuğum müddetçe her şeyin bağışlandığı da not düşülmüştü."

"Howard'ın bu son kısımda hemfikir olduğundan kuş-kuluyum," dedi Kiri, alaycı bir şekilde.

"Muhtemelen değildir ama o yalnızca bir adam. Sığınağı Hawk'ın korumasında ziyaret edersek güvende oluruz." Araba Jermyn Sokağı'nda alelade bir binanın önünde durdu. Kapının yanındaki küçük piring levhada JOHNSON'S yazıyordu.

Mackenzie dışarı çıktı ve basamakları indirdi. "Kent'e yolculuk etmemiz gerekirse rıza gösterir misin yoksa kaçakçılardan bıktın mı?"

Esir alınması ve duvara zincirlenmiş hali üzerine titremesini bastırdı. "Beni tekrar görünce nasıl tepki verecekler? Varlığını onları tetikleyebilir."

"Cassie seni başka bir kılığa sokabilir, böylece tanınmazsın. Genç bir erkek olarak gidebilirsin." Mac gülümsedi. "Gerçi vücuduna çok şey bağlamak gerekir. Tabii istemezsen seni suçlamam"

Kiri, herkesin onun çok zayıf veya korkak olduğunu varsaymaya hazır olduğunun farkındaydı ve derhal kararlı bir ifade takındı. "Geleceğim."

"İyi." Mac'in geniş eli Kiri'nin belindeydi, bir çift kash korumanın yanından geçmesi ve binaya girmesi için yol gösterdi. Mac'in ona eşlik ederek yanında olmasını uşak gibi davranmasına tercih ediyordu.

İçeride çeşitli kart oyunları ve ruletin oynandığı, büyük bir kumar salonuna açılan bir giriş vardı. Orta halli patronlarla, ortam ve müşteriler Damian's'tan daha az modaya uygundu. Az sayıda kadın vardı, bazıları kart oynuyordu, daha genç ve gösterişli olanlar ise Kiri gibi yanındaki beylere eşlik ediyorlardı.

Keskin gözlü bir bey yaklaştı ve eğildi. "İyi akşamlar. Ben Bay Johnson. Sizi daha önce eğlendirmeye zevkine erişmiş miydiniz?"

"Hayır, kısa süreliğine Kuzey'den yeni geldim." Mackenzie konuşmasını Manchester aksanında tuttu ve Kiri'yi takdim etmedi.

Mackenzie'ye şöyle bir bakan ve onun saygıdeğer olduğuna karar veren Bay Johnson, onları mekâna memnuni-

yetle kabul etti. Onları birer kadeh şarap içmeleri için davet etti, sonra başka bir konuğu karşılamak için uzaklaştı.

Kiri pelerinini gözdü ve Mackenzie'nin onu omuzlarından almasına izin verdi, parmakları ensesinde tahrik edici biçimde yavaşça gezindi. Başlar onun tarafına dönerken zevkle titredi.

Eşlikçisinden gelen bir homurdanma sesi duydu. "Bu elbisenin dikkat çekeceğinden haklıymışsın. Sana gözlerini diken her erkeği dümdüz etmek için güçlü bir arzuya sahibim," diye mırıldandı Mac.

Gırtlaktan gelen bir kıkırdamayla Kiri rolüne büründü. "Sadece beni eve kimin götüreceğini hatırla." Kırpiklerini kırıştırdı ve Mac'in gözlerinde, ona karşılık veren mizahı - ve arzuyu - gördü. Güzel. Bunu daha sonra kullanacaktı.

Sonraki birkaç saat boyunca Mackenzie hiçbirinde fazla oyalanmadan farklı masalarda oynadı. Oyunu ne büyük ne de küçük bahislerde tuttu. Kiri kazancının da önemsiz olduğunu gördü, biraz kazanıyor bir kısmını kaybediyordu. Yeteneklerini göze çarpmamak için kullandığını tahmin etti.

Kiri vaktini etrafta boş boş gezinerek, şarabını yavaşça içerek geçirdi. Mackenzie farklı masalarda oynadıkça, genç kadın da rakiplerini inceleyebildi. Sonra da oyuna ara veren beylerle flört etti.

Flört etmesi, onun erkeğini ayartmaya çalıştığını düşünen bir kadının tepkisine neden oldu. Kiri, "Endişelenme kedicik, bana ait iyi bir erkeğim var zaten. Fazladan bir tane çılmama gerek yok," dedi.

Oradan hızlı uzaklaştı, kalçaları kıskırtıcı bir şekilde salınıyordu. Bir müddet zar oyunu oynanan bir kumar

masasını izledikten sonra, vist oynayan Mackenzie'nin yanına gitti. Kulüp kalabalıklaşıyordu ama Alejandro'nun kokusundan en ufak bir iz yoktu. Macar Suyu bolca kullanılmıştı ama saldırganlardan biri olabilecek adamlar tarafından değildi. Koridorda sarhoş bir kumarbaz onu sıkıştırıldığında, kadınlara özel dinlenme odalarından döntüyordu. Adam kaba şaba bir hayranlıkla, "Buradaki en güzel şeysin tatlım," dedi. "Bana bir öpücük verir misin?"

Kiri bir kahkaha attı ve yan yan kaçmaya çalıştı. "Öpücüklerimi gönlümce harcamiyorum bayım."

"O halde buna bir deneme diyelim, çünkü malın tadına baktıktan sonra ücretini ödemeye hazır olabilirim." Adam dudaklarını bulmaya çalışırken onu duvara sıkıştırdığında, Kiri hızlı hareket etti.

Adamın viski kokan nefesinden öğürerek yelpazeyle kaburgalarını sertçe dürttü ama adam bunu güçbelâ fark edecek denli sarhoşturdu. Etli bir pençe memesine yapışınca öfkesini dizginleyemedi, dizini neredeyse adamın kasiğna vuruyordu.

Neyse ki sarhoşu hadım edemeden, adam bir ciyaklamayla geriye uçtu. Mackenzie sarhoşun yakasını tutmuştu. Daha aklı başında bir adamı donduracak bir sesle, "Ellerini hanımefendiden uzak tut," dedi.

Sarhoş şaşırıp ve, "O bir hanımefendi değil," dedi kınayarak. "Bir koyun pirzolası kadar tatlı, daha önce onun gibisini görmemişim. Sadece onu yakından tanımak istedim."

Mackenzie tiksinişmiş bir ses çıkardı ve sarhoşu karşı duvara fırlattı. Adam bir "Ahh!" sesiyle zemine düştü.

Mackenzie sarhoşu kaburgalarından tekmeledi, kemik kırarak bir güçle değil ama çürük bırakacak kadar sertti.

"Hanımefendi benim. Gelecekte çocuk sahibi olma şansını yok etmediğim için minnet duy."

"Ona sadece ne kadar güzel olduğunu söylüyordum," dedi sarhoş huysuzca.

Mackenzie kaburgalarına daha sert vurdu. "Benim!" Kiri'ye döndü ve kolunu uzattı. "Gitme zamanı geldi mi?"

Başıyla onayladı Kiri, biraz sarsılmıştı. "Pelerinimi aldıktan sonra elbette." Sarhoşa aşağılayıcı bir bakış attı. "Temiz hava iyi gelecek."

Ana salona döndüler. Biri münakaşayı fark etmişse bile, tepki verecek kadar kayda değer görmemişti. Mackenzie pelerini geri aldı ve sanki camdan bir prensesmişçesine onun omuzlarının etrafına yerleştirdi.

Dış kapıdan adım attıklarında Kiri pelerini sıkıca üzerine sardı. Gece havası daha da soğumuştü ve yağmur çiseliyordu.

Arabayı beklerlerken Mac, "Bu gecelik yeter mi?" diye sordu.

Kiri derin bir nefes aldı. "Başka bir mekân için hazırım. Orada da sarhoş adamların olacağını biliyorum. En zor kısmı çok fena yaralamamayı hatırlamak."

"Cesur bir kızsın." Fayton geldi ve Kiri'ye binerken yardım etti. Sütrüçüye adresi verdikten sonra, Mackenzie yanına oturdu ve bir kolunu omuzlarına doladı. "Şüpheli birini belirledin mi?"

Mac'in sıcak bedenine sokuldu. "Macar Suyu kullanan çok kişi vardı ama hiçbirisi saldırganlara benzemiyordu. Sen ilginç bir şey öğrendin mi?"

Başını olumsuz anlamda salladı. "Bu kadar çabuk bir

şey öğrenmek büyük şans olurdu. Haftalar hatta aylar boyunca böyle yerleri gezebilir ve hiçbir şeye rastlayamayabiliriz. Veya haini bir sonraki noktada bulabiliriz."

Kiri, "Sanırım bir casus yaradılışına sahip değilim," diye karar verdi. "Sabır tuhaf biçimde doğamda yok."

"Ben de çoğunlukla senin gibiyimdir," diye itiraf etti Mackenzie. "Ama ihtiyaç duyulduğunda Kirkland'a yardım ederim. Bir suikast meselesini durdurmak dışında casusluk yararlı mıdır, işte bu her zaman belli olmaz."

"Sıradaki mekânın adı ne?"

"Captain's Club. Bir kumarhane, düzgün bir kulüp değil ama geçmişte veya şu anda orduya bulunan birtakım insanların ilgisini çekebilir. Orada daha az kadın olacaktır."

"Yani gözümün oyulması için daha az olasılık olacak."

"Saç saça baş başa her kavgayı kazanacağına dair inancım tam," dedi Mac, samimi bir güvenle. "Cassie'yle uğraşıyorsan elbette. O noktada eşit şansız olurdun."

Kiri güldü. "Bana yakından göz kulak oluyorsun, değil mi? O sarhoş çığırdan çıktığında hemen belirdin."

"Benim ilk görevim seni güvende tutmak. Kalan her şey sonradan geliyor."

"Teşekkür ederim." Bir takım oldukları düşüncesiyle rahatlayarak onun elini tuttu Kiri. "Yarın da bunlara devam mı edeceğiz?"

"Evet, bir kadının evindeki bir kumar salonunu ziyaret edeceğiz. Madam Blanche mekânını bir kulüpten çok özel bir ev partisi gibi işletiyor, yani orada oyun dışında dans ve yemek de var. Eksiksiz bir kılık değiştirme için Cassie'nin yardımına ihtiyacın olacak." Kaşlarını çattı. "Hayatta olan üçüncü saldırganın bulunduğu yer orastysa bir boks maçına gitmemiz gerekebilir."

"Bu ilginç olurdu. Kurallara uygun bir boks maçı hiç seyretmedim. Sadece askerlerin rastgele dövüşlerini izledim."

"Kurallı maçların Broughton'un ilkelerini izliyor olmaları, kanlı olmadıkları anlamına gelmiyor," diye ikaz etti Mac.

Önemi yoktu. O ve Mackenzie birlikte güvende olacaktı.

Captain's Club daha küçüktü ve Mac'in söylediği gibi ondan başka sadece birkaç kadın vardı. Kumar salonu, mırıltı halindeki yorumlar ve yeşil kaba kumaşla kaplı masaların üzerine pat diye inen kartlar dışında sessizdi.

Sahibi onları karşılamaya geldi. "Ben Bay Smythe," dedi misafirperver bir şekilde. "Captain's Club'a hoş geldiniz. Bu gece ne oynamak istersiniz?"

"İyi akşamlar, bayım," dedi Mackenzie kaba kuzeyli aksanıyla. "Ben Dan Mackney ve bu gece ombre havamdayım."

"Şanslısınız. Bir ombre masası şimdi başlıyor ve yeni bir oyuncu için boş yer var." Smythe onları arkaya doğru dört adamın etrafında oturduğu yuvarlak bir masaya yönlendirdi. "Beyler, Bay Mackey size katılacak. Bay Mackey; Teğmen Hardy, Binbaşı Welsh, Kaptan Swinnerton ve Bay Reed ile tanışın."

Kiri'nin yanındaki Mac taş kesildi. Genç kız, onun adamlardan birine aşina olduğunu ve tanımaktan korktuğunu tahmin etti. Bir an için başka bir masada oynamayı tercih ettiğini bildireceğini sandı.

Ama diğer oyuncular varlığını onaylamak için kafalarını kartlarından ve içkilerinden güçlükle kaldırdılar. Mac, yeni

gelen bir sivil ve kuzeyli olarak ilgilerini çekmemişti. Ayrıca Mac çok başarılı bir biçimde kılık değiştirmişti. Şüphelerini yenen Mackenzie oynamak için masaya oturdu.

Kartlar dağıtılırken Kiri oyuncuların kokusunu kontrol etmek için masanın çevresinde dolaştı. Alejandro yoktu, bir adam Jokey Kulübü ve diğer ikisi Gardiyan Buketi sürmüştü. Dördüncüsü ise kolonya kullanmıyor ama güçlü bir şekilde at kokuyordu.

Sandalyesinin yanından geçtikten sonra Swinnerton, Jokey Kulübü kullanan adam, ona kızgın bir bakış attı ve Mackenzie'ye çıktı. "Başka bir adamın kartlarını dikizlemekle suçlanmasını istemiyorsan metresini kontrol altında tut."

Kiri ona masum bir öfke dolu bir bakış attı. "Öyle bir şey yapmadım."

Mackenzie yan masadan boş bir sandalye çekti ve eliyle hafifçe vurdu. "Buraya otur yavrum." Aksanını ağırlaştırmış ve ses perdesini yükseltmişti, Kiri bunu hemen fark etti.

Cilveli bir dudak bükmeyle itaat etti. Masa, kalçasını Mac'e yaslayacak kadar yakın oturmasına neden olacak biçimde küçüktü. Oyun dışında hiç konuşma olmadığından, Kiri'nin kulüpteki diğer oyuncuları incelemek için bolca vakti oldu. Kokularını kontrol etmek için yeterince yakın olmasa da hiçbirinin saldırganların vücut şekline ve hareketlerine sahip olmadığını gördü.

Sonunda bakışı karşısında oturan Swinnerton'a takıldı. Onu daha yakından gözlerken ilgisi canlandı. Yarısı boşalmış konyak şişesinin yumuşattığı keskin hatlara sahip bir adamdı. Alejandro kullanmıyor olsa bile, yapısı ve tutumu Kiri'ye saldırganların liderini hatırlattı. Avları o ola-

bilir miydi? Bir adam her gün aynı kolonyayı kullanmak zorunda değildi.

Yeni bir el dağıtılırken, Teğmen Hardy gelişigüzel konuştu: "Swinerton, geçen gece Damian's'ın sahibinin nasıl öldürüldüğünü duydun mu? Bir hırsızın peşinden gittiği için yüzünden vurulduğunu söylüyorlar."

Kiri dikkat kesildi, yüzü ifadesi değişmese de Mackenzie'nin de bedeni gerilmişti. Kendi sözde ölümünün tartışıldığını duymak tuhaf olmalıydı.

Swinerton, "Bir kayıp değil Hardy. O piç kuruşu Mackenzie ordudan ihraç edilmişti, biliyorsun. Ona uğurlar olsun," dediğinde Mac'in gerginliği daha da artmıştı.

"Bunu duymamıştım." Hardy onlardan memnun değilmiş gibi kartları elinde sallıyordu. "Mackenzie'yle bir veya iki kez kulübünde karşılaşmıştım. Hoş bir genç adam benziyordu. Neden ihraç edildi?"

Swinerton taş gibi bir yüzle, "Bir silah arkadaşının karısına tecavüz edip onu öldürmekten," dedi.

Bölüm 22

Ağır sözleri, masanın çevresinde gerilim dolu bir bekleyişe neden oldu. Dehşet içinde bir ses, "Ne diyorsun!" diye haykırdı.

Macdondü, kalbi hızla çarpıyordu. Rupert Swinerton'la aynı masaya konmak düpedüz talihsizlikti. Gene de bir kart oyunu esnasında bu rezaletin ortaya dökülmesini beklememişti. Belki de bekliyor olmalıydı. Mackenzie'nin rapor edilmiş ölümü çoktan haber yapılmıştı.

Üç yılın ardından bile Swinerton, karısı öldürülen adamın kendi olduğunu söylemiyordu. Hikâye ikisini de iyi yansıtmıyordu.

Kiri'ninki dâhil tüm gözler Swinerton'a dönerken, Hardy şaşkın bir sesle, "Bu doğruysa nasıl oldu da asılmadı?" diye sordu.

"Cinayet Portekiz'de gerçekleşti. Savaşta uzak bir ülkedeki bir suçlu örtbas etmek daha kolay," dedi Swinerton acı bir şekilde. "Mackenzie, Masterson ailesinin piçiydi. Üvey kardeşi ve başka bir soylu zengin arkadaşı, onun eve

gönderilmesi ve rütbe hakkının düşmesi karşılığında suçlamaları düşürdüler."

Binbaşı Welsh bir kart atarken, "Öyleyse belki de vurulması adilce oldu," diye söylendi.

"Adalet mi yoksa leke sürülmüş kadının kocası mı?" dedi Bay Reed acımasızca. "Mackenzie bunu benim karıma yapmış olsaydı çok daha önceden ölmüş olurdu."

"Bir subayın karısının öldürülüşünün örtbas edilebilmesine inanmak zor," dedi Hardy, kışkırtıcıydı. "Belki hikâye anlatılırken çarpıtılmıştır?"

Swinerton başını iki yana salladı. "Bunu orada olan ve ilk elden görmüş bir subaydan duydum. Nahış bir mesele. Kadının Mackenzie'yle bir ilişkisi varmış, bu yüzden kocası her şeyi ortaya dökmemiş."

"Haklıymış." Welsh başını olumsuz anlamda salladı. "Zavalı adamcağız. Karısını böyle feci bir şekilde kaybetmesi ve sonra adaletin engellenişi! Mackenzie'nin, zavalı koca ona bir düelloda meydan okuyamadan kaçmış olduğunu farz ediyorum."

Swinerton bir cevap veremeden Reed sabırsızlıkla, "Çok üzücü bir mesele ama yeter. Kart oynamak için buradayız," dedi.

Konuşma sona ermişti fakat Mackenzie hala titriyordu. Ömber, şaştan çok taktiklere dayanan bir İspanyol oyunuydu, onun en sevdiklerindendi fakat şimdi kartları güçbelâ görüyordu.

Güçlü bir kadın eli kalçasını sıkı ve Kiri kulağına, "Uykum geldi sevgilim. Eve gitmeye hazır mısın?" diye mırıldandı.

Kışkırtıcı bir biçimde kulağının kenarını yaladığında, Mac neredeyse yerinden sıçrayacaktı ama Kiri ona kalk-

mak için iyi bir bahane vermişti. Oyun neredeyse bitmek üzereydi. Ona, "Kadınım yorgun olduğundan çekileceğim beyler. Oyun için teşekkür ederim ve iyi geceler," dedi.

Diğerleri Kiri'ye bakarken kurnaz ve kıskanç yüz ifadeleriyle iyi geceler dilediler. Mac onunla uzaklaşırken, Kiri kolunu sevgi dolu bir şekilde tuttu ve kalçalarını fazladan salladı. Gözlerini vücudunun diğer parçalarına dikmiş olduklarından adamlardan hiçbiri yüzünü hatırlamayacaktı.

Kiri'nin Swinerton hakkında soru sorabileceğini tahmin eden Mac, pelerinini omuzlarına attı ve onu dışarı bekleyen araca doğru götürdü. Fayton eve doğru hareket ettiğinde, Kiri tatlılıkla, "Gerçekte ne oldu?" diye sordu.

Konuşurken Mac'in sesi kırıldı. "Duymadın mı? Bir silah arkadaşımın karısına tecavüz ettim ve onu öldürdüm. Asılmaktan son anda kurtuldum."

"Saçmalık! Sen bir tecavüzcü ve katil olamazsın." Karanlıkta, eli onun elini buldu, parmakları içgüdüsel olarak kızıncıkları sıkı.

"Ama öldürdüm," dedi mutsuzca Mac, yapmış olduğu her hatayı hatırlıyordu. "Hem de çok fazla."

"Elbette öldürdün. Askerlerin yaptığı budur," dedi Kiri, sakin bir şekilde. "Ve savaş meydanı dışında yürütülen başka savaşlar da vardır, tıpkı bizim komplocuları aramamız gibi. Ama çaresiz bir kadına tecavüz edip onu öldürmen mümkün değil."

"Teşekkür ederim." Kiri'nin bu desteğine minnettar olarak gözlerini kapattı. "Böyle korkunç bir suçla itham edilmek dehşet vericiydi. Daha kötüsü, bazı insanların buna inanmasıydı."

"Aslında ne oldu?" diye sordu Kiri, yumuşak bir şekilde.